

การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อ
ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ

นายต๋นยัณฐ์ โชคอำนวย

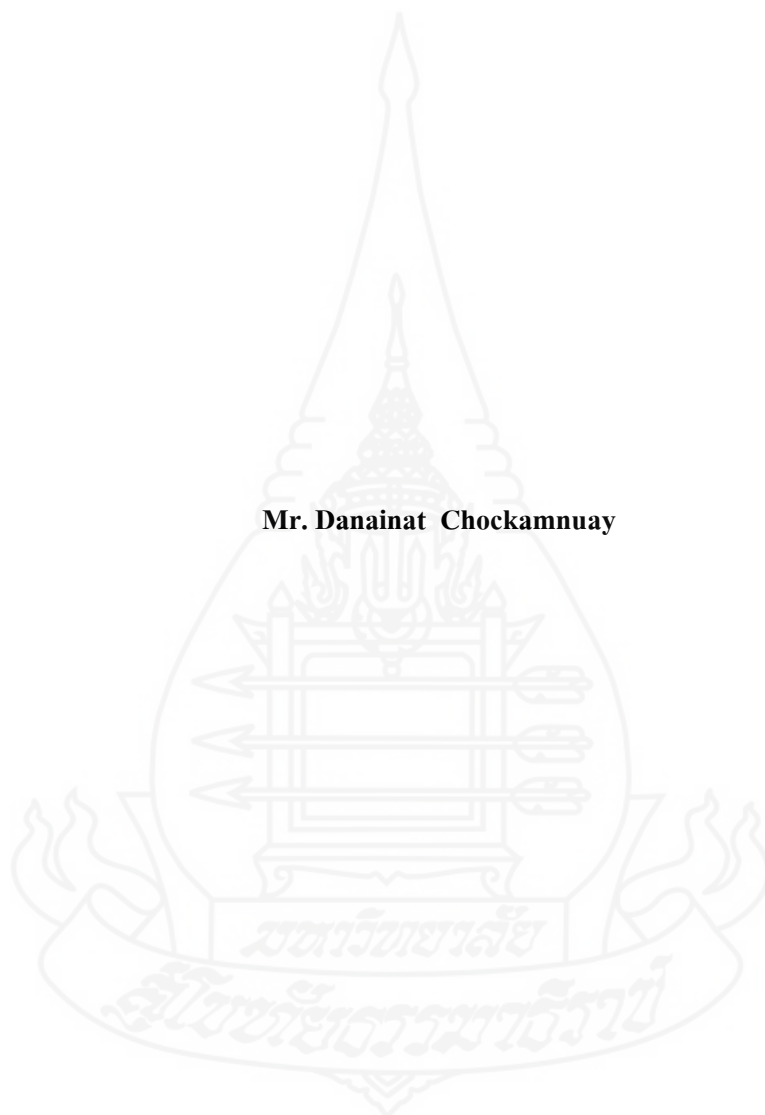


การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

Study Customs Privileges to the International Trade Practitioners

Mr. Danainat Chockamnuay



An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration

School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2014

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการ
การค้าระหว่างประเทศ
ชื่อและนามสกุล นายคณัยณัฐ โชคอำนวย
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุขุมาลัย ชำนิง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2558

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุขุมาลัย ชำนิง)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรีย์ เข้มทอง)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ

ผู้ศึกษา นายคนัยณัฏฐ์ โชคอำนวย รหัสนักศึกษา 2563005095 **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุพุมลย์ ชำนิจ **ปีการศึกษา** 2557

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร (2) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร และ (3) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ ที่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัท ได้ทำการลงทะเบียนเป็นผู้นำเข้า-ส่งออก กับกรมศุลกากรเรียบร้อยแล้ว และมีที่ตั้งอยู่ในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 ราย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า (1) สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรกคือ ด้านของที่ได้รับการยกเว้นอากร รองลงมาเป็นด้านการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ด้านคลังสินค้าทัณฑ์บน ด้านเขตปลอดภาษีอากร และด้านการชดเชยภาษีอากร ตามลำดับ (2) ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ พบว่า ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศมีความเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86 และ (3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจในด้านคลังสินค้าทัณฑ์บน ด้านเขตปลอดภาษีอากร ด้านการชดเชยภาษีอากร และด้านของที่ได้รับการยกเว้น ไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ กับหน้าที่ทางธุรกิจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีศุลกากร

Independent Study title: Study Customs Privileges to the International Trade Practitioners

Author: Mr. Danainat Chockamnuay; **ID:** 2563005095; **Degree:** Master of Business Administration;

Independent Study advisor: Sukumarn Chumnij, Associate Professor; **Academic year:** 2014

Abstract

The purpose of this study: (1) Priority of the customs privileges; (2) Study opinions of business on privileges of international trade tariffs; and (3) Compare opinions about customs duties, tax incentives for business.

The samples used in this study that the operations of international trade company listed of company register on Ministry of Commerce and registered as an Export-Import Customs successfully, located in area Bang-Rak Bangkok total 120 companies. The instruments for this study were a questionnaire, analyzing statistical data on the percentage, average, the standard deviation and One – Way ANOVA.

The results showed that: (1) the international trade customs tax incentives are important first is outward processing. The second is Duty drawback under Section 19 bis, Bonded warehouse, Free Zone and Tax compensation respectively; (2) the international trade is opinion that the benefits of using tax benefits customs in the whole picture at a high level average value of 3.78 and standard deviation 0.86; and (3) the opinion on the tax benefits to business functions in the customs Bonded warehouse, Free zone, Tax compensation And Outward processing are not different In the meantime of Duty drawback under section under 19 bis is different business functions are statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: Customs Privileges

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาได้รับการอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สุขุมาลัย ชำนิง อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำอย่างเอาใจใส่และติดตามอย่างใกล้ชิดตลอดมา และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ชาติไทย ที่ให้เกียรติเป็นกรรมการสอบและให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระฉบับนี้เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกทราบบ้างในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่กรุณาตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา และขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษารั้งนี้

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ นายชัยฤทธิ์ แพทย์สมาน ผู้อำนวยการสำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร ที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร และเจ้าหน้าที่สมาคมชิปปิ้งแห่งประเทศไทย ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท MBA รุ่น 13 ที่สนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

คณัฏฐ์ โชคอำนวย

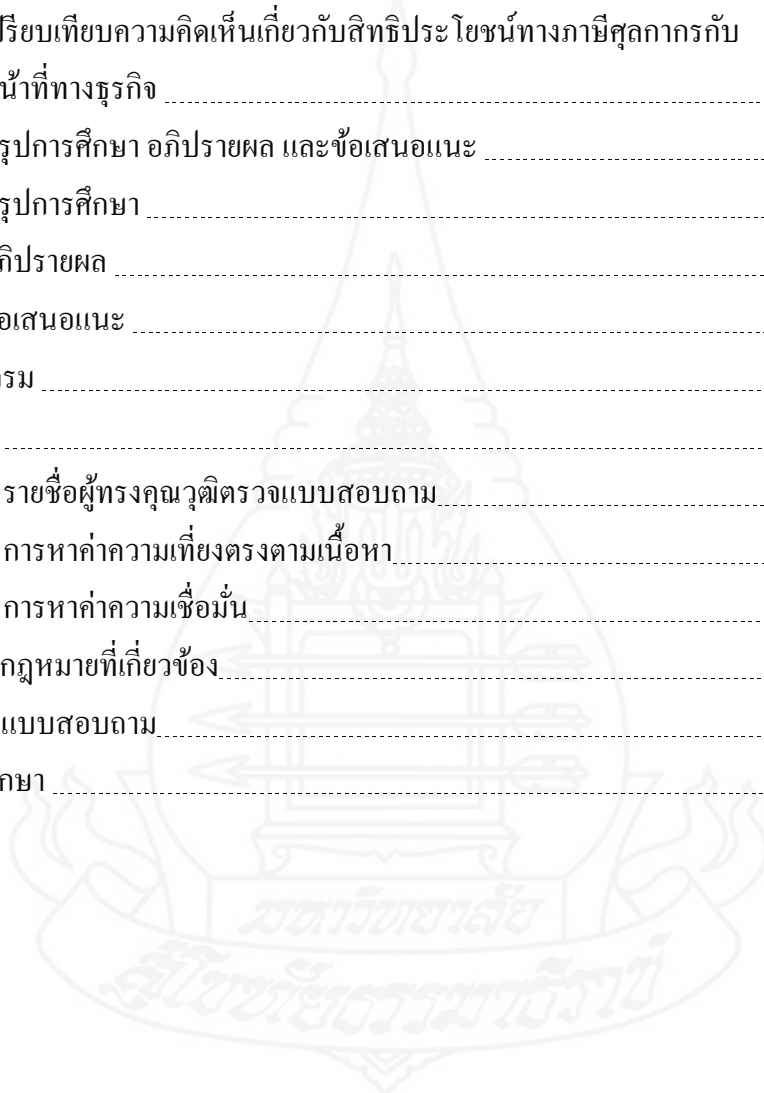
กันยายน 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
กรอบแนวคิดของการศึกษา	4
ขอบเขตการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ	8
แนวคิดเกี่ยวกับภาษีศุลกากร	16
แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรสำหรับธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	39
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการ	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร.....	47
เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับ หน้าที่ทางธุรกิจ	51
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	57
สรุปการศึกษา	57
อภิปรายผล	60
ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	68
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม	68
ข การหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา	70
ค การหาค่าความเชื่อมั่น	72
ง กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	79
จ แบบสอบถาม	142
ประวัติผู้ศึกษา	149



สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	สินค้าส่งออกสำคัญ 10 อันดับแรกของไทย 10
ตารางที่ 2.2	สินค้านำเข้าสำคัญ 10 อันดับแรกของไทย 11
ตารางที่ 2.3	เปรียบเทียบมาตรการส่งเสริมการส่งออกโดยคลังสินค้าทัณฑ์บน 31
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร 43
ตารางที่ 4.2	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 44
ตารางที่ 4.3	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของกิจการ 46
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ การค้าระหว่างประเทศที่มีต่อการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ 48
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ การค้าระหว่างประเทศที่มีต่อด้านคลังสินค้าทัณฑ์บน 48
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ การค้าระหว่างประเทศที่มีต่อด้านเขตปลอดอากร 49
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ การค้าระหว่างประเทศที่มีต่อด้านการชดเชยภาษีอากร 50
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ การค้าระหว่างประเทศที่มีต่อด้านของที่ได้รับการยกเว้นอากร 50
ตารางที่ 4.9	สรุประดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการการค้าระหว่างประเทศ ต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร 51
ตารางที่ 4.10	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ในด้านการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ กับหน้าที่ทางธุรกิจ 52
ตารางที่ 4.11	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ในด้านคลังสินค้าทัณฑ์บนกับหน้าที่ทางธุรกิจ 53
ตารางที่ 4.12	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ในด้านเขตปลอดภาษีอากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ 54
ตารางที่ 4.13	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ในด้านชดเชยภาษีอากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ 55

ญ

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ในด้านของที่ได้รับการยกเว้นอากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ	56



สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา..... 4



บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ทั้งด้านการนำเข้าและการส่งออก โดยการส่งออกเป็นวิธีการหลักของการนำรายได้เข้าประเทศ ในขณะที่การนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบเพื่อใช้ในขั้นตอนการผลิต เป็นวิธีการของการเพิ่มศักยภาพในด้านการผลิตและการส่งออกให้มากขึ้น

การส่งออกของประเทศไทยความได้เปรียบทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสามารถทางด้านแรงงานที่มีประสิทธิภาพ จึงทำให้การส่งออกของไทยสามารถเข้าสู่การแข่งขันระดับตลาดโลกได้ ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้นับเป็นกลไกที่สำคัญในการผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวสูง จึงส่งผลให้การส่งออกนั้นสามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทยได้เป็นจำนวนมาก และรายได้เหล่านี้ก็เป็นส่วนหนึ่งในการนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศต่อไป

การนำเข้าของประเทศไทย จุดประสงค์หลักคือ การนำเข้าสินค้าที่ไม่สามารถผลิตได้เองในประเทศหรือสินค้าประเภทเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่มีนวัตกรรมระดับสูง รวมไปถึงวัตถุดิบต่างๆ ที่มีความจำเป็นต้องใช้ในกระบวนการผลิตสินค้า โดยโครงสร้างสินค้าที่มีการนำเข้า เช่น สินค้าเชื้อเพลิง สินค้าทุน สินค้าวัตถุดิบ สินค้าอุปโภคบริโภคฯ นั้นมีมูลค่าการนำเข้ารวมกันเท่ากับ 7,657,345.6 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2556 และในปี พ.ศ. 2557 มีมูลค่าการนำเข้ารวมกันเท่ากับ 5,586,364.7 ล้านบาท ช่วงเดือนมกราคม – กันยายน (สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์, โครงสร้างสินค้าเข้า ปี 2556 – 2557)

การจัดเก็บภาษีจากการนำเข้า – ส่งออก เพื่อสร้างรายได้เข้าสู่รัฐ เรียกว่า “ภาษีศุลกากร” ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงคือ กรมศุลกากร

ภาษีศุลกากร คือ ภาษีที่จัดเก็บจากสิ่งของที่นำเข้ามาในอาณาจักรจะเรียกว่าอากรขาเข้า และภาษีที่จัดเก็บจากสิ่งของที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรจะเรียกว่าอากรขาออก ผู้มีหน้าที่เสียภาษีศุลกากร คือ ผู้นำของเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร นอกจากนี้กรมศุลกากรยังได้จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มแทนกรมสรรพากร จัดเก็บภาษีสรรพสามิตแทนกรมสรรพสามิต จัดเก็บภาษีเพื่อ

มหาดไทยแทนกระทรวงมหาดไทย และจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามกฎหมายต่างๆ เช่น เก็บค่าธรรมเนียมพิเศษแทนกระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าธุรกิจการค้าระหว่างประเทศนั้นมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นความสำคัญต่อธุรกิจการค้าระหว่างประเทศจึงได้มีมาตรการส่งเสริมในภาคการนำเข้า – ส่งออก อย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น

1. การจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) เป็นสถาบันการเงินของรัฐที่อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงการคลัง จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 กันยายน 2536 เพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการส่งออกผ่านการรับประกันการส่งออก การอนุมัติสินเชื่อได้ทุกรูปแบบ เช่น สินเชื่อระยะสั้นและสินเชื่อระยะยาว สินเชื่อในประเทศ และสินเชื่อต่างประเทศ โดยสามารถทำธุรกิจได้ทั้งที่เป็นสกุลเงินบาทและสกุลเงินตราต่างประเทศ นอกจากนี้ยังสามารถกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินทุกประเภททั้งในประเทศและต่างประเทศและออกตราสารการเงินระยะสั้นและระยะยาวขายแก่สถาบันการเงินและประชาชนทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศ กล่าวโดยสรุป ธสน. สามารถทำธุรกิจทุกประเภทที่ธนาคารพาณิชย์ทำได้ ยกเว้นเพียงการรับฝากเงินจากประชาชนทั่วไปเท่านั้น

2. การส่งเสริมการลงทุน BOI เป็นมาตรการในการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยมีหน่วยงานหลักที่ดูแลรับผิดชอบด้านการส่งเสริมการลงทุนคือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากรแก่ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมการลงทุนกรมศุลกากรซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลและรับผิดชอบในเรื่องภาษีอากรของรัฐและเพื่อการส่งเสริมการส่งออกแก่ผู้ประกอบการจึงต้องกำหนดระเบียบปฏิบัติสำหรับการปฏิบัติในการนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบของผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ด้านภาษีอากรขาเข้า รวมไปถึงควบคุมดูแล อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร

3. สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายศุลกากร คือมาตรการสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรเพื่อการส่งออก และนำเข้า โดย เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลในการที่จะสนับสนุนภาคการส่งออก นำเข้า ของผู้ประกอบการส่งออกสินค้าไปขายยังต่างประเทศ ให้มีต้นทุนการผลิตสินค้าที่ต่ำเพื่อการกำหนดราคาสินค้าที่เหมาะสมกับการแข่งขันในตลาดการค้าระหว่างประเทศ

- 3.1 การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ
- 3.2 คลังสินค้าทัณฑ์บน
- 3.3 เขตปลอดภาษีอากร
- 3.4 การชดเชยภาษีอากร
- 3.5 ของที่ได้รับการยกเว้นอากร

(กรมศุลกากร, สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายศุลกากร จาก www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/7)

จะเห็นได้ว่า การค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงเล็งเห็นความสำคัญและมีมาตรการผลักดัน ส่งเสริมให้มีการส่งออก – นำเข้า โดยการมาตรการภาษีศุลกากร และสิทธิประโยชน์ทางภาษีกฎหมายศุลกากร

ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีกฎหมายศุลกากร และสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ กลุ่มผู้นำเข้า – ผู้ส่งออก ในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีกฎหมายศุลกากร ในด้านการตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา และระบบสารสนเทศ เพื่อเป็นข้อมูลและประโยชน์ทางวิชาการ และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีกฎหมายศุลกากร สำหรับผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศต่อไป

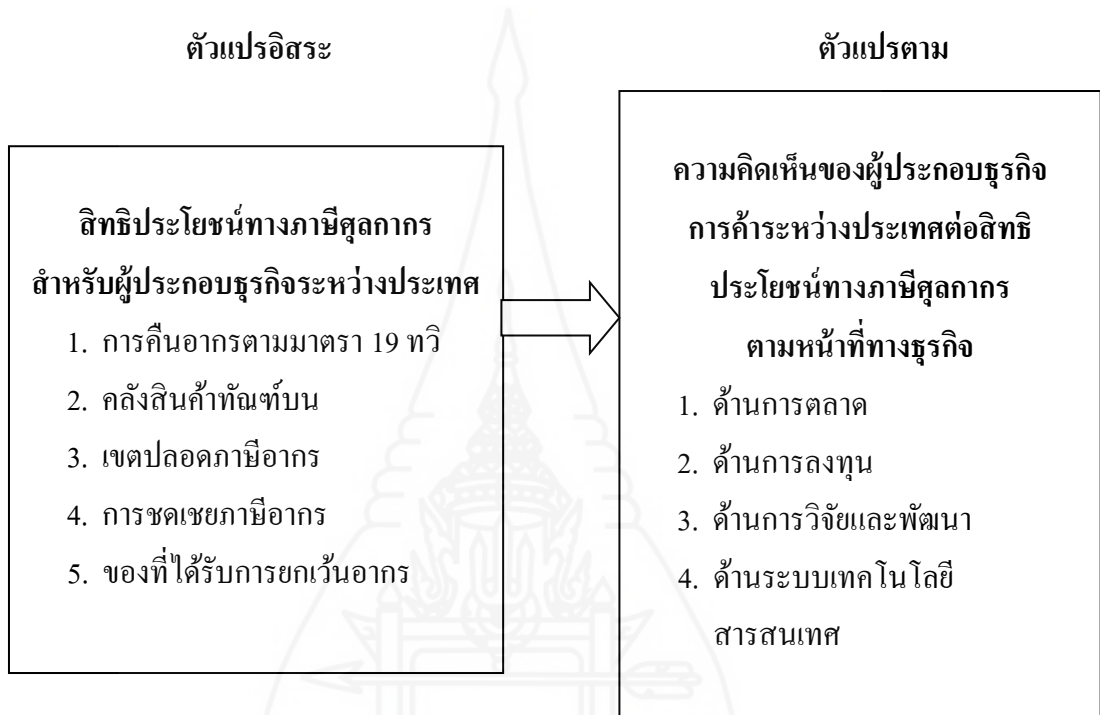
2. วัตถุประสงค์การศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ ดังนี้

- 2.1 เพื่อศึกษาลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร
- 2.3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ มีกรอบแนวคิดการศึกษาดังนี้



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

4. ขอบเขตการศึกษา

สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศมีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบการการค้าระหว่างประเทศ ที่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัท และได้ทำการลงทะเบียนเป็นผู้นำเข้า – ส่งออก กับกรมศุลกากรเรียบร้อยแล้ว และมีที่ตั้งอยู่ในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร โดยเน้นในส่วนของ การศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการการค้าระหว่างประเทศ

4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัว ได้แก่

4.3.1 **ตัวแปรอิสระ** ได้แก่ สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรของผู้ประกอบการ การค้าระหว่างประเทศ ประกอบด้วย

- 1) การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ
- 2) คลังสินค้าทัณฑ์บน
- 3) เขตปลอดภาษีอากร
- 4) การชดเชยภาษีอากร
- 5) ของที่ได้รับการยกเว้น

4.3.2 **ตัวแปรตาม** ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการการค้าระหว่างประเทศ เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรตามหน้าที่ทางธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการการค้าระหว่างประเทศ ประกอบด้วย

- 1) ด้านการตลาด
- 2) ด้านการลงทุน
- 3) ด้านการวิจัยและพัฒนา
- 4) ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2558

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจถึงความหมายของศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ตรงกัน ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

5.1 ภาษีศุลกากร หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากสิ่งของที่ นำเข้ามาในอาณาจักรจะเรียกว่า อารขาเข้าและภาษีที่จัดเก็บจากสิ่งของที่ส่งออกป็นอกอาณาจักรจะเรียกว่า อารขาออก ผู้มีหน้าที่เสีย ภาษีศุลกากร คือ ผู้นำของเข้ามาหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร นอกจากนี้กรมศุลกากรยังได้ทำ การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มแทนกรมสรรพากร จัดเก็บภาษีสรรพสามิตแทนกรมสรรพสามิต จัดเก็บ ภาษีเพื่อมหาดไทยแทนกระทรวงมหาดไทย และจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามกฎหมายต่างๆ เช่น เก็บ ค่าธรรมเนียมพิเศษแทนกระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น

5.2 สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร หมายถึง การสนับสนุนของรัฐในด้านการนำเข้า - ส่งออก เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลในอันที่จะสนับสนุนกิจกรรมของการนำเข้าวัตถุดิบ และการ ส่งออกสินค้าไปขายยังต่างประเทศ เพื่อให้มีต้นทุนการผลิตสินค้าที่ต่ำเพื่อกำหนดราคาสินค้าที่ เหมาะสมกับการแข่งขันในตลาดการค้าระหว่างประเทศ

5.3 การค้าระหว่างประเทศการค้า หมายถึง กิจกรรมที่มีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า และบริการระหว่างประเทศ อาจเป็นการแลกเปลี่ยนสิ่งของกัน โดยตรง หรือการค้าโดยใช้เงินเป็น สื่อกลางทำให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนและวิทยาการเทคโนโลยีต่างๆ ระหว่างประเทศ การค้า ระหว่างประเทศจะต้องมีการตกลงว่าจะใช้เงินสกุลใดในการค้ำนั้น แล้วจึงมีการแลกเปลี่ยนเงินตาม อัตราการแลกเปลี่ยนของสกุลที่ตกลงกันแล้วจึงนำมาชำระค่าสินค้าตามที่ตกลงกัน

5.4 หน้าที่ทางธุรกิจ คือ วิธีการทำงานที่มีลักษณะเฉพาะของการจัดระบบงานและการ ประสานงานทางธุรกิจ โดยมุ่งเน้นในด้านการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสำหรับการส่งมอบให้ ลูกค้า การลงทุน การศึกษาและพัฒนา ตลอดจนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความ ทันสมัย

5.5 บริษัทจำกัด หมายถึง กิจการที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นเป็นบริษัทจำกัดตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีการแบ่งทุนเป็นหุ้น ซึ่งมีมูลค่าเท่าๆกัน และผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบ โดยจำกัดเพียง ไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ

5.6 ผู้ประกอบการ หมายถึง กรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการฝ่ายพิธีการนำเข้า – ส่งออก หรือผู้จัดการฝ่ายบัญชีหรือการเงิน ที่อยู่ในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ

5.7 ความคิดเห็น หมายถึง แนวความคิดของผู้ประกอบการ ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ในด้านการตลาด การลงทุน การศึกษาและพัฒนา และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

5.8 ด้านการตลาด หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีส่วนช่วยให้กิจการมียอดขายเพิ่มขึ้น หรือมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น

5.9 ด้านการลงทุน หมายถึง สิทธิทางภาษีศุลกากรที่มีส่วนช่วยให้กิจการมีการตัดสินใจในการลงทุนขยายกิจการ เช่น การขยายโรงงาน หรือมีการซื้อเครื่องจักรเพิ่ม

5.10 ด้านการศึกษาและพัฒนา หมายถึง สิทธิทางภาษีศุลกากรที่มีส่วนช่วยให้กิจการมีการศึกษาและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เดิม หรือเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

5.11 ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง สิทธิทางภาษีกฎหมายศุลกากรที่มีส่วนช่วยให้กิจการมีการตัดสินใจนำคอมพิวเตอร์ หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในกิจการ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาคาดว่าจะได้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

6.1 ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ และผู้ที่สนใจทั่วไปสามารถนำข้อมูลต่างๆ ไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ได้ โดยผู้ที่ไม่ทราบหรือมีความสับสนเกี่ยวกับการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร จะได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้

6.2 ผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ สามารถนำผลของการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ในการช่วยส่งเสริมการนำเข้า – ส่งออก ให้สามารถแข่งขันในตลาดการค้าระหว่างประเทศได้

6.3 ผู้ศึกษาอื่นๆ สามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรและขยายการศึกษาไปในกรณีอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรสำหรับผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ในด้านการตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ
2. แนวคิดเกี่ยวกับภาษีศุลกากร
3. แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรสำหรับธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ

ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ ผู้ศึกษาได้ศึกษาตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการค้าระหว่างประเทศ

การค้าระหว่างประเทศ หมายถึง การซื้อขายสินค้าและบริการระหว่างประเทศต่างๆ ประเทศที่ทำการซื้อขายสินค้าระหว่างกัน เรียกว่า "ประเทศคู่ค้า" สินค้าที่แต่ละประเทศซื้อ เรียกว่า "สินค้าเข้า" (imports) และสินค้าที่แต่ละประเทศขายไปเรียกว่า "สินค้าออก" (exports) ประเทศที่ซื้อสินค้าจากต่างประเทศ เรียกว่า "ประเทศผู้นำเข้า" ส่วนประเทศที่ขายสินค้าให้ต่างประเทศ เรียกว่า "ประเทศผู้ส่งสินค้าออก" โดยทั่วไปแล้ว แต่ละประเทศจะมีฐานะเป็นทั้งประเทศผู้นำสินค้าเข้า และ ประเทศผู้ส่งสินค้าออกในเวลาเดียวกัน เพราะประเทศต่างๆ มีการผลิตสินค้าแตกต่างกัน (ความหมายของการค้าระหว่างประเทศ จาก <http://www.smeservicecenter.net/public>)

เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการและการจัดการการเงิน (2555: 7-8) การค้าเกิดจากความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialization) และความขาดแคลน (Scarcity) คือ เมื่อบุคคลหรือครอบครัวใดครอบครัวหนึ่งสามารถผลิตสินค้าที่ตนมีความชำนาญได้มากเกินความต้องการ ก็จะนำส่วนที่เหลือจากการบริโภคไปขายหรือแลกเปลี่ยนกับสินค้าชนิดอื่นที่ผู้อื่นผลิตได้เกินความต้องการเช่นกัน การค้าหรือการแลกเปลี่ยนเริ่มต้นจากการแลกเปลี่ยนสินค้าต่อสินค้า (Barter Trade) และเมื่อสังคมเกิดการขยายตัวมีผู้ทำการซื้อขายมากขึ้น ลักษณะการค้าที่เกิดขึ้นจึงไม่ได้จำกัดเพียงเกิดจากความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือสาเหตุจากการขาดแคลนเท่านั้น แต่ยังเกิดจากรสนิยมของผู้บริโภคที่ต้องการสินค้าหรือบริการที่อยู่ตลอดเวลา

การค้าที่เกิดขึ้นหากเป็นการแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างบุคคลที่อยู่ในประเทศเดียวกันเรียกว่า การค้าในประเทศ (Domestic Trade) แต่หากเป็นการค้าข้ามพรมแดนระหว่างบุคคลที่อยู่ในประเทศหนึ่งกับบุคคลอีกประเทศหนึ่งเรียกว่า การค้าระหว่างประเทศ (International Trade) โดยมีหลักการที่เป็นสาเหตุของการเกิดการค้าหลักการเดียวกัน แต่มีกิจกรรมในรายละเอียดที่แตกต่างกันเนื่องจากการค้าระหว่างประเทศมีประเด็นที่เข้ามาเกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น เช่น พิธีการค้าข้ามพรมแดนซึ่งการค้าในประเทศไม่มี ระบบการจัดเก็บภาษีศุลกากร การขนส่ง การประกันภัยการขนส่ง การชำระเงินระหว่างประเทศ การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ฯลฯ

สาเหตุของการค้าระหว่างประเทศ เกิดจากความแตกต่างระหว่างประเทศที่สำคัญ 3 ประการ คือ ความแตกต่างด้านราคา (Difference in Prices) ความแตกต่างด้านรสนิยม (Difference in Tastes) ความแตกต่างด้านเทคโนโลยี (Difference in Technologies)

1.2 ความสำคัญของการค้าระหว่างประเทศ

เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการและการจัดการการเงิน (2555: 7-10) ในทางด้านทฤษฎีนั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่าการค้าระหว่างประเทศทำให้เกิดการแบ่งงานกันทำระหว่างประเทศและจะมีผลทำให้การผลิตเพิ่มขึ้น การค้าเสรีนำไปสู่การจัดสรรทรัพยากรระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้บริโภคสามารถเลือกบริโภคสินค้าได้หลากหลายชนิดในราคาถูกลง และคุณภาพดีซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคมีสวัสดิการสูงขึ้นในระดับประเทศ การค้าระหว่างประเทศมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเนื่องจากเป็นตัวผลักดันให้เกิดการผลิตซึ่งจะก่อให้เกิดกิจกรรมอื่นตามมา เช่น การจ้างงาน การพัฒนาเทคโนโลยี นอกจากการค้าระหว่างประเทศยังมีส่วนต่อการกำหนดลักษณะของชาติ (National Characteristic)

การค้าระหว่างประเทศก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศคู่ค้าและประเทศอื่นๆ ดังนี้

1. ประเทศคู่ค้ามีสินค้าให้เลือกบริโภคจำนวนมากขึ้นและหลากหลายชนิด
2. ประเทศผู้ผลิตมีความชำนาญในการผลิตสินค้ามากขึ้น เกิดการปรับปรุงและพัฒนาการผลิตเพื่อให้สามารถผลิตได้มากขึ้นรวมทั้งขยายการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย
3. ทำให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต เนื่องจากการติดต่อค้าขายระหว่างประเทศความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตต่างๆ จะมีการถ่ายทอดไปยังประเทศต่างๆ เป็นผลดีต่อการพัฒนาความรู้และเทคโนโลยีในการผลิต มีการพัฒนาปรับปรุงวิธีการผลิตในประเทศให้ดีขึ้น
4. ช่วยให้ผู้บริโภคในประเทศที่ไม่สามารถทำการผลิตสินค้าได้หรือผลิตได้แต่ต้นทุนการผลิตสูงมีสินค้าเพื่อการบริโภค (“ความสำคัญของการค้าระหว่างประเทศ” จาก <http://www.msci.chandra.ac.th/econ>)

ตารางที่ 2.1 สินค้าออกสำคัญ 10 อันดับแรกของไทย

รายการ	2557/2014
1 รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	589,897.3
2 เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	434,102.3
3 น้ำมันสำเร็จรูป	273,723.2
4 อัญมณีและเครื่องประดับ	249,172.0
5 เม็ดพลาสติก	234,750.0
6 เคมีภัณฑ์	211,708.5
7 ผลิตภัณฑ์ยาง	194,066.3
8 แผงวงจรไฟฟ้า	177,641.5
9 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล	173,021.3
10 ยางพารา	149,891.9

(มูลค่า: ล้านบาท: VALUE: MILLION BAHT)

ตารางที่ 2.2 สินค้าเข้าสำคัญ 10 อันดับแรกของไทย

	รายการ	2557/2014
1	น้ำมันดิบ	846,611.6
2	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	529,544.2
3	เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	369,721.7
4	เคมีภัณฑ์	357,254.8
5	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	307,286.5
6	แผงวงจรไฟฟ้า	230,128.2
7	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	220,199.5
8	เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	215,609.2
9	สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	190,526.7
10	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	187,537.4

(มูลค่า: ล้านบาท: VALUE: MILLION BAHT)

หมายเหตุ: ข้อมูลปี 2556 แก้ไขล่าสุด วันที่ 7 กรกฎาคม 2557

1.3 สาเหตุที่มีการค้าระหว่างประเทศ

เหตุผลทางเศรษฐกิจที่ทำให้ประเทศต่างๆ ในโลกทำการค้าขายระหว่างกันนั้น มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. ความแตกต่างทางด้านทรัพยากรที่ใช้ผลิตในแต่ละประเทศ เนื่องจากความแตกต่างในเรื่องสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ เช่น ประเทศไทยมีพื้นดินอันอุดมสมบูรณ์เหมาะสมแก่การเพาะปลูกมากกว่าประเทศญี่ปุ่น ประเทศคูเวตมีน้ำมันมากกว่าประเทศไทย ประเทศจีนมีประชากรมากกว่าประเทศอื่นๆ ดังนั้นประเทศใดที่มีทรัพยากรชนิดใดมาก ก็จะผลิตสินค้าที่ใช้ทรัพยากรชนิดนั้นๆ เป็นปัจจัยการผลิตสินค้าออกเพื่อแลกเปลี่ยนกับสินค้าอื่น

2. ความแตกต่างเรื่องความชำนาญในการผลิต เนื่องจากผู้ผลิตของแต่ละประเทศจะมีความชำนาญและเทคโนโลยีในการผลิตสินค้าและบริการแตกต่างกัน บางประเทศผู้ผลิตมีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษในการผลิตสินค้าบางชนิด เช่น ประเทศญี่ปุ่นมีความรู้ความชำนาญในการผลิตเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ประเทศเนเธอร์แลนด์มีความรู้ความชำนาญในการผลิต

เครื่องจักรกลการเกษตร ประเทศสวีเดนอร์แลนค์มีความรู้ความชำนาญในการผลิตนาฬิกา ความแตกต่างของปัจจัยดังกล่าวนี้ผลักดันให้แต่ละประเทศเล็งเห็นประโยชน์จากการเลือกผลิตสินค้าบางอย่างที่มีต้นทุนต่ำ มีความรู้ความชำนาญ และเลือกซื้อสินค้าแต่ละประเภทที่ผู้บริโภคนในประเทศของตนต้องการแต่ไม่สามารถผลิตได้ หรือผลิตได้ในต้นทุนที่สูงเกินไป และปัจจัยเหล่านี้ก่อให้เกิดการค้าระหว่างประเทศขึ้น (“การค้าระหว่างประเทศ” จาก <http://megaclever.blogspot.com/2008>)

1.3.1 ผลกระทบของการค้าระหว่างประเทศ

เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการและการจัดการการเงิน (2555: 7-14) ผลกระทบของการค้าระหว่างประเทศประกอบด้วย

1) ผลกระทบด้านบวก

(1) ด้านการผลิต การค้าระหว่างประเทศทำให้เกิดการผลิตในลักษณะของการแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) ซึ่งจะทำให้เกิดความชำนาญเฉพาะอย่าง (Specialization) เป็นการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ของแรงงานหรือปัจจัยของการผลิตที่ส่งผลให้ประเทศมีผลผลิตเพิ่มขึ้นซึ่งจะทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ด้านการบริโภค ทำให้สามารถบริโภคสินค้าที่ไม่สามารถผลิตได้ในประเทศอันสืบเนื่องจากไม่มีทรัพยากร หรือขาดแคลนเทคโนโลยี หรือมีการบริโภคได้มากขึ้น ในกรณีที่การผลิตในประเทศมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ นอกจากนั้นยังทำให้ผู้บริโภคได้รับสวัสดิการที่สูงขึ้นจากการที่มีสินค้าให้เลือกหลากหลายมากขึ้นและสามารถเลือกซื้อสินค้าได้ในราคาที่ถูกลง รวมทั้งสามารถเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพและมาตรฐานสินค้าที่ดีขึ้น

(3) ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลของการค้าที่มีต่อการพัฒนาหรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถเกิดขึ้นได้สองทางคือ การนำเข้าเทคโนโลยีโดยตรง ได้แก่ การซื้อเทคโนโลยีโดยเสียค่าทรัพย์สินทางปัญญา และการนำเข้าเทคโนโลยีผ่านการนำเข้าสินค้า เช่น การนำเข้าเครื่องจักร เครื่องไฟฟ้า เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เครื่องคอมพิวเตอร์ ฯลฯ ซึ่งมักจะมีการใช้แบบมากับสินค้าที่นำเข้าทำให้เกิดการเรียนรู้เทคโนโลยี หรือการนำเข้าสินค้าเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการผลิต รวมทั้งทำให้มีการปรับมาตรฐานการผลิตให้ดีขึ้น

(4) ด้านรายได้และการพัฒนาประเทศ การค้าระหว่างประเทศมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยพิจารณาได้จากการส่งออกและการนำเข้า ด้านการส่งออก การขยายการผลิตเพื่อการส่งออกนอกจากจะเป็นการนำรายได้เข้าประเทศแล้วยังทำให้เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ขณะที่ด้านนำเข้านั้นจะทำให้มีการนำเข้า

วัตถุดิบ เครื่องจักร เครื่องมือและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการผลิต หรือขยายการผลิตในต้นทุนที่ต่ำลง การขยายการผลิตจะส่งผลต่อการจ้างงาน การใช้ทุนและปัจจัยการผลิตอื่นซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้ และการเติบโตทางเศรษฐกิจต่อไป

(5) ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ในกรณีที่เกิดการขาดแคลนสินค้าภายในประเทศจะทำให้สินค้ามีราคาที่สูงขึ้นจนอาจส่งผลกระทบต่อภาวะการเงินเพื่อ การอนุญาตให้มีการนำเข้าจะทำให้อุปทานสินค้าภายในประเทศเพิ่มขึ้นและลดลง ในทางตรงข้ามหากมีการผลิตสินค้าภายในประเทศมากเกินไปจนเกิดอุปทานส่วนเกินทำให้ราคาสินค้าตกต่ำ การส่งออก หรืออุปสงค์ภายนอกจะช่วยดูดซับอุปทานส่วนเกินและทำให้ระดับราคาสินค้าสูงขึ้น ดังนั้นการค้าระหว่างประเทศจึงช่วยในการลดความผันผวนของระดับราคาภายในประเทศ

2) ผลกระทบด้านลบ

(1) ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การค้าระหว่างประเทศอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(2) การกระจายรายได้ การค้าระหว่างประเทศอาจทำให้เกิดปัญหาในด้านการกระจายรายได้ระหว่างสาขาการผลิตโดยอาจทำให้เกิดช่องว่างทางรายได้ระหว่างผู้ที่อยู่ในสาขาการส่งออกกับสาขาเศรษฐกิจอื่นเพิ่มขึ้น

(3) รายได้และการจ้างงาน ระดับรายได้และการจ้างงานจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยเป็นไปตามสถานการณ์เศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ โดยที่หากปีใดมีอัตราการส่งออกมากก็จะมีรายได้และการจ้างงานภายในเพิ่มขึ้น แต่หากปีใดที่ประเทศมีการส่งออกลดลงก็จะให้ผลในทางตรงข้ามคือ ประชาชนมีรายได้ลดลง เกิดปัญหาการว่างงาน

(4) การพึ่งพาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ การค้าระหว่างประเทศหรืออัตราการเปิดประเทศยังมีขนาดใหญ่มากเท่าใดยังเป็นการแสดงถึงอัตราการพึ่งพาต่างประเทศที่มีมากขึ้นเท่านั้น ผลของการที่พึ่งพาต่างประเทศมากจะยิ่งทำให้ประเทศสามารถควบคุมประสิทธิภาพในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจได้น้อยลง เนื่องจากไม่สามารถควบคุมตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เป็นปัจจัยภายนอกได้ รวมทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ต่างประเทศเข้ามาแทรกแซงหรือเข้ามามีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้

(5) ปัญหาสังคม การนำเข้าสินค้าบางชนิดหรือการเลียนแบบการบริโภคจากต่างประเทศอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา

การค้าระหว่างประเทศ จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศแล้ว การค้าระหว่างประเทศก็มีผลกระทบที่ไม่พึงปรารถนาแก่ประเทศคู่ค้าได้เหมือนกัน ผลกระทบที่สำคัญพอจะจำแนกได้อย่างน้อย 6 ประการด้วยกัน คือ

1. ด้านเสถียรภาพของราคา การค้าระหว่างประเทศที่มุ่งเน้นให้ประเทศผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบโดยเปรียบเทียบไม่กีชนิด หรือชนิดเดียวนั้นจะเป็นผลให้รายได้ของประเทศขึ้นอยู่กับกำหนดยสินค้าออกเพียงไม่กี่ชนิด การผลิตและรายได้ของประเทศจึงเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ตัวอย่างเช่น ในอดีตที่ผ่านมา รายได้จากส่งออกของไทยมาจากข้าว ยามไคที่ไทยสามารถส่งข้าวออกได้มาก เนื่องจากความต้องการข้าวในตลาดโลกมีสูงจะมีผลให้รายได้ของประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้เศรษฐกิจรุ่งเรือง และประชาชนมีการใช้จ่ายมากจะทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้

ในกรณีตรงข้าม หากอุปสงค์จากต่างประเทศในการเสนอซื้อข้าวลดลง ก็จะทำให้รายได้จากการจำหน่ายข้าวลดลง การใช้จ่ายในประเทศลดลง จนทำให้เกิดภาวะเงินฝืดเป็นต้น และถ้าระบบเศรษฐกิจมีการพึ่งพา การนำเข้าจากต่างประเทศในระดับสูงก็จะก่อให้เกิดปัญหาของเสถียรภาพราคาได้เช่นกัน เช่น การขึ้นราคาน้ำมันดิบอย่างรวดเร็วของกลุ่ม ผู้ผลิตน้ำมันเพื่อส่งออก (OPEC) เมื่อ พ.ศ. 2516 และ พ.ศ. 2523 ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นทั่วโลก และมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอันมาก เนื่องจากน้ำมันเป็นสิ่งจำเป็นในการผลิต ทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าสูงขึ้น ราคาสินค้าจึงต้องสูงขึ้นตาม ทำให้ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้นได้

2. ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ การดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศที่มีการสนับสนุนให้ประเทศผลิตสินค้าที่ตนเองมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบนั้นมีผลให้หลายๆ ประเทศอาจต้องซื้อสินค้าเข้าประเทศเป็นมูลค่ามากกว่ามูลค่าสินค้าออก ทำให้เกิดการขาดดุลในดุลการค้าอาจจะทำให้ดุลการชำระเงินระหว่างประเทศขาดดุลด้วย ซึ่งจะทำให้ประเทศต้องสูญเสียทองคำ หรือทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ สาเหตุสำคัญเนื่องจากอัตรการการค้า (Term of Trade) ของประเทศคู่ค้าไม่เท่ากัน ในกรณีของประเทศกำลังพัฒนาโดยทั่วไป สินค้าส่งออกมักจะเป็นสินค้าเกษตรกรรม ซึ่งระดับราคามักจะต่ำกว่าและขาดเสถียรภาพเมื่อเทียบกับราคาสินค้านำเข้า ซึ่งมักจะเป็นสินค้าจำพวกทุนและสินค้าอุตสาหกรรม ผลที่ตามมาคือ อัตรการการค้าของประเทศกำลังพัฒนามีแนวโน้มลดลง นั่นคือ มูลค่าจากการส่งสินค้าออกน้อยกว่ามูลค่าของสินค้านำเข้าส่งผลให้เกิดปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจศาสตร์ต่อประเทศคือ ปัญหาดุลการค้าและดุลการชำระเงินขาดดุลในที่สุด

3. ด้านความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ระหว่างประเทศ การที่อัตราการการค้าระหว่างประเทศของประเทศกำลังพัฒนามีแนวโน้มลดลงนั้น ทำให้การกระจายรายได้ในระดับนานาชาติซึ่งไม่เท่าเทียมกันอยู่แล้วยิ่งมีความไม่เป็นธรรมมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเป็นการโอนทรัพยากรจากประเทศกำลังพัฒนาไปสู่ประเทศพัฒนา โดยกระบวนการขาดดุลการค้าและดุลการชำระเงินนั่นเอง ในขณะที่เดียวกันการหลอหลอมรสนิยมระหว่างประเทศให้อยู่ในแบบแผนเดียวกัน ก็เป็นกลไกสำคัญอีกประเภทหนึ่งที่ทำให้การกระจายรายได้ระหว่างประเทศเลวลง เพราะว่าบริษัทการค้าขนาดใหญ่ในประเทศที่ตามมาก็คือ การบริโภคสินค้าจำพวกอุปโภคและบริโภคในสินค้าอุตสาหกรรมนำเข้ามีมากขึ้น ทำให้ต้องเสียเงินตราต่างประเทศมากขึ้น ในขณะที่รายได้จากการขายสินค้าออกเพิ่มขึ้นน้อยกว่า

4. ด้านประสิทธิภาพของนโยบายทางเศรษฐกิจ ยิ่งภาคการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ขึ้นเพียงใดจะทำให้การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจภายในประเทศจะมีประสิทธิภาพน้อยลงเท่านั้น เช่น เมื่อเกิดปัญหาเงินเฟ้อขึ้นภายในประเทศที่ผ่านกลไกของทั้งราคาสินค้าออกและราคาสินค้าเข้า นโยบายเพื่อแก้ปัญหาเงินเฟ้อจะมีความยุ่งยากมากขึ้นตามไปด้วย เพราะในกรณี เช่นนี้รัฐบาลไม่เพียงแต่จะต้องเข้าใจกลไกการทำงานของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร หากทว่ายังต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจและนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าด้วยว่ามีผลกระทบอย่างไรต่อระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ ทำให้กลไกแก้ปัญหาดังกล่าวซับซ้อนขึ้น

5. ด้านรายได้และการจ้างแรงงาน ประเทศที่มีการพึ่งพาทางการค้าระหว่างประเทศในระดับที่สูงหากรายได้จากการส่งออกลดลงก็ดี หรือการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากก็ดี โดยที่ผลสุทธิของการนำเข้าสูงกว่าการส่งออกย่อมส่งผลให้รายได้และการจ้างงานของประเทศนั้นลดลง ผลจะเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาแล้ว

6. ด้านปัญหาความมั่นคงของประเทศ การดำเนินนโยบายการค้าโดยเสรีที่มุ่งเน้นให้ประเทศทำการผลิตสินค้าที่ตนมีความได้เปรียบเพียงไม่กี่ชนิดหรือเพียงชนิดเดียว ส่งผลต่อปัญหาความมั่นคงของประเทศได้ง่าย เพราะถ้าหากว่าการค้าต่างประเทศต้องหยุดชะงักลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลที่สำคัญ เช่น การเกิดสงคราม การขัดแย้งทางการเมืองกับบางประเทศ ความยุ่งยากทางการขนส่งระหว่างประเทศ เป็นต้น ย่อมส่งผลให้ประชาชนภายในประเทศเดือดร้อนเนื่องจาก การขาดแคลนสินค้าอุปโภค บริโภค ขาดแคลนวัตถุดิบ และสินค้าทุนในการพัฒนาประเทศ เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ไม่มีประเทศใดในโลกนี้ยึดถือ นโยบายการค้าเสรีตามหลักการแบ่งงานการทำงานระหว่างประเทศของเดวิด ริคาร์โด และนักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกอย่างแท้จริง แต่ได้หันมาใช้นโยบายการค้าแบบคุ้มกัน ซึ่งเป็นนโยบายที่มุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมหรือ

การผลิตสินค้าชนิดต่างๆ ขึ้นใช้เองในประเทศเพื่อมิให้เศรษฐกิจของประเทศต้องขึ้นอยู่กับการผลิตสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งจนเกินไป เนื่องจากอุตสาหกรรมที่ตั้งขึ้นภายในประเทศ อาจยังไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าต่างประเทศได้ รัฐจึงจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือและคุ้มกันโดยใช้มาตรการที่สำคัญคือ กำแพงภาษีสินค้าขาเข้า (import tariffs) และโควตานำเข้า เป็นต้น บริ โภค (“การค้าระหว่างประเทศ” จาก <http://megaclever.blogspot.com/2008/>)

2. แนวคิดเกี่ยวกับภาษีศุลกากร

2.1 ความหมายของภาษีศุลกากร

ภาษีศุลกากร คือ ภาษีที่จัดเก็บจากสิ่งของที่นำเข้ามาในอาณาจักรจะเรียกว่า อากรขาเข้าและภาษีที่จัดเก็บจากสิ่งที่ส่งออกป็นอกอาณาจักรจะเรียกว่าอากรขาออก ผู้มีหน้าที่เสียภาษีศุลกากร คือ ผู้นำของเข้ามาหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร (“ภาษีศุลกากร” จาก <http://taxclinic.mof.go.th/knowledge/>)

มานิต วิทยาเต็ม (2532: 2) อธิบายว่า ภาษีศุลกากรเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่เรียกเก็บแก่การนำสินค้าผ่านเข้าหรือออกจากเขตแดนหนึ่งไปยังอีกเขตแดนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นรัฐในรูปใดๆ ก็ได้ที่ไม่ขึ้นแก่กัน หรือกล่าวได้ว่าเป็นภาษีหรืออากรเรียกเก็บจากสินค้าที่นำเข้ามาในและส่งออกป็นอกราชอาณาจักร

กฤษฎา ทองธรรมชาติ (2536: 1) คำว่า “ศุลกากร” เป็นภาษีหรืออากร ยังเป็นเรื่องที่สับสนอยู่ สุดแต่ความนิยมของผู้ใช้ในกฎหมายศุลกากรเองบางแห่งก็ใช้คำว่า ภาษี และบางแห่งก็ใช้คำว่า อากร แต่มีความหมายอย่างเดียวกัน ซึ่งหลังจากที่กรมศุลกากรได้จัดเก็บภาษีการค้าจากของที่นำเข้ามาและส่งออกแทนกรมสรรพากร ได้มีแนวโน้มไปในทางที่ว่า ถ้าภาษีศุลกากรจะเรียกว่าอากร ถ้าเป็นภาษีการค้า เรียกว่าภาษี

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่าภาษีศุลกากรเป็นเงินที่ได้จากการจัดเก็บค่านำสินค้าเข้ามาหรือส่งออกสินค้าไปนอกราชอาณาจักร

2.2 วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีศุลกากร

รัฐบาลดำเนินการจัดเก็บภาษีศุลกากร โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) เพื่อหารายได้ให้กับรัฐบาล

ภาษีศุลกากรเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญแหล่งหนึ่งของรัฐบาลนอกจากภาษีสรรพากรและภาษีสรรพสามิต รัฐบาลจะนำรายได้นี้ไปใช้เพื่อการพัฒนาประเทศ

2) เพื่อคุ้มกันอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ภาษีศุลกากรจัดเก็บจากสินค้าที่นำเข้าเป็นส่วนใหญ่ที่เรียกว่าอากรขาเข้า ฉะนั้นสินค้านำเข้าจึงมีราคาแพงกว่า สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยจึงเป็นการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ ไม่ให้สินค้านำเข้ามาตีตลาดอุตสาหกรรมภายในประเทศ

3) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ภาษีศุลกากรจะส่งเสริมการส่งออกโดยยกเว้นภาษีอากรขาออกหรืออาจจัดเก็บในอัตราที่ต่ำเพื่อเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศให้ส่งสินค้าไปขายยังต่างประเทศได้

4) เพื่อเป็นการส่งเสริมหรือจำกัดการบริโภค

หากเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย รัฐบาลจะจัดเก็บอากรขาเข้าในอัตราค่อนข้างสูง เพื่อให้ประชาชนบริโภคน้อยลง ถ้าเป็นสินค้าที่มีประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น อุปกรณ์การศึกษาและกีฬา การเกษตรกรรม รัฐบาลจะจัดเก็บอากรขาเข้าในอัตราที่ต่ำ

2.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีศุลกากร

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากร สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1) กฎหมายศุลกากร

2) กฎหมายพิกัดอัตราศุลกากร

3) กฎหมายว่าด้วยของต้องห้ามต้องจำกัด

มานิต วิทยาเต็ม (2532: 2) อธิบายว่า เนื่องจากกฎหมายศุลกากร เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและส่งออก ตรวจตรา ป้องกันและปราบปรามการหลีกเลี่ยงและลักลอบหนีศุลกากร ตลอดจนจัดเก็บภาษีอากรแก่ของที่นำเข้าและส่งออก ดังนั้นกฎหมายศุลกากรจึงเกี่ยวข้องกับการศุลกากรอื่นๆ ด้วย ได้แก่

1) กฎหมายศุลกากร คือ ตั๋วบทกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและส่งออก รวมทั้งหลักปฏิบัติทั่วไปตลอดจนฐานความผิดต่างๆ และโทษ ปัจจุบันกฎหมายศุลกากรนั้น ประกอบด้วยพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2546 อันเป็นแม่บทใหญ่ และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเรื่อยมาจนฉบับล่าสุด แก้ไข โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2534

โดยพระราชบัญญัติศุลกากรแม่บทใหญ่นั้น ได้มีการประกาศใช้ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 14 ฉบับ

2) กฎหมายพิกัดอัตราศุลกากร คือ ตั๋วบทกฎหมายซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ในการเก็บและเสียภาษีศุลกากรว่าจะเก็บในอัตราเท่าใด แก่ของชนิดใด มีวิธีเก็บอย่างไร ผู้ที่เกี่ยวข้องมีอำนาจหน้าที่และสิทธิในการเก็บและเสียภาษีศุลกากรอย่างไร เพื่อเป็นหลักเกณฑ์อันเป็นที่ยุติแน่นอนตามที่กฎหมายกำหนด แม่บทสำคัญได้แก่ พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ซึ่งกำหนดมาตราต่างๆ รวม 18 มาตรา ซึ่งกำหนดด้วยบทมาตราต่างๆ หลักเกณฑ์การตีความ บัญชีแสดงอัตราภาษีขาเข้า บัญชีแสดงอัตราภาษีขาออก และบัญชีประเภทยกเว้นอากรซึ่งผนวกท้ายพระราชกำหนดเป็นภาค 1 ภาค 2 ภาค 3 และภาค 4 ตามลำดับ

การเก็บภาษีศุลกากรเป็นวิธีการปฏิบัติทั่วไปในการจัดเก็บภาษีเพื่อหารายได้ให้แก่รัฐ ในบางครั้งนอกจากจะเป็นการหารายได้ให้แก่รัฐแล้ว การกำหนดเรียกเก็บภาษีศุลกากรในอัตราที่สูงในสินค้าบางประเภท เพื่อกีดกันมิให้มีการนำเข้าหรือส่งออก โดยมีเหตุผลทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมการผลิต การบริโภค หรือเหตุใดก็ตามนั้น การกำหนดอัตราภาษีไว้สูงนั้นเรียกว่า กำแพงภาษี (Tariff Wall)

3) กฎหมายว่าด้วยของต้องห้ามต้องจำกัด

การกีดขวางการค้าระหว่างประเทศเพื่อให้มีการนำเข้าหรือส่งออกลดน้อยลงหรือกระทำไม่ได้นั้น นอกจากจะใช้วิธีกำแพงภาษีแล้ว อาจใช้วิธีอื่นซึ่งเรียกว่า การกีดขวางโดยมิใช่ภาษี (Non – Tariff Wall) คือการกีดขวางทางการค้าโดยมิใช่กำแพงภาษี คือรัฐไม่ได้กำหนดอัตราภาษีสำหรับสินค้าดังกล่าวสูงกว่าปกติ แต่กำหนดมิให้นำของนั้นเข้าหรือส่งของนั้นออก โดยมีเงื่อนไขควบคุมต่างๆ โดยทำให้เป็นของต้องห้าม (Prohibited Goods) หรือเป็นของต้องจำกัด (Restricted Goods)

ของต้องห้าม หมายถึง ของต้องห้ามที่มีกฎหมายกำหนดห้ามนำเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยเด็ดขาด และในบางกรณีห้ามการส่งผ่านด้วย ผู้ใดนำสินค้าต้องห้ามเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรจะมีความผิดต้องรับโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเป็นความผิดตามมาตรา 27 และ 27 ทวิของกฎหมายศุลกากรด้วย ตัวอย่างสินค้าต้องห้ามในการนำเข้า-ส่งออก มีดังนี้

(1) วัตถุลามก การนำเข้าและส่งออกวัตถุลามก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบหนังสือ ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งที่พิมพ์ขึ้น รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย และภาพยนตร์ลามกหรือวัตถุลามกอื่นๆ

(2) สินค้าที่มีตราหรือลวดลายเป็นรูปธงชาติ

(3) ยาเสพติดให้โทษ

(4) เงินตรา พันธบัตร ใบสำคัญรับดอกเบี้ยพันธบัตรอันเป็นของปลอมหรือแปลงเหรียญกษาปณ์ที่ทำให้น้ำหนักลดลงโดยทุจริต ดวงตราแผ่นดิน รอยตราแผ่นดินหรือพระปรมาภิไธย ดวงตราหรือรอยตราของทางราชการอันเป็นของปลอม

(5) สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เช่น แอบบันทึกเสียง (เทปเพลง) แผ่นบันทึกเสียง (คอมแพคดิสก์) แอบบันทึกภาพ (วีดีโอเทป) โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือ หรือสินค้าอื่นใดที่ทำซ้ำหรือคัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น

(6) สินค้าปลอมแปลงหรือเลียนแบบเครื่องหมายการค้า

ของต้องกักตัก หมายถึง ของที่กฎหมายกำหนดว่าจะนำเข้าหรือส่งออกได้ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ในการนั้นเสียก่อน จึงจะนำเข้าหรือส่งออกได้ ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกก่อนได้รับอนุญาต เป็นความผิดตามกฎหมายนั้น และกฎหมายศุลกากร

ของต้องกักตัก ได้แก่ สุราที่มีปริมาณเกินกว่า 1 ลิตร ยุทธภัณฑ์ตาม พ.ร.บ. ควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ.2476 อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธ เป็นต้น

กรมศุลกากร (“ของต้องห้ามต้องกักตัก” จาก <http://internet1.customs.go.th/ext/Prohibit/Prohibit.jsp>) ของต้องกักตักที่มีกฎหมายกำหนดว่าหากจะมีการนำเข้า-ส่งออกหรือผ่านราชอาณาจักรจะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นๆ เช่น ต้องมีใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออก ต้องปฏิบัติตามประกาศอันเกี่ยวกับฉลากหรือใบรับรองการวิเคราะห์ หรือเอกสารกำกับยา เป็นต้น ผู้ใดนำของต้องกักตักเข้ามา หรือส่งออก หรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน จะมีความผิดตามที่กำหนด

ไว้ในกฎหมายนั้นๆ และเป็นความผิดตามมาตรา 27 และ 27 ทวิของกฎหมายศุลกากรด้วย ตัวอย่างสินค้าที่มีมาตรการนำเข้า สินค้าที่มีมาตรการส่งออก,สินค้านำเข้ามาตรฐานและมาตรฐานสินค้า สินค้าที่จัดระเบียบเพื่อควบคุมการนำเข้าหรือส่งออก มีดังนี้

- (1) เงินตราไทยและเงินตราต่างประเทศ
- (2) พันธุ์ยางและยางธรรมชาติ
- (3) ยาสูบ รวมถึงต้นยาสูบและใบยาเส้น
- (4) สัตว์และซากสัตว์
- (5) เครื่องวิทยุคมนาคม และส่วนแห่งเครื่องวิทยุคมนาคม
- (6) อารูรป็น เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอารูรป็น อารูรป็นและ เครื่องกระสุนปืน
- (7) วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอารูรป็น
- (8) ยา เชื้อโรค และพิษจากสัตว์
- (9) สุรา
- (10) สินค้าประเภทอาหารที่มีความหวานเจือปน
- (11) เครื่องซัง ตวง วัด

3. แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรสำหรับธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ

ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรสำหรับธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

3.1 การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 เป็นการคืนค่าภาระภาษีอากร สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้า ได้แก่ อากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมภาษีอื่น ภาษีสรรพสามิต ภาษีมหาดไทย ที่ผู้นำของเข้าได้เสียหรือวางประกันไว้ขณะนำเข้าเมื่อสามารถพิสูจน์ได้ว่าได้นำวัตถุดิบนั้นไปผลิตผสม ประกอบหรือบรรจุเป็นสินค้าส่งออก แล้วก็จะได้รับการคืนอากร โดยจะคำนวณค่าภาษีอากรที่คืนให้ตามสูตรการผลิต ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องผลิตส่งออกภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้นำเข้า และต้องขอคืนเงินอากรภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ส่งของนั้นออกไป

หลักเกณฑ์และเงื่อนไข

- 1) ของที่นำเข้ามา ต้องนำมาผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุ แล้วส่งออก ไปต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้ สิ้นเปลืองในเรือเดินทาง ไปต่างประเทศ
- 2) ของที่นำเข้ามาต้องมีชื่อของที่กฎกระทรวงระบุห้ามคั้นเงินอากร
- 3) ปริมาณของที่นำเข้า ซึ่งใช้ในการผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุเป็น ของที่ส่งออก ให้ถือตามหลักเกณฑ์ที่ อธิบดีกรมศุลกากรเห็นชอบ หรือประกาศกำหนดไว้
- 4) ของนั้นต้องส่งออกปลายทางท่า หรือที่สำหรับการส่งออก ซึ่งของที่ขอคั้นอากร ขาเข้า
- 5) ของนั้นได้ส่งออกไป ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่นำของซึ่งใช้ในการผลิต ผสม หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุ ของที่ส่งออกเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีมี เหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งออกภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ อธิบดีกรมศุลกากรอาจขยายเวลา ออกไปได้อีกไม่เกิน 6 เดือน

6) ผู้นำของเข้าต้องขอคั้นอากรภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ส่งของนั้นออกไป แต่ อธิบดีกรมศุลกากรจะขยายเวลาออกไป ตามที่เห็นสมควรได้

ของที่ได้รับคั้นอากรตามมาตรา 19 ทวิ

- 1) วัตถุดิบที่เห็นได้ชัดว่ามีอยู่ในของที่ผลิตเพื่อส่งออก
- 2) วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตโดยตรงที่มีอยู่ในของที่ผลิตส่งออก แต่ไม่ปรากฏให้ เห็นอย่างชัดเจน

3) วัตถุดิบจำเป็นที่ใช้ในการผลิต

ของที่ไม่ได้รับคั้นอากรตามมาตรา 19 ทวิ

- 1) เครื่องจักร เครื่องมือ แม่พิมพ์ (Mould) เครื่องใช้ในการผลิตชนิดต่างๆ
- 2) เชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิต
(ประกาศกรมศุลกากรที่เกี่ยวข้อง)
- ประกาศกรมศุลกากรที่ 25/2545
- ประกาศกรมศุลกากรที่ 85/2545
- ประกาศกรมศุลกากรที่ 66/2551

(กรมศุลกากร “การคั้นอากรตามมาตรา ๑๕ ทวิ” จาก [http://www.customs.go.th/](http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_1/)

[wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_1/](http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_1/))

3.2 คลังสินค้าทัณฑ์บน

คลังสินค้าทัณฑ์บน เป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ส่งออกตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 และ 8 ทวิ แห่งกฎหมายศุลกากร พ.ศ. 2469 โดยดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและขาออกแก่ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อส่งออกไปยังนอกประเทศ ทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมเหมือนและที่นำเข้าหรือในสภาพที่ได้ผลิต ผสมหรือประกอบ เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ คลังสินค้าทัณฑ์บนที่กรมศุลกากรประกาศกำหนดให้มีการจัดตั้งเพื่อขอรับสิทธิ ประโยชน์ด้านภาษีอากรมี 7 ประเภท ดังนี้

3.2.1 คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

3.2.2 คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

3.2.3 คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร

3.2.4 คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ

3.2.5 คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน

3.2.6 คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอู่ซ่อมหรือสร้างเรือ

3.2.7 เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระทาง

ภาษีอากร

3.2.1 คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทหนึ่ง ซึ่งผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า สามารถนำวัตถุดิบจากต่างประเทศ เข้ามาทำการผลิต หรือ ผสม หรือ ประกอบ เป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยดเว้นการเก็บอากรขาเข้า และอากรขาออก แก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพที่ได้ผลิต หรือ ผสม หรือ ประกอบเป็นของอื่น

สิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

1) ยกเว้นอากรขาเข้าและขาออก สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ เป็นสินค้าส่งออกรวมทั้ง การส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้า

2) วัตถุดิบที่นำเข้ามา รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ภายใต้คลังสินค้าทัณฑ์บน หากส่งออกไม่มีภาระภาษีสรรพสามิต

3) เมื่อได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังฯ ผู้ประกอบการสามารถใช้การค้าประกัน แทนการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้นวัตถุดิบที่นำเข้า จึงไม่ต้อง ชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม

4) วัตถุดิบภายในคลังที่เกิดสภาพค้อยคุณภาพ วัตถุดิบที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การใช้งาน สินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตได้จากคลังฯ ถ้าประสงค์ จะจำหน่ายภายในประเทศ สามารถกระทำได้โดยชำระค่าภาษีอากรตามสภาพของสินค้าหรือวัตถุดิบนั้น

5) วัตถุดิบที่เสียหายจากการผลิต (ส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิต) สามารถขอทำลาย หรือบริจาคให้แก่องค์การกุศล หรือส่วนราชการได้ โดยไม่ต้อง เสียภาษีใด ๆ

6) ของที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้มีอายุการเก็บรักษา 2 ปี นับแต่วันนำเข้า ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือในสภาพที่ผลิต ผสม ประกอบเป็นของอื่น

7) สินค้าที่ส่งออกหากชำระคืนสามารถนำกลับเข้ามาซ่อมในคลังฯ ได้

8) ยกเว้นภาษีอากรแก่วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต แต่ไม่ปรากฏเห็นชัดในผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก เช่น เคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาสภาพอาหาร ในผลิตภัณฑ์อาหารกระป๋อง เคมีภัณฑ์ชนิดสเปรย์ที่ใช้ฉีดคอเสื้อให้แข็งในผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสำเร็จรูป ตัวทำละลายที่ใช้ผสมกาวในผลิตภัณฑ์ประเภท เซล โลเฟน และน้ำมันกันสนิมในผลิตภัณฑ์ประเภทวงจรไฟฟ้า เป็นต้น

9) ยกเว้นภาษีอากรแก่วัตถุดิบที่ใช้สิ้นเปลืองและจำเป็นในการผลิต เช่น เคมีภัณฑ์ที่ทำให้เส้นด้ายเหนียว เคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการชักฟอกในผลิตภัณฑ์ประเภทสิ่งทอ กระดาษทราย ผงขัด น้ำยาขัดเงาสลักพลาสติก

10) ยกเว้นอากรขาเข้าแก่เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของเครื่องจักร รวมทั้งเครื่องมือและเครื่องใช้ที่ใช้กับเครื่องจักรดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม ประเภทพิกัดใดที่อธิบดีกรมศุลกากรอนุญาตให้นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภท โรงผลิตสินค้า

คุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภท โรงผลิตสินค้า

1) เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือบริษัท มหาชน จำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัท มหาชน จำกัด พ.ศ. 2535

2) เป็นนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท

3) เป็นผู้มีความรู้หรือสิทธิครอบครองหรือมีสิทธิในการใช้พื้นที่ที่ขอจัดตั้งโดยชอบด้วยกฎหมาย

4) ต้องไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ

(ประกาศศุลกากรที่เกี่ยวข้องประกาศกรมศุลกากรที่ 5/2547)

(กรมศุลกากร “คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า” จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/)

3.2.2 คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ การบรรจุหรือแบ่งบรรจุ การขนถ่ายสินค้า การกระจายสินค้า และเพื่อกิจการอื่นๆ ที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควรอันจะเป็นการช่วยสนับสนุนการผลิต การประกอบอุตสาหกรรม และการค้าระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

- 1) คลังสินค้าทัณฑ์บนสาธารณะรับเก็บของเป็นการทั่วไปของที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปมีอายุการเก็บรักษา 2 ปี นับแต่วันนำเข้า โดยได้รับงดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและขาออก หากส่งออกนอกราชอาณาจักร
- 2) สามารถทำการแบ่งทยอยนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปเพื่อบริโภคภายในประเทศ โดยต้องชำระภาษีอากรให้ครบถ้วนเฉพาะของที่นำออกมานั้น โดยคำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่ปล่อยของนั้นออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน
- 3) สามารถโอนกรรมสิทธิ์ในของที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้แก่ผู้อื่นทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน เพื่อให้ผู้รับโอนเป็นผู้ชำระภาษีอากรหรือใช้เอกสิทธิ์ทางการทูต หรือใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 หรือใช้สิทธิอื่นๆ ซึ่งผู้รับโอนมีสิทธิเสมือนเป็นผู้นำเข้าเอง
- 4) สามารถขนย้ายหรือโอนของไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า ทั้งนี้ของที่ขอโอนจะต้องเป็นของที่นำไปผลิตเป็นของสำเร็จรูปในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้าที่ได้เคยยื่นสูตรการผลิตไว้แล้ว เพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ
- 5) สามารถขนย้ายหรือโอนของไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปอื่น และสามารถขนย้ายหรือโอนของไปยังเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือ เขตปลอดอากร โดยถือเสมือนว่าไปส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในวันที่นำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรม ส่งออก หรือ เขตปลอดอากร
- 6) งดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและขาออก สำหรับของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อทำการบรรจุหรือแบ่งบรรจุในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปเพื่อเป็นสินค้าส่งออกโดยสามารถแบ่งทยอยส่งออกได้ภายในเวลา 2 ปี
- 7) วัตถุดิบและสินค้าที่ได้นำเข้ามาเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป หากส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่มีภาระภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มใช้อัตราศูนย์

8) ภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับวัตถุดิบและสินค้าที่นำเข้าใช้การค้าประกันขณะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปแทน

9) ของที่นำเข้าเก็บรักษาไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป ซึ่งเสียหรือเสื่อมคุณภาพ สามารถขอทำลายตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด โดยได้รับยกเว้นอากร

คุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

- 1) เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล หรือ
- 2) บริษัท มหาชน จำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน

จำกัด

3) หรือบริษัท จำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีประสงค์จะขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร และฉะเชิงเทรา จะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระมูลค่าหุ้นแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท ในเขตพื้นที่อื่นจะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระมูลค่าหุ้นแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท หรือมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทกิจการ (ประกาศศุลกากรที่เกี่ยวข้อง ประกาศกรมศุลกากรที่ 4/2547)

(กรมศุลกากร “คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป” จากhttp://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2)

3.2.3 คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร

คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร มี 2 ประเภท คือ คลังสินค้าทัณฑ์บนกลาง และคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย

คลังสินค้าทัณฑ์บนกลาง หมายความว่ารวมถึง คลังสินค้าทัณฑ์บนที่ให้บริการสาธารณะสำหรับเก็บของ เพื่อนำไปแสดงและขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย หมายความว่ารวมถึง คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรที่จัดตั้งขึ้น ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ หรือในเมือง สำหรับแสดงและขายของเพื่อนำออกไปนอกราชอาณาจักร หรือขายแก่ผู้ซื้อที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่เกินปริมาณที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับยกเว้นอากร ประกอบด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย 3 ประเภท คือ

(ก) คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้โดยสารขาเข้า หมายถึง คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภายในห้องผู้โดยสารขาเข้า หรือสถานที่อื่นที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร เพื่อขายเฉพาะสุรา ซิการ์เรตต์ ซิการ์ และยาเส้น แก่ผู้ซื้อที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรและไม่เกินปริมาณที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับยกเว้นอากร

(ข) คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้โดยสารขาออก หมายถึง คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อชายที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภายในห้องผู้โดยสารขาออก หรือสถานที่อื่นที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร เพื่อขายของนำเข้าจากต่างประเทศ และของภายในประเทศที่อธิบดีกรมศุลกากรให้ความเห็นชอบแก่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร

(ค) คลังสินค้าทัณฑ์บนในเมือง หมายถึง คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อชายที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งในเมือง หรือสถานที่อื่นที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร เพื่อขายของนำเข้าจากต่างประเทศ และของภายในประเทศที่อธิบดีกรมศุลกากรให้ความเห็นชอบ แก่ผู้ซื้อที่มีหนังสือเดินทางและหลักฐานที่แสดงว่าจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร โดยวิธีสั่งซื้อล่วงหน้า (PRE ORDER) ซึ่งผู้ซื้อจะได้รับมอบของที่สั่งซื้อ ณ จุดส่งมอบสินค้าที่กำหนดไว้ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภายในห้องผู้โดยสารขาออก หรือจัดส่งไปนอกราชอาณาจักรโดยทางไปรษณีย์ หรือวิธีอื่นที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด

สิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร

ผู้ประกอบการสามารถใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรเป็นสถานที่สำหรับเก็บของ แสลงและขายของ เพื่อนำออกไปนอกราชอาณาจักร สำหรับสินค้าที่นำเข้าและส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ภายในระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันนำเข้า จะได้รับการยกเว้นอากรทั้งขาเข้าและขาออก (ประกาศกรมศุลกากรที่ 28/2544, ประกาศกรมศุลกากรที่ 24/2547)

(กรมศุลกากร “คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร” จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2)

3.2.4 คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ

คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ในการนำของที่นำเข้ามาจาก ต่างประเทศ หรือของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุในประเทศ ซึ่งมีเงื่อนไขได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่น หรือของในประเทศซึ่งไม่มีค่าอากร เข้ามาจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ หรือเพื่อกิจการอื่น ๆ อันเป็นการช่วยสนับสนุนการผลิต การประกอบอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนจูงใจให้มีการลงทุนในประเทศเพิ่มมากขึ้น

สิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ

1) ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ ได้รับยกเว้นการเก็บอากร หากได้จำหน่ายระหว่างการจัดงานแสดงเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

2) ของจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก เขตปลอดอากร คลังสินค้าทัณฑ์บน ประเภทต่างๆ และของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุในประเทศซึ่งมีเงื่อนไขยกเว้นการเก็บอากรตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่นสามารถนำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป สำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการและจำหน่าย เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

3) ของในประเทศที่ไม่มีค่าอากรสามารถนำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป สำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการและจำหน่าย เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และสามารถขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้เพิ่มคู่ฉบับใบขนสินค้าขาออกฉบับมูลค่าเงิน เพื่อใช้ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อกรมสรรพากร

4) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ตาม (1) (2) และ (3) ข้างต้น ที่ประสงค์จะขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ออกจาก คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการโดยนำติดตัวผู้โดยสารออกไป ให้จำหน่ายได้เฉพาะชาวต่างประเทศที่จะเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักร หรือคนไทยที่มีหนังสือเดินทางและหลักฐานที่แสดงว่าจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร และให้กระทำโดยวิธีสั่งซื้อล่วงหน้า (PRE ORDER) เท่านั้น

5) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ตาม (1) และ (2) ข้างต้น ในระหว่างการจัดงานแสดงสินค้าเพื่อบริโภคในประเทศต้องชำระค่าภาษีอากรให้ครบถ้วน

6) ของที่นำเข้าจากต่างประเทศเพื่อจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ สามารถโอนให้แก่ผู้ประกอบการเขตอุตสาหกรรมส่งออก เขตปลอดอากร คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทอื่นและบุคคลอื่นซึ่งมีสิทธิได้รับการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ หรือได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่น การนับระยะเวลาของการเก็บรักษาสินค้าในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทต่าง ๆ ให้นับตั้งแต่วันที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร เสมือนผู้รับโอนสินค้านำเข้ามาเอง

คุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้า

หรือนิทรรศการ

1) ผู้ขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการจะต้องเป็นรัฐวิสาหกิจ หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล หรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 หรือบริษัทจำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กรณีที่เป็นบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ประสงค์จะขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา จะต้อง มีทุนจดทะเบียนชำระมูลค่าหุ้นแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท ในเขตพื้นที่อื่นจะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระมูลค่าหุ้นแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท

2) ผู้ขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ ต้องไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร จากการตรวจสอบย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันที่ยื่นคำขอ (ประกาศกรมศุลกากรที่ 23/2547)

(กรมศุลกากร “คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ”

จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/)

3.2.5 คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน

คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้ใช้เป็นสถานที่เก็บน้ำมันที่นำเข้ามาใช้ภายในประเทศหรือส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการค้าน้ำมันทั้งภายในและระหว่างประเทศ โดยการผ่อนคลายภาระการชำระภาษีอากรของผู้นำเข้า รวมทั้งการสนับสนุนการสำรองน้ำมัน เพื่อความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ

สิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน

ผู้ประกอบการสามารถใช้เป็นสถานที่เก็บน้ำมันที่นำเข้ามาใช้ภายในประเทศ หรือส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยสามารถเก็บน้ำมันได้ครั้งละไม่เกิน 6 เดือน นับแต่นำเข้าหากส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศจะได้รับการงดเว้นการเก็บภาษีอากรทั้งขาเข้าและขาออก แต่ถ้านำเข้ามาใช้บริโภคภายในประเทศต้องชำระภาษีอากรขณะนำออกจาก คสน. โดยต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2521 ตลอดจนระเบียบและประกาศของกระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างเคร่งครัด

คุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน

- 1) เป็นนิติบุคคล ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 60 ล้านบาท
- 2) มีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น

3) ต้องไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 และพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2521 จากการตรวจสอบย้อนหลัง 3 ปี (ประกาศกรมศุลกากรที่ 21/2547)

(กรมศุลกากร “คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน” จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/)

3.2.6 คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มหรือสร้างเรือ

คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มหรือสร้างเรือ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนใช้เพื่อใช้เก็บส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุสำหรับซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ ที่ได้รับยกเว้นอากรตามประเภทที่ 7 ภาค 4 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530

สิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มหรือสร้างเรือ

ผู้นำเข้าซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มหรือสร้างเรือสามารถนำเข้าส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุสำหรับซ่อมหรือสร้างเรือเข้าเก็บรักษาในคลังสินค้าทัณฑ์บนนี้เพื่อการซ่อมหรือสร้างเรือ หรือส่วนของเรือขนาด 15 ตันกรอสขึ้นไป ไม่ว่าเรือนั้นจะเป็นเรือไทยหรือเรือต่างประเทศโดยได้รับยกเว้นภาษีอากร

คุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มหรือสร้างเรือ

1) เป็นผู้ที่ดำเนินกิจการอุ้มหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ ซึ่งมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทย เกินร้อยละ 50 เว้นแต่ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

2) เป็นผู้มีความสามารถในการซ่อมหรือสร้างเรือเดินทะเล หรือส่วนของเรือเดินทะเลที่มีขนาดเกิน 60 ตันกรอส ขึ้นไป โดยมีหนังสือรับรองความสามารถจากสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (ประกาศกรมศุลกากรที่ 21/2547)

(กรมศุลกากร “คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มหรือสร้างเรือ” จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/)

3.2.7 เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีปลอดจากภาระทางภาษี

อากร

เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระทางภาษีอากร (เขตคลังฯ) คือ อาณาบริเวณที่กรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นที่รวมของคลังสินค้าทัณฑ์บน 2 ประเภท คือ

1) คลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 หมายถึงคลังสินค้าทัณฑ์บนที่อธิบดีกรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เพื่อประโยชน์ในการ เก็บรักษาของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หรือของที่มีทัณฑ์บนเพื่อการกระจายสินค้า การบรรจุหรือ แบ่งบรรจุ การขนถ่ายสินค้า การแสดงสินค้าและนิทรรศการ การบำรุงรักษาและงานด้านวิศวกรรม การวิจัยและพัฒนา หรือเพื่อแสดงในงานนิทรรศการหรืองานอื่นที่คล้ายกัน หรือกิจการอื่นๆ ที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร

2) คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 8 ทวิ (2) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2543 ซึ่งผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งสามารถนำวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาทำการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด แล้วส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

สิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งเขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระภาษีอากร

1) ได้รับงดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและขาออกแก่ของที่ปล่อยออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ในเขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระภาษีอากรเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้ามาหรือในสภาพที่ได้ผลิตหรือผสมหรือประกอบเป็นของอื่น

2) กรมศุลกากรจะจัดเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติพิธีการ รับชำระค่าภาษีอากร ตรวจปล่อยสินค้า และดำเนินการอื่นๆ เกี่ยวกับการศุลกากรเพื่ออำนวยความสะดวกต่อผู้ประกอบการในเขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระภาษีอากร

3) ของที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าซึ่งประกอบกิจการอยู่ในเขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับ ประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระภาษีอากรนอกจากที่กรมศุลกากรได้กำหนดระยะเวลาการเก็บรักษาไว้เป็นอย่างอื่น ให้มีอายุเก็บรักษา 2 ปีนับแต่วันที่นำเข้ามาไม่ว่าจะเก็บอยู่ในสภาพเดิมที่นำเข้ามาหรือในสภาพที่ได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น เมื่อพ้นกำหนด กรมศุลกากรจะเรียกเก็บภาษีอากรสำหรับของดังกล่าว เว้นแต่มีเหตุอันควร อธิบดีกรมศุลกากรอาจขยายระยะเวลาออกไปได้

คุณสมบัติในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ในเขตคลังสินค้าทัณฑ์บน สำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระภาษีอากร

- 1) เป็นผู้ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมให้เป็นผู้จัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรม
- 2) เป็นผู้ได้รับอนุญาตจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้ใช้พื้นที่ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป

ตารางที่ 2.3 เปรียบเทียบมาตรการส่งเสริมการส่งออกโดยคลังสินค้าทัณฑ์บน

หัวข้อ	คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภท โรงผลิตสินค้า	คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป	คลังสินค้าทัณฑ์บน ทั่วไปสำหรับจัดแสดง สินค้าหรือนิทรรศการ	คลังสินค้าทัณฑ์บน ประเภทร้านค้า ปลอดอากร
สิทธิ ประโยชน์	ยกเว้นอากรเครื่องจักร และ วัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบในคลังสินค้าทัณฑ์ บน ประเภท โรงผลิตสินค้า แล้วส่งออกไปนอก ราชอาณาจักร หรือส่ง วัตถุดิบกลับออกไป ใน สภาพเดิมที่นำเข้า	ยกเว้นอากรแก่ของที่ นำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อการเก็บรักษา การ บรรจุ หรือแบ่งบรรจุ การ กระจายสินค้า หรือเพื่อ กิจกรรมอื่น ๆ ที่อธิบดีกรม ศุลกากรเห็นสมควรอันจะ เป็นการสนับสนุนการ ผลิต ในด้านการประกอบ อุตสาหกรรม และการค้า ระหว่างประเทศ ให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	ยกเว้นอากร แก่ของที่ นำเข้ามาจาก ต่างประเทศ หรือของที่ นำเข้ามาโดย ได้รับ สิทธิในการขอคืนอากร ตามมาตรา 19 ทวิ ของที่ ได้รับการยกเว้นอากร ตามกฎหมายศุลกากร หรือกฎหมายศุลกากร หรือกฎหมายอื่น หรือ ของในประเทศ ซึ่งไม่มี ค่าอากร ที่นำเข้ามาเก็บ เพื่อจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ และ/หรือ จำหน่ายใน คสท.	ยกเว้นอากร สำหรับของ ที่ นำเข้ามาแสดง และขายของใน คลังสินค้าทัณฑ์ บน ประเภทร้านค้า ปลอดอากร โดย ปฏิบัติตามระเบียบ ที่อธิบดีกำหนด

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

หัวข้อ	คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภท โรงผลิตสินค้า	คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป	คลังสินค้าทัณฑ์บน ทั่วไปสำหรับจัดแสดง สินค้าหรือนิทรรศการ	คลังสินค้าทัณฑ์บน ประเภทร้านค้า ปลอดอากร
อำนาจการ อนุมัติจัดตั้ง ของ อธิบดี กรมศุลกากร	มาตรา 8 ทวิ (2) แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469	มาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ.2469	มาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469	มาตรา 8 ทวิ (1) แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ.2469
ระยะเวลาใน การเก็บของ ในคลังสินค้า ทัณฑ์บน	2 ปี นับแต่วันนำของเข้ามา ในราชอาณาจักร	2 ปี นับแต่วันนำของเข้า มาในราชอาณาจักร	1) กรณีของนำเข้า - เท่าที่กำหนดเวลาที่จัด แสดงเท่านั้น โดยต้อง นำของดังกล่าว ออก จากคลังฯ ภายใน 60 วัน นับแต่ สิ้นสุดการแสดง 2) กรณีเป็นผลิตภัณฑ์ ที่มีเงื่อนไขในการ ได้รับการยกเว้น อากร 1 ปี นับแต่วัน นำเข้าคลังฯ	2 ปี นับแต่วันนำ ของเข้ามา ใน ราชอาณาจักร

3.3 เขตปลอดภาษีอากร (Free Zone)

เขตปลอดอากร (FREE ZONE) หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ

สิทธิประโยชน์

1) ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ได้นำเข้าในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าในเขตปลอดอากรในกรณี ดังต่อไปนี้

1.1 ของที่เป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ ตามที่อธิบดีอนุมัติ

1.2 ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และนำเข้าไปในเขตปลอดอากรสำหรับใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ

1.3 ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น

2) ยกเว้นอากรขาออก สำหรับของที่ปล่อยไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร

3) ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการนำสินค้าจากต่างประเทศเข้าไปในเขตปลอดอากร

4) ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเฉพาะสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออกหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

5) ยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับการนำเข้าและการผลิตของที่ทำในเขตปลอดอากร

6) ยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ สำหรับการนำเข้าและการผลิตที่กระทำในเขตปลอดอากร

7) การนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือการนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบบรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพการประทับตราหรือเครื่องหมายใดๆ แก่ของนั้น

8) ของใดที่มีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับยกเว้นหรือคืนเงินอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นหรือคืนเงินอากรโดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเวลาที่น่าจะของเช่นนั้นเข้าไปในเขต ปลอดอากร

9) การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร หรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2482 หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วย พิศัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่น่าจะของเช่นนั้นออกจากเขตปลอดอากร

10) การนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักรดังกล่าวในข้อ (9) เว้นแต่จะเป็นการกำจัดหรือทำลายเศษวัสดุ ของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้หรือของที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งอยู่ภายในเขตปลอดอากรโดยได้รับอนุญาตจากอธิบดี

11) ของที่ปล่อยจากเขตปลอดอากรเพื่อนำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้น ออกไปจากเขตปลอดอากรแต่ในกรณีที่ได้นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำราคาของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษี

คุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากร

1) เป็นรัฐวิสาหกิจหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 หรือบริษัท จำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เฉพาะกรณีที่เป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประสงค์ที่จะขอจัดตั้งเขตปลอดอากรในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร และฉะเชิงเทรา จะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท ในเขตพื้นที่อื่นจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท หรือมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการและเป็นกิจการที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง

2) เป็นกิจการที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง

3) เป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือเป็นผู้มีสิทธิบริหารจัดการในที่ดินหรือพื้นที่ที่ขอจัดตั้ง

4) ต้องไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ

คุณสมบัติของผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

1) เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีฐานะการเงินมั่นคง เป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินหรือพื้นที่ที่ขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร กรณีที่ไม่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ให้ยื่นคำร้องขอผ่อนผันพร้อมคำร้องขอประกอบกิจการ ซึ่งอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะพิจารณาอนุมัติผ่อนผันให้ตามความจำเป็น และเหมาะสม

- 2) ได้รับความยินยอมจากผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร
- 3) ผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องดำเนินกิจการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรหรือกิจการอื่นใดที่อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเห็นว่า เป็นประโยชน์ต่อการเศรษฐกิจของประเทศ
- 4) ต้องไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ (ประกาศกรม ที่ 87/2546, ประกาศกรมที่ 10/2547)

(กรมศุลกากร “เขตปลอดอากร (FREE ZONE)” จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_3/)

3.4 การชดเชยภาษีอากร

การส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร รวมถึงการขายสินค้าภายในประเทศ ให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตาม โครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการขายสินค้าให้แก่องค์กรระหว่างประเทศหรือหน่วยงานที่มีสิทธินำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร โดยได้รับการยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรคำว่า “ผู้มีสิทธิได้รับชดเชยค่าภาษีอากร” ได้แก่

- 1) ผู้ทำการส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือการขายสินค้าภายในประเทศ ให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตาม โครงการเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการขายสินค้าให้แก่องค์กรระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานที่มีสิทธินำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร โดยได้มีการรับการยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

- 2) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะต้องไม่ได้รับคืนหรือยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าที่ส่งออกที่ใช้สิทธิประโยชน์ ดังนี้

- 2.1) การคืนอากรขาเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2482

- 2.2) การยกเว้นอากรขาเข้าเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภท โรงผลิตสินค้า ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469

- 2.3) การยกเว้นอากรขาเข้าเกี่ยวกับเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

- 2.4) การยกเว้นอากรหรือลดหย่อนขาเข้าตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ที่ไม่ใช่การยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสำหรับเครื่องจักร

2.5) การยกเว้นอากรขาเข้าเกี่ยวกับเขตปลอดอากรหมวด 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2543

3) การส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศต้องปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายศุลกากรและได้รับชำระเงินค่าขายสินค้าจากต่างประเทศ ถ้าหากเป็นการส่งออกเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่ทางการค้าจะไม่ได้รับสิทธิชดเชยค่าภาษีอากร (กรมศุลกากร “การชดเชยภาษีอากร” จาก<http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/7>)

3.5 ของที่ได้รับการยกเว้นอากร

ของที่ได้รับอนุญาตให้นำออกไปผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นๆ ณ ต่างประเทศ หากนำกลับเข้ามาภายใน 1 ปี นับจากวันที่อนุญาตให้นำออกไป (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2557 มาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมความในภาค 4 ของที่รับยกเว้นอากร ประเภท 2)

หมายเหตุ

ก. ของที่รับยกเว้นอากรตามประเภทนี้ให้รับการยกเว้นเพียงเท่าราคาหรือปริมาณแห่งของเดิมที่ส่งออกไปเท่านั้น

ข. ในการคำนวณสำหรับของที่ถือออกไปซ่อม ให้ถือตามพิกัดอัตราของของเดิมที่ส่งออกไปซ่อมโดยคำนวณจากราคาหรือปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และการประกันภัย ส่วนการคำนวณเงินอากร ส่วนการคำนวณเงินอากรสำหรับของที่ผ่านกระบวนการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ให้ถือตามสภาพของราคาของ และพิกัดศุลกากรที่เป็นอยู่ในขณะนั้นนำกลับเข้ามา โดยไม่ต้องนำของเดิมที่ส่งออกไปมาคำนวณภาษี

ค. อธิบดีกรมศุลกากรที่มีอำนาจที่จะส่งให้ได้รับการยกเว้นจากบทบัญญัติที่ว่าด้วยใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามา หรืออนุญาตให้ขยายกำหนดเวลาออกไปอีก ตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

ง. สำหรับการส่งออกของไปเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด หรือการกำหนดรายละเอียดหรือการพิสูจน์ความถูกต้องแห่งของใดๆ รวมทั้งการอนุญาตให้ขยายกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ทำการคัดเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศได้ ดังนี้

เพิ่มทรัพย์ หิรัญสาย (2552: 5) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำเข้าและภาษีศุลกากรของไทย ผลการศึกษาพบว่า ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ภาษีศุลกากร ซึ่งหมายความว่า เมื่อผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้ภาษีศุลกากรเพิ่มขึ้นด้วย มูลค่าการนำเข้ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับภาษีศุลกากร ซึ่งหมายความว่าเมื่อมูลค่าการนำเข้ามากขึ้น จะทำให้ภาษีศุลกากรเพิ่มขึ้นด้วย

ปราณี ทาทอง (2551: 66) ศึกษาเรื่อง คุณภาพการบริการคีนอกรตามมาตรา 19 ทวิ ของสำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร ผลการศึกษาพบว่า การให้บริการในส่วนของคุณภาพด้านผู้ให้บริการ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการคีนอกรตามมาตรา 19 ทวิ คือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานช้า และแนวทางการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายงานไม่เหมือนกันทำให้ขาดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการน้อย ไม่เพียงพอต่อปริมาณการทำธุรกรรม โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตรวจสอบงานคีนอกร รองลงมาคือ การไม่ได้รับรายละเอียดและหลักเกณฑ์ในการยื่นขอคีนอกรตามมาตรา 19 ทวิ

ศุภลักษณ์ ณรงค์ชัย (2551: 67) ศึกษาเรื่อง การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจ กลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีประโยชน์ต่อกิจการมากที่สุด คือ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล รองลงมา คือ การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล และลำดับสุดท้าย คือ การให้หักค่าเสื่อมเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษ

วิโรจน์ มณีเนตร (2546: 74) ศึกษาเรื่องภาษีศุลกากรกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าการนำเข้าและผลผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับภาษีศุลกากร ตลอดจนรายได้รวมของรัฐบาล (ภาษีอากรทั้งหมด) ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ,มูลค่าการส่งออก และมูลค่าการนำเข้า

ณัฐกานต์ วรสง่าศิลป์ (2542: 42) ศึกษาเรื่องการปรับโครงสร้างภาษีศุลกากรกับการคุ้มครองอุตสาหกรรมไทย ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างภาษีนำเข้าที่ใช้ในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาการขอคืนภาษีนำเข้าและส่วนหนึ่งเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่แสวงหาประโยชน์จากการตีความพิกัดอัตราศุลกากรทำให้ผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น จึงเปรียบเสมือนเป็นกลางโทษผู้ส่งออก

ส่วนผู้ประกอบการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศแม้จะได้รับผลกระทบจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นจากการเก็บภาษีนำเข้าวัตถุดิบ แต่ลักษณะของการสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีหลายมาตรการนั้นส่งผลให้ผู้ประกอบการที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศได้รับผลประโยชน์สูงสุดมากเพียงพอที่จะชดเชยต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นได้

กฤษฎา อุทยานิน (2531: 135) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของมาตรการภาษีอากรขาเข้าต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ศุลกากร ผลการศึกษาพบว่า การประมาณการเปลี่ยนแปลงรายได้ เนื่องจากการนำเข้ามีความยืดหยุ่นต่ออัตราอากรขาเข้า ฉะนั้นหากมีการเพิ่มอัตราอากรขาเข้า จะมีผลให้รายได้จากอากรขาเข้าเพิ่มขึ้นด้วย โดยการเพิ่มอัตราอากรขาเข้าจะมีผลในการเพิ่มรายได้ศุลกากรมาที่สุดในกลุ่มสินค้าวัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบ รองลงมาได้แก่ กลุ่มสินค้าทุน กลุ่มสินค้าเชื้อเพลิงและสิ่งหล่อลื่น กลุ่มรถยนต์และชิ้นส่วน และกลุ่มผู้บริโภค ตามลำดับ

ดิเรก มาลากร (2510: 376) ศึกษาเรื่อง บทบาทของศุลกากรในการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยนั้นใช้นโยบายดึงดูดให้มีการลงทุนด้วยภาษีอากร เพื่อขยายการพัฒนาการทางอุตสาหกรรมของชาติมาตั้งแต่ พ.ศ. 2503 โดยมีหลักการสำคัญ ยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีตามประมวลรัษฎากรบางชนิดให้แก่บรรดาเครื่องจักร และตัวโรงงานที่จะมาก่อสร้าง และยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าให้แก่วัตถุดิบที่นำเข้ามาใช้ในการผลิตภายใต้เงื่อนไขบางประการ

บทบาทของศุลกากรในการส่งเสริมการลงทุนนั้นมีกำหนดอยู่ใน พ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม โดยการยกเว้นอากรขาเข้าให้เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งโครงโรงงานสำเร็จรูปที่นำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรม แต่ต้องไม่เป็นที่ผลิตได้ในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิตได้จากนอกประเทศ

จากการศึกษาเอกสารที่กล่าวมาแล้ว ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศและได้ทำการลงทะเบียนเป็นผู้นำเข้า – ส่งออก กับกรมศุลกากรเรียบร้อยแล้ว และมีที่ตั้งอยู่ในเขตบางรักกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนรวม 120 ราย ตามฐานข้อมูลกรมศุลกากร (กรมศุลกากร “รายชื่อผู้ส่งออก-นำเข้าสินค้า” จาก<http://www2.ops3.moc.go.th/ie/User/ShowData.aspx>)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) รายละเอียดดังนี้

2.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

2.1.1 สร้างกรอบแนวคิดการศึกษา โดยการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรสำหรับผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ

2.1.2 สร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร โดยสร้างแบบสอบถามตามประเด็นในกรอบแนวคิดการศึกษาเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้

2.1.3 การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ตลอดจนสำนวนภาษาที่ใช้แล้ว นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อให้แบบสอบถามมีความชัดเจน สมบูรณ์ และหาความสัมพันธ์กันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence หรือ IOC) โดยผลการทดสอบหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามได้ค่า IOC เท่ากับ 0.88

2.1.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรจำนวน 40 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Coefficient Alpha Cronbach Method) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.954

2.2 ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และตำแหน่งในบริษัท จำนวนคำถาม 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการ ได้แก่ ลักษณะการประกอบธุรกิจ ปีที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด จำนวนการจ้างงานปัจจุบัน และมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ จำนวนคำถาม 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร จำนวนคำถาม 3 ข้อ ประกอบไปด้วย

1. เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประเภทของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร คำถามแบบจัดอันดับ จำนวน 1 ข้อ

2. เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในมุมมองหน้าที่ทางธุรกิจ 4 ด้าน คือ การตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

3. เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร คำถามแบบปลายเปิด จำนวนคำถาม 1 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนตามที่ได้กำหนดไว้ โดยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบกลับทางไปรษณีย์หรือทางโทรสาร

3.2 โทรศัพท์ไปขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการในแต่ละกิจการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาส่งไปทางไปรษณีย์

3.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ แต่จากการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาปรากฏว่าใน ส่วนที่เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

4.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (กุลทลี เวชสาร, 2540: 108)

4.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากร
	Σx	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

4.4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

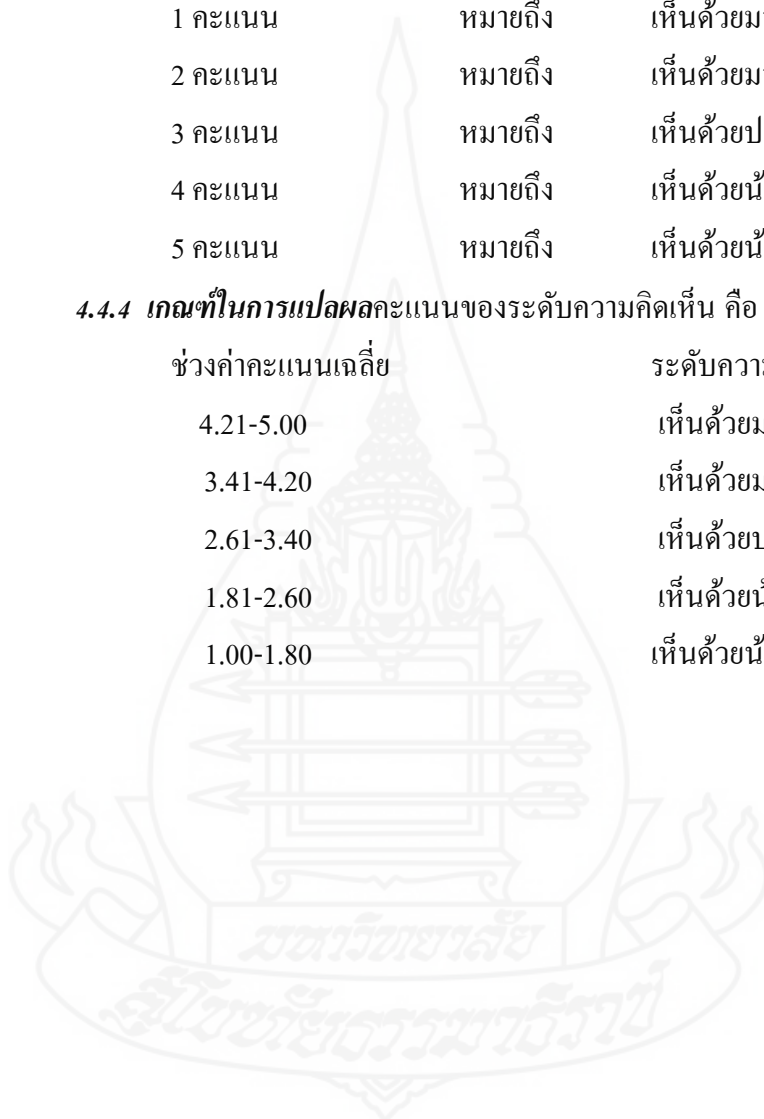
$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนระดับการวัดที่ต้องการ}} = \frac{(5 - 1)}{5} = 0.80 \text{ (ความกว้างของชั้น)}$$

4.4.3 เกณฑ์ในการให้คะแนนของระดับความคิดเห็น คือ

1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4.4.4 เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนของระดับความคิดเห็น คือ

ช่วงค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.21-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41-4.20	เห็นด้วยมาก
2.61-3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.81-2.60	เห็นด้วยน้อย
1.00-1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในรูปตารางและบรรยายประกอบ เรียงตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

รูปแบบประโยชน์ที่ได้รับจาก	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร	N=120	100.00	
การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	35	29.17	2
คลังสินค้าทัณฑ์บน	34	28.33	3
เขตปลอดภาษีอากร	32	26.70	4
การชดเชยภาษีอากร	30	25.00	5
ของที่ได้รับการยกเว้นอากร	41	34.10	1

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรโดยเรียงลำดับ 1-5 ดังต่อไปนี้

ลำดับ 1 ของที่ได้รับการยกเว้นอากร โดยมีผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศเลือกสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรรูปแบบของที่ได้รับการยกเว้น จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 34.17

ลำดับ 2 การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ โดยมีผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศเลือกสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรรูปแบบการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17

ลำดับ 3 คลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมีผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศเลือกสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรรูปแบบคลังสินค้าทัณฑ์บน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33

ลำดับ 4 เขตปลอดภาษีอากร โดยมีผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศเลือกสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรประเภทเขตปลอดภาษีอากร จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70

ลำดับ 5 การชดเชยภาษีอากร โดยมีผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศเลือกสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรรูปแบบการชดเชยภาษีอากร จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน)	ร้อยละ
		N=120	100.00
เพศ	ชาย	44	36.70
	หญิง	76	63.30
อายุ	21-30 ปี	27	22.50
	31-40 ปี	57	47.50
	41-50 ปี	23	19.20
	50 ปีขึ้นไป	12	10.80

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) N=120	ร้อยละ 100.00
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	12.50
	ปริญญาตรี	76	63.30
	สูงกว่าปริญญาตรี	29	24.20
ตำแหน่งในบริษัท	กรรมการผู้จัดการ	22	18.30
	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี/ฝ่ายส่งออก	38	31.70
	พนักงานฝ่ายบัญชี/ฝ่ายการเงิน	11	9.20
	อื่นๆ	49	40.80

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีผลดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.30 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 36.70

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมาอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.50 ส่วนอายุระหว่าง 41-50 ปี และอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.20 และ 10.80 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 63.60 รองลงมามีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.20 และน้อยที่สุดคือ ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตำแหน่งในบริษัท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในบริษัทเป็นตำแหน่งอื่นๆ อาทิ เจ้าหน้าที่ Logistic คิดเป็นร้อยละ 40.80 รองลงมามีตำแหน่งในบริษัทเป็นผู้จัดการฝ่ายบัญชี/ฝ่ายส่งออก คิดเป็นร้อยละ 31.70 ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ และตำแหน่งพนักงานฝ่ายบัญชี/ฝ่ายการเงิน คิดเป็นร้อยละ 18.30 และ 9.20 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ		จำนวน	ร้อยละ
		N=120	100.00
ลักษณะการประกอบธุรกิจ	ผลิตสินค้าและจำหน่ายภายในประเทศเท่านั้น	11	9.15
	ผลิตสินค้าและจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ	74	61.70
	ผลิตสินค้าและส่งออกต่างประเทศทั้งหมด	35	29.15
การนำเข้าและส่งออก	มีการนำเข้าสินค้า / เครื่องจักร / วัตถุดิบจากต่างประเทศ	91	75.80
	ไม่มีการนำเข้าสินค้า / เครื่องจักร / วัตถุดิบจากต่างประเทศ	29	24.20
ทุนจดทะเบียนบริษัท	น้อยกว่า 5 ล้านบาท	44	36.70
	5 – 50 ล้านบาท	55	45.80
	51 – 100 ล้านบาท	9	7.50
	มากกว่า 100 ล้านบาท	12	10.00
ปีที่จดทะเบียนบริษัท	ก่อน พ.ศ.2545	64	53.33
	ช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550	40	33.33
	ช่วงปี พ.ศ. 2551 – 2555	9	7.50
	ช่วงปี พ.ศ. 2556 - 2558	7	5.84
จำนวนการจ้างงานในปัจจุบัน	ไม่เกิน 50 คน	66	55.00
	51 – 100 คน	27	22.50
	101 – 150 คน	7	5.84
	มากกว่า 150 คน	20	16.66

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกิจการ มีผลดังนี้

ลักษณะการประกอบธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจในการผลิตสินค้าและจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 61.70 รองลงมา ผลิตผลิตสินค้าและส่งออกต่างประเทศทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 29.15 และน้อยที่สุดคือ ประกอบธุรกิจผลิตสินค้าและจำหน่ายภายในประเทศเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 9.15 ตามลำดับ

การนำเข้าและส่งออก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการนำเข้าสินค้า / เครื่องจักร / วัตถุดิบจากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 75.80 โดยธุรกิจที่ไม่มีการนำเข้าสินค้า / เครื่องจักร / วัตถุดิบจากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 24.20

ทุนจดทะเบียนบริษัท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียน 5 – 50 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 45.80 รองลงมา มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36.70 ส่วนทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท และทุนจดทะเบียน 51-100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.00 และ 7.50 ตามลำดับ

ปีที่จดทะเบียนบริษัท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จดทะเบียนบริษัทก่อนปี พ.ศ. 2545 คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาจดทะเบียนบริษัทช่วงปี พ.ศ. 2546-2550 คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนบริษัทที่จดทะเบียนช่วงปี พ.ศ.2551-2555 และจดทะเบียนบริษัทช่วงปี พ.ศ. 2556-2558 คิดเป็นร้อยละ 7.50 และ 5.84 ตามลำดับ

จำนวนการจ้างงานในปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนการจ้างงานในปัจจุบันไม่เกิน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา มีจำนวนการจ้างงานในปัจจุบันระหว่าง 51 – 100 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ส่วนบริษัทที่มีจำนวนการจ้างงานในปัจจุบันมากกว่า 150 คน และ 101-150 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และ 5.84 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
ต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศที่มีต่อด้านการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ด้านการตลาด	3.92	0.81	มาก
ด้านการลงทุน	3.88	0.86	มาก
ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.59	0.83	มาก
ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.53	0.87	มาก
รวม	3.73	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิทางภาษีศุลกากรในด้านการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านการตลาด รองลงมาด้านการลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศที่มีต่อด้านคลังสินค้าทัณฑ์บน

คลังสินค้าทัณฑ์บน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ด้านการตลาด	3.81	0.86	มาก
ด้านการลงทุน	3.79	0.80	มาก
ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.46	0.87	มาก
ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.48	0.92	มาก
รวม	3.64	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.5 ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าระหว่างประเทศเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิทางภาษีศุลกากรในด้านคลังสินค้าทัณฑ์บน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านการตลาด รองลงมาด้านการลงทุน ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการวิจัยและพัฒนา

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศที่มีต่อด้านเขตปลอดภาษีอากร

เขตปลอดภาษีอากร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ด้านการตลาด	4.06	0.87	มาก
ด้านการลงทุน	3.93	0.91	มาก
ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.58	0.86	มาก
ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.52	0.86	มาก
รวม	3.77	0.88	มาก

จากตารางที่ 4.6 ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าระหว่างประเทศเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิทางภาษีศุลกากรในด้านเขตปลอดภาษีอากรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านการตลาด รองลงมาด้านการลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศที่มีต่อด้านการชดเชยภาษีอากร

การชดเชยภาษีอากร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ด้านการตลาด	4.03	0.83	มาก
ด้านการลงทุน	4.00	0.90	มาก
ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.65	0.89	มาก
ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.62	0.85	มาก
รวม	3.83	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิทางภาษีศุลกากรในด้านการชดเชยภาษีอากร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านการตลาด รองลงมาด้านการลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศที่มีต่อด้านของที่ได้รับการยกเว้นอากร

ของที่ได้รับการยกเว้นอากร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ด้านการตลาด	4.17	0.83	มากที่สุด
ด้านการลงทุน	4.06	0.84	มาก
ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.80	0.88	มาก
ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.61	0.89	มาก
รวม	3.91	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิทางภาษีศุลกากรในด้านของที่ได้รับการยกเว้นอากร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านการตลาด รองลงมาด้านการลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 4.9 สรุประดับความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ	3.73	0.84	มาก
คลังสินค้าทัณฑ์บน	3.64	0.86	มาก
เขตปลอดภาษีอากร	3.77	0.88	มาก
การชดเชยภาษีอากร	3.83	0.87	มาก
ของที่ได้รับการยกเว้นอากร	3.91	0.86	มาก
รวม	3.78	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.9 ในภาพรวมผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศมีความเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากด้านของที่ได้รับการยกเว้นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในด้านการ
 คื่นอากรตามมาตรา 19 ทวิ กับหน้าที่ทางธุรกิจ

หน้าที่ทางธุรกิจ	แหล่งความ แปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.93	4	0.98	2.43	0.05
	ภายในกลุ่ม	46.55	115	0.41		
	รวม	50.48	119			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	8.44	4	2.11	5.61	0.00
	ภายในกลุ่ม	43.20	115	0.38		
	รวม	51.64	119			
ด้านการวิจัยและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	5.31	4	1.33	3.22	0.02
	ภายในกลุ่ม	47.45	115	0.41		
	รวม	52.77	119			
ด้านระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	4.98	4	1.25	2.92	0.02
	ภายในกลุ่ม	49.04	115	0.43		
	รวม	54.02	119			

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทาง
 ภาษีศุลกากรในด้านการคื่นอากรตามมาตรา 19 ทวิ กับหน้าที่ทางธุรกิจในด้านการลงทุน ด้านการ
 วิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 0.05 ยกเว้นด้านการตลาดที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในด้าน
คลังสินค้าทัณฑ์บนกับหน้าที่ทางธุรกิจ

หน้าที่ทางธุรกิจ	แหล่งความ แปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	1.91	4	0.48	1.13	0.35
	ภายในกลุ่ม	48.57	115	0.42		
	รวม	50.48	119			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	2.69	4	0.67	1.58	0.18
	ภายในกลุ่ม	48.95	115	0.43		
	รวม	51.64	119			
ด้านการวิจัยและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	1.14	4	0.28	0.63	0.64
	ภายในกลุ่ม	51.63	115	0.45		
	รวม	52.77	119			
ด้านระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	1.45	4	0.36	0.79	0.53
	ภายในกลุ่ม	52.58	115	0.46		
	รวม	54.02	119			

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทาง
ภาษีศุลกากรในเรื่องคลังสินค้าทัณฑ์บนกับหน้าที่ทางธุรกิจในด้านการตลาด ด้านการลงทุน ด้าน
การวิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรด้านเขต
ปลอดภาษีอากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ

หน้าที่ทางธุรกิจ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.36	4	0.84	2.05	0.09
	ภายในกลุ่ม	47.12	115	0.41		
	รวม	50.48	119			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	6.97	4	1.74	4.89*	0.00
	ภายในกลุ่ม	44.67	115	0.39		
	รวม	51.64	119			
ด้านการวิจัยและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	3.27	4	0.82	1.90	0.12
	ภายในกลุ่ม	49.50	115	0.43		
	รวม	52.77	119			
ด้านระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	3.06	4	0.77	1.73	0.15
	ภายในกลุ่ม	50.96	115	0.44		
	รวม	54.02	119			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทาง
ภาษีศุลกากรในเรื่องเขตปลอดอากรกับหน้าที่ทางธุรกิจในด้านการตลาด ด้านการลงทุน ด้านการ
วิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในด้านการ
ชดเชยภาษีอากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ

หน้าที่ทางธุรกิจ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.58	4	0.90	2.19	0.07
	ภายในกลุ่ม	46.90	115	0.41		
	รวม	50.48	119			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	1.32	4	0.33	0.75	0.56
	ภายในกลุ่ม	50.32	115	0.44		
	รวม	51.64	119			
ด้านการวิจัยและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	0.28	4	0.07	0.15	0.96
	ภายในกลุ่ม	52.49	115	0.46		
	รวม	52.77	119			
ด้านระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.91	4	0.23	0.50	0.74
	ภายในกลุ่ม	53.11	115	0.46		
	รวม	54.02	119			

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทาง
ภาษีศุลกากรในเรื่องการชดเชยภาษีอากรกับหน้าที่ทางธุรกิจในด้านการตลาด ด้านการลงทุน ด้าน
การวิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในด้านของที่ได้รับการยกเว้นอากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ

หน้าที่ทางธุรกิจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	0.29	4	0.07	0.17	0.96
	ภายในกลุ่ม	50.19	115	0.44		
	รวม	50.48	119			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	1.32	4	0.33	0.75	0.56
	ภายในกลุ่ม	50.32	115	0.44		
	รวม	51.64	119			
ด้านการวิจัยและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	2.88	4	0.72	1.66	0.16
	ภายในกลุ่ม	49.89	115	0.43		
	รวม	52.77	119			
ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2.04	4	0.51	1.13	0.35
	ภายในกลุ่ม	51.98	115	0.45		
	รวม	54.02	119			

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในเรื่องของที่ได้รับการยกเว้นอากรกับหน้าที่ทางธุรกิจในด้านการตลาด ด้านการลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศนั้น ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สรุปการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

1.1.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

ศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

1.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ ที่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัท และได้ทำการลงทะเบียนเป็นผู้นำเข้า – ส่งออก กับกรมศุลกากรเรียบร้อยแล้ว และมีที่ตั้งอยู่ในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนรวม 120 ราย

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และตำแหน่งในบริษัท จำนวนคำถาม 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการ ได้แก่ ลักษณะการประกอบธุรกิจ การนำเข้าและส่งออก ทุนจดทะเบียนบริษัท ปีที่จดทะเบียนเป็นบริษัท และจำนวนการจ้างงาน จำนวนคำถาม 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร จำนวนคำถาม 3 ข้อ

ผู้ศึกษาได้ทำการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Coefficient Alpha Cronbach Method) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.954

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนตามที่ได้กำหนดไว้ โดยดำเนินการดังนี้

- 1) ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบกลับทางไปรษณีย์หรือทางโทรสาร
- 2) โทรศัพท์ไปขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการในแต่ละกิจการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาส่งไปทางไปรษณีย์
- 3) เก็บรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ แต่จากการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาปรากฏว่าในส่วนที่เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ผลสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาดังต่อไปนี้

- 1) วิเคราะห์ลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 2) วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

1.3 ผลการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการการศึกษาตามลำดับดังนี้

1.3.1 ศึกษาลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศให้ความสำคัญต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรเรียงลำดับ 1-5 ดังนี้

ลำดับ 1 ของที่ได้รับการยกเว้นอากร เป็นจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 34.17

ลำดับ 2 การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ เป็นจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17

ลำดับ 3 คลังสินค้าทัณฑ์บน เป็นจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33

ลำดับ 4 เขตปลอดภาษีอากร เป็นจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70

ลำดับ 5 การชดเชยภาษีอากร เป็นจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

1.3.2 ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศมีความเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นเป็นรายด้านพบว่า ด้านของที่ได้รับการยกเว้นอากรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการชดเชยภาษีอากร ด้านการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ด้านเขตปลอดภาษีอากร และด้านคลังสินค้าทัณฑ์บนมีระดับความคิดเห็นและค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.3.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรกับหน้าที่ทางธุรกิจในด้านคลังสินค้าทัณฑ์บน ด้านเขตปลอดภาษีอากร ด้านการชดเชยภาษีอากร และด้านของที่ได้รับการยกเว้น ไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ กับหน้าที่ทางธุรกิจมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผล

การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศผู้ศึกษาขออภิปรายผลดังต่อไปนี้

2.1 การศึกษาลำดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร พบว่า ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศมีความเห็นว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีประโยชน์เป็นลำดับแรกคือ ของที่ได้รับการยกเว้นอากร เนื่องจากเป็นสิทธิประโยชน์ที่เป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้ประกอบการ จากมาตรการ ส่งเสริมการส่งออก และได้รับการยกเว้นอากรในการนำเข้า ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตลดลง ราคาสินค้าต่ำลง จึงเป็นการสร้างโอกาสในการแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดได้มากขึ้นและเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อที่จะเข้าสู่ AEC

ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับประกาศกรมศุลกากรที่ 153/2558 ภาค 4 ของที่ได้รับการยกเว้นอากร ประเภท 2 ว่าด้วย “ของที่นำเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งได้เสียอากรไว้ ครบถ้วนแล้ว และภายหลังส่งกลับไปยัง ๓ ต่างประเทศ หาก นำกลับเข้ามาภายใน 1 ปีหลังจากที่ได้รับใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามาซึ่งได้ออกให้ในขณะที่ส่งออกแล้ว หรือของที่ได้รับ อนุญาตให้นำออกไปผลิตผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการ อื่นใด ๓ ต่างประเทศ หากนำกลับเข้ามาภายในหนึ่งปีนับจากวันที่ได้รับอนุญาตให้นำออกไป”

2.2 ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศต่อสิทธิประโยชน์ที่ได้รับทางภาษีศุลกากร โดยภาพรวม พบว่า ผู้ประกอบการค้ามีความคิดเห็นว่าการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรส่วนใหญ่ทำให้ได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากเพราะผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศสามารถเลือกใช้สิทธิประโยชน์ที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจ และยังช่วยลดต้นทุน ในการผลิตสินค้าเพื่อนำเข้าและส่งออกได้

การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรมีผลต่อต้นทุนของสินค้า และการผลิตสินค้า เนื่องจากผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศสามารถนำเข้าสินค้า เครื่องจักร วัตถุดิบหลักในการผลิต โดยใช้การขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ หรือการชดเชยอากร เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้ในภาคการส่งออกมีความสามารถในการแข่งขันทั้งในด้านคุณภาพ และด้านราคากับต่างประเทศได้ ส่วนด้านภายในประเทศนั้น สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรจะส่งผลให้สินค้ามีราคาที่ถูกลง ประชาชนสามารถเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพ และมีราคาที่คุ้มค่างมากขึ้น เกิดการหมุนเวียนของเงินตราภายในประเทศ และส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีกันต์ วรสง่าศิลป์ (2542) เรื่องการปรับโครงสร้างภาษีศุลกากรกับการคุ้มครองอุตสาหกรรมไทย ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างภาษีนำเข้าที่ใช้ในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาการขอลดภาษีนำเข้า แต่ลักษณะของการสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีหลายมาตรการนั้นส่งผลให้ผู้ประกอบการที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศได้รับผลประโยชน์สูงสุดมากเพียงพอที่จะชดเชยต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นได้

อีกทั้งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิโรจน์ มณีเนตร (2546) ศึกษาเรื่องภาษีศุลกากรกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าการนำเข้าและผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับภาษีศุลกากร ตลอดจนรายได้รวมของรัฐบาล (ภาษีอากรทั้งหมด) ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ, มูลค่าการส่งออก และมูลค่าการนำเข้า

2.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรต่อหน้าที่ทางธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศมีความเห็นว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรต่อหน้าที่ทางธุรกิจ ด้านการตลาด ด้านการลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านคลังสินค้าพัฒนา ด้านเขตปลอดภาษีอากร การชดเชยภาษีอากร และด้านของที่ได้รับการยกเว้นอากร ไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากเป็นสิทธิประโยชน์ทางอ้อม และให้ผลลัพธ์ไม่แตกต่างกัน และจำเป็นต้องมีการดำเนินการนอกเหนือจากการลงทุนในธุรกิจเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์นั้นๆ ส่วนการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ มีความแตกต่างกัน เนื่องจากการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ มีประโยชน์โดยตรงกับผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำสินค้าเข้าเพื่อผลิตและประกอบเพื่อส่งออกตามหลักเกณฑ์ของสินค้าที่กำหนดไว้ ทั้งยังมีความสะดวกในเรื่องการดำเนินการหากมีการลงทะเบียนและจัดเตรียมเอกสารให้ถูกต้องตามขั้นตอน และยังได้รับการชดเชยในรูปแบบบัตรภาษีซึ่งสามารถนำไปหักลดกับค่าภาษีที่ต้องชำระ ดังนั้นสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในด้านการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ จึงเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศมีการส่งออกเพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้รายได้ของประเทศเพิ่มมากขึ้นด้วย

ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานของ กฤษฎา ทองธรรมชาติ (2536: 128) เรื่องความรู้ทั่วไปว่าด้วยกฎหมายเกี่ยวกับศุลกากร ว่าด้วยการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก โดยผู้ประกอบการสามารถใช้วัตถุดิบหรือวัตถุดิบสำเร็จรูป หรือส่วนประกอบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยไม่ต้องรับภาระภาษีที่ต้องเสียในการนำสิ่งดังกล่าวเข้ามาไว้ในต้นทุน เพราะเมื่อส่งออกแล้วมีสิทธิขอคืนได้ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริม

ให้มีการใช้แรงงานภายในประเทศอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญในอุตสาหกรรมนั้นๆ ด้วย สำหรับการคืนอากรตามมาตรานี้ไม่มีข้อจำกัดอัตราส่วนของเงินอากรที่คืนให้ เพียงแต่ใช้คำว่า “ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำเข้า”

3. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอข้อเสนอแนะเป็น 2 ลักษณะ คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ และข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ จากผลการศึกษามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.1.1 ประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

กรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศเห็นความสำคัญถึงประโยชน์ในการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในทุกด้านที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อทำให้เกิดการเลือกใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรได้อย่างถูกต้อง และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับการลักษณะการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ

3.1.2 อบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร

เนื่องด้วยผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศมีความคิดเห็นว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรมีความสำคัญมากในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นกรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดการอบรมในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ให้แก่ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในการนำไปยื่นใช้สิทธิประโยชน์ในด้านต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

3.1.3 ปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรให้มีความทันสมัย

การที่ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศเห็นว่าการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่ได้รับในแต่ละด้านส่งผลถึงหน้าที่ทางธุรกิจในด้านการตลาด ด้านการลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันมาก ดังนั้นกรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีอยู่เดิม และพิจารณาเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในด้านอื่นๆ ให้มีความสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศสามารถนำไปใช้ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป เพื่อขยายขอบเขตของการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น มีดังต่อไปนี้

3.2.1 ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศที่อยู่ในเขตอื่น หรือทุกเขตกรุงเทพมหานคร

3.2.2 ควรศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีในด้านอื่นๆ เช่น หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) อาเซียน – จีน หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรี (Common Effective Preferential Tariff: CEPT) เป็นต้น

3.2.3 ควรศึกษาในธุรกิจประเภทอื่น เช่น ธุรกิจการให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ธุรกิจการค้าส่ง



บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2551). การค้าระหว่างประเทศ. สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2557 จาก http://megaclever.blogspot.com/2008/07/blog-post_8307.
- กรมศุลกากร. (2553). การคืนอากรตามมาตรา ๑๕ ทวิ. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_1/d18d15e3-47c6-4cec-954f-599202aae556.
- _____. (2553). การชดเชยภาษีอากร. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก <http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/7/80bb4c75-1317-4151-9070-a64c1eb82aea>.
- _____. (2553). การส่งเสริมการลงทุน BOI. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2557 จาก <http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/7/77b0996c-3e30-4a6c-99a7-5afc5fa57f9c>.
- _____. (2553). ของต้องห้ามต้องจำกัด. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก <http://internet1.customs.go.th/ext/Prohibit/Prohibit>.
- _____. (2553). เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระทางภาษีอากร. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/310D19A4260B1FCD255F8F356F74EDCF.
- _____. (2553). เขตปลอดอากร (FREE ZONE). สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_3/E599B43CD8BE2ED21668E7E425162798.
- _____. (2553). คลังสินค้าทัณฑ์ทั่วไป. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/9ECE2BEA2B1D3B745521EE7D64CCCEF4.
- _____. (2553). คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/7DF9B136820B42923D3FEAE802780180.

- _____. (2553). คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/7DF9B136820B42923D3FEAE802780180.
- _____. (2553). คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/7DF9B136820B42923D3FEAE802780180.
- _____. (2553). คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอยู่ซ่อมหรือสร้างเรือ. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/FDA6B3BED28C0D31545B93B9DDF274D2.
- _____. (2553). คลังสินค้าทัณฑ์ประเภทร้านค้าปลอดอากร. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557 จาก http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/6/6_2/5D45F18F535B78784448C7596F9E158E.
- _____. (2553). สถิติการนำเข้าและส่งออก. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2557 จาก <http://www2.ops3.moc.go.th>.
- _____. (2553). สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายศุลกากร. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2557 จาก <http://www.customs.go.th/wps/wcm/connect/Library+cus501th/InternetTH/7>.
- กฤษฎา ทองธรรมชาติ (2536). *ความรู้ทั่วไปว่าด้วยกฎหมายเกี่ยวกับการศุลกากร*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- กฤษฎา อุทยานิน. (2531). *ผลกระทบของมาตรการภาษีอากรขาเข้าต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ศุลกากร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ณัฐกานต์ วรสง่าศิลป์. (2542). *การปรับโครงสร้างภาษีศุลกากรกับการคุ้มครองอุตสาหกรรม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ดิเรก มาลากร. (2510). *บทบาทของศุลกากรในการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2556). ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจไทย. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2557 จาก <http://www.bot.or.th/Thai/EconomicConditions/Thai/genecon/Pages/index>.
- ปราณี ทาทอง. (2551). *คุณภาพการบริการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ของสำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- เพิ่มทรัพย์ หิรัญสาย. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อการนำเข้าและภาษีศุลกากรของไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- มานิต วิทยาเต็ม. (2532). *ภาษีและกฎหมายศุลกากร*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: บุรพาศิลป์.
- วิโรจน์ มณีเนตร. (2546). *ภาษีศุลกากรกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ*. (สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- ศศิณ ปงรังสี. (2534). *การเปรียบเทียบระบบคศิตตามกฎหมายศุลกากร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ศุภลักษณ์ ณรงค์ชัย. (2551). *การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้ในนิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจ กลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการและการจัดการการเงิน. (2555). การบริโภคและอุปสงค์ของสินค้า. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2557 จาก <http://www.stoubook.com/product/2953/32704>.
- สมเดช โรจน์คูรีเสถียร. (2556). *การบัญชีภาษีอากรสำหรับธุรกิจนำเข้าและส่งออก*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: ชรรมนิติ เพรส.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง. (2556). *ภาษีศุลกากร*. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2557 จาก <http://taxclinic.mof.go.th/knowledge/customs-dept>.
- สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ, ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน. (2540). *ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บน ๖*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานศุลกากร

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม



รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

1. นายสมยศ สีนถาวร

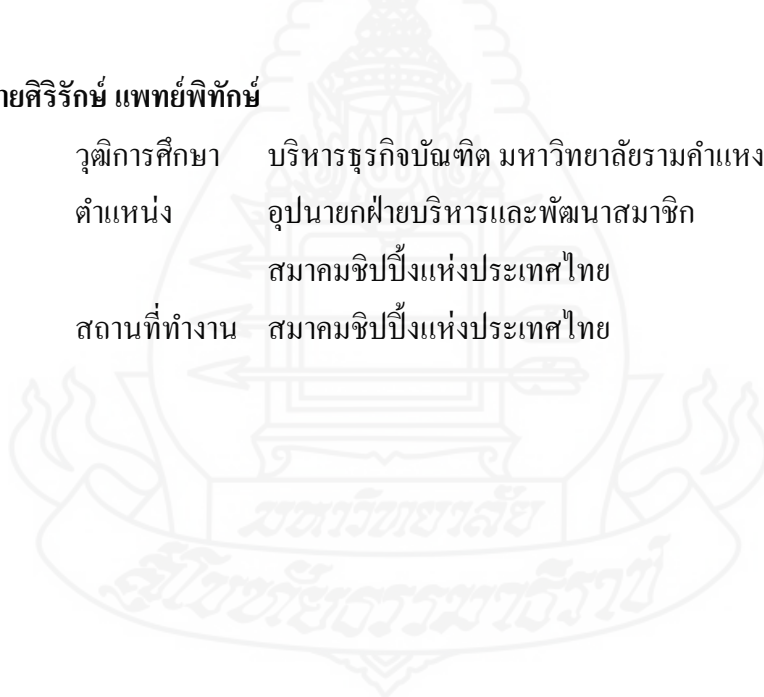
วุฒิการศึกษา นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 ตำแหน่งงาน หัวหน้าฝ่ายหลักเกณฑ์และทะเบียน
 สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร
 สถานที่ทำงาน กรมศุลกากร

2. นายประพล วณิชชาพงศ์

วุฒิการศึกษา เศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ตำแหน่งงาน กรรมการที่ปรึกษาฝ่ายบริหาร สมาคมชิปปิ้งแห่งประเทศไทย
 สถานที่ทำงาน สมาคมชิปปิ้งแห่งประเทศไทย

3. นายศิริรักษ์ แพทย์พิทักษ์

วุฒิการศึกษา บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ตำแหน่งงาน อุปนายกฝ่ายบริหารและพัฒนาสมาชิก
 สมาคมชิปปิ้งแห่งประเทศไทย
 สถานที่ทำงาน สมาคมชิปปิ้งแห่งประเทศไทย





ภาคผนวก ข

การหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

การหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ข้อที่	ข้อย่อยที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2	0	1	1	0.67	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	4	1	0	1	0.67	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	4	1	0	1	0.67	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	4	0	1	1	0.67	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3	0	1	1	0.67	ใช้ได้
	4	0	1	1	0.67	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
การหาค่าความเชื่อมั่น



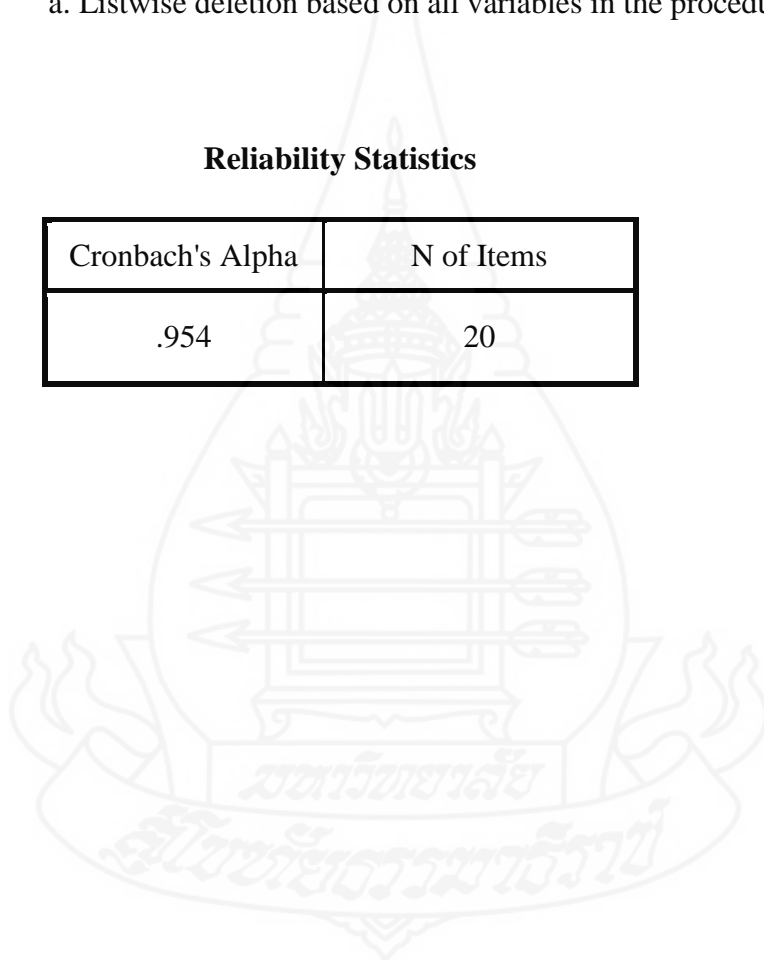
Reliability ภาพรวม**Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.954	20



Reliability สถิติประโยชน์ทางภาษีศุลกากรด้านการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.839	4

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ประโยชน์ด้านการตลาด	10.6500	4.797	.670	.800
ประโยชน์ด้านการลงทุน	10.8250	4.251	.662	.803
ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	10.8000	4.421	.641	.810
ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	10.9250	4.379	.727	.772

RELIABILITY

/VARIABLES=B1 B2 B3 B4

/SCALE ('ALL VARIABLES') ALL

/MODEL=ALPHA

/SUMMARY=TOTAL.

Reliability สถิติประโยชน์ทางภาษีสถุลการด้านคลังสินค้าทัณฑ์บน

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.726	4

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ประโยชน์ด้านการตลาด	10.9000	3.118	.433	.719
ประโยชน์ด้านการลงทุน	10.8500	2.849	.708	.553
ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	11.0000	2.923	.622	.601
ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	10.9750	3.563	.339	.760

RELIABILITY

```

/VARIABLES=C1 C2 C3 C4
/SCALE('ALL VARIABLES') ALL
/MODEL=ALPHA
/SUMMARY=TOTAL.

```

Reliability สถิติประโยชน์ทางภาษีสถุลการด้านเขตปลอดภาษีอากร

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.849	4

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ประโยชน์ด้านการตลาด	10.6500	4.541	.696	.809
ประโยชน์ด้านการลงทุน	10.9000	4.297	.799	.757
ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	10.9750	5.410	.682	.813
ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	10.9750	5.871	.614	.840

RELIABILITY

/VARIABLES=VAR00013 VAR00014 VAR00015 VAR00016

/SCALE('ALL VARIABLES') ALL

/MODEL=ALPHA

/SUMMARY=TOTAL.

Reliability สถิติประโยชน์ทางภาษีสกุลการด้านชดเชยภาษีอากร

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.878	4

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ประโยชน์ด้านการตลาด	10.6500	4.541	.696	.809
ประโยชน์ด้านการลงทุน	10.9000	4.297	.799	.757
ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	10.9750	5.410	.682	.813
ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	10.9750	5.871	.614	.840

RELIABILITY

/VARIABLES=VAR00013 VAR00014 VAR00015 VAR00016

/SCALE('ALL VARIABLES') ALL

/MODEL=ALPHA

/SUMMARY=TOTAL.

Reliability สถิติประโยชน์ทางภาษีสถิติการของที่ได้รับการยกเว้นอากร

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.900	4

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ด้านการตลาด	11.1500	5.208	.697	.901
ด้านการลงทุน	11.3500	4.695	.878	.833
ด้านการวิจัยและพัฒนา	11.2750	4.717	.823	.854
ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	11.5250	5.743	.735	.889

RELIABILITY

```
/VARIABLES=A1 A2 A3 A4 B1 B2 B3 B4 C1 C2 C3 C4 VAR00013 VAR00014 VAR00015 VAR00016 VAR00017 VAR00018 VAR00019 VAR00020
```

```
/SCALE('ALL VARIABLES') ALL
```

```
/MODEL=ALPHA.
```

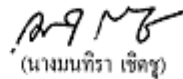
ภาคผนวก ง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง



ที่ กต 0503(ว)/ ๒๒1

20 สิงหาคม 2551

เวียน หัวหน้าส่วนราชการระดับสำนัก กอง กลุ่มงานและด้านบุคลากรทุกแห่ง เพื่อโปรดทราบ



(นามนงชิตธา เชิดชู)

ผู้อำนวยการส่วนเลขานุการกรม ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมตุลาการ

(สำเนา)

คำสั่งทั่วไปกรมตุลาการ

ที่ 17 /2551

เรื่อง การคืนอาคารตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482
สำหรับการผ่านพิธีการตุลาการทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร

เพื่อให้การคืนอาคารตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 สำหรับการผ่านพิธีการตุลาการทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร เป็นไปด้วยความสะดวก และรวดเร็ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 ทวิ และมาตรา 19 ทวี แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2543 ประกอบมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ พระพุทธศักราช 2469 อธิบดีกรมตุลาการจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้อยกเลิกความในภาค 5 หมวดที่ 1 บทที่ 5 ข้อที่ 3 ของประมวลระเบียบปฏิบัติตุลาการ พ.ศ.2544 ว่าด้วยการยื่นและตรวจสอบสูตรการผลิต และให้ถือปฏิบัติตามความในส่วนที่ 4 ของคำสั่งนี้แทน

ส่วนที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 2 คำสั่งนี้กำหนดขึ้นเพื่อใช้บังคับในการผ่านพิธีการตุลาการทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร

กรณีคำสั่งนี้มีได้กำหนดวิธีปฏิบัติในเรื่องใดไว้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบหรือคำสั่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการขอคืนอาคารตามมาตรา 19 ทวิ เท่าที่สามารถจะใช้บังคับได้โดยอนุโลม

ดังกล่าวข้างต้นให้กับผู้นำของเข้าต่อไป และบันทึกข้อมูลลงในระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร

ข้อ 8 ผู้นำของเข้าที่ประสงค์จะขอลดอัตราอากรเหลือกึ่งหนึ่งของอัตราอากรที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป ต้องเป็นนิติบุคคล ไม่มีหนี้สินค้างชำระต่อกรมศุลกากร และไม่มีประวัติที่กรมศุลกากรว่าเคยทุจริตในการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) เป็นบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- (2) เป็นบริษัทจำกัด (มหาชน)
- (3) เป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและได้รับการรับรองจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่ามีฐานะการเงินมั่นคงเป็นที่น่าเชื่อถือได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- (4) เป็นสมาชิกสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยและได้รับการรับรองจากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยว่ามีฐานะการเงินมั่นคงเป็นที่น่าเชื่อถือได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- (5) ได้นำส่งงบการเงินต่อกระทรวงพาณิชย์ตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีได้รับรองว่าเป็นกิจการที่มีกำไรย้อนหลังไม่ต่ำกว่าสองปีบัญชีติดต่อกัน และไม่เคยได้รับการปฏิเสธการรับรองฐานะการเงินจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ข้อ 9 ผู้นำของเข้าที่ประสงค์จะขอลดอัตราอากรเหลือร้อยละ 5 ของอัตราอากรที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป ต้องเป็นนิติบุคคล ไม่มีหนี้สินค้างชำระต่อกรมศุลกากร และไม่มีประวัติที่กรมศุลกากรว่าเคยทุจริตในการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 และเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้นำของเข้าระดับบัตรทองของกรมศุลกากร

ข้อ 10 ก่อนผ่านพิธีการศุลกากรหรือส่งข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า ผู้นำของเข้าที่ประสงค์ จะขอลดอัตราอากรต้องยื่นคำร้องขอลดอัตราอากร (กศก.131) ต่อหน่วยงานพิจารณาหลักการ ส่วนคืน และชดเชยอากร โดยมีเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นคำขอครั้งแรกและทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง ชนิดของ ดังนี้

- (1) หนังสือแสดงว่าเป็นผู้ได้รับอนุมัติในหลักการให้คืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482
- (2) การขอลดอัตราอากรลงเหลือกึ่งหนึ่งของอัตราอากรที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป ผู้นำของเข้าต้องยื่นหลักฐาน ดันฉบับและสำเนาภาพถ่ายซึ่งได้รับรองถูกต้องตรงตามดันฉบับ เพื่อแสดงคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
 - (2.1) หนังสือรับรองการจดทะเบียนซื้อขายหลักทรัพย์ของนิติบุคคลกับ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(2.2) ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด (มหาชน)

(2.3) หนังสือรับรองจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่ามีฐานะการเงินมั่นคง เป็นที่น่าเชื่อถือได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(2.4) หนังสือรับรองจากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ว่ามีฐานะการเงิน มั่นคงเป็นที่น่าเชื่อถือได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกำหนด โดยความเห็นชอบ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(2.5) งบการเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตได้รับรองว่าเป็นกิจการที่มีกำไรย้อนหลัง ไม่ต่ำกว่าสองปีบัญชีติดต่อกัน ทั้งนี้ต้องไม่เคยได้รับการปฏิเสธการรับรองฐานะการเงินจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

(3) การขอลดอัตราอากรลงเหลือร้อยละ 5 ของอัตราอากรที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป ผู้นำของเข้าต้องยื่นสำเนาภาพถ่ายหนังสือหรือเอกสารแสดงสิทธิการเป็นผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออกระดับบัตรทอง ซึ่งได้รับรองถูกต้องตรงตามต้นฉบับ

การขอลดอัตราอากรดังกล่าวข้างต้น ให้ใช้ได้เฉพาะกรณีการนำของเข้าที่ใช้การค้าประกันของธนาคารแทนการชำระอากรขาเข้าเท่านั้น

ข้อ 11 เมื่อกรมศุลกากรอนุมัติให้ได้รับลดอัตราอากรสำหรับวัตถุประสงค์ตามคำร้องขอลดอัตราอากร (กศก.131) แล้วให้มีหนังสือแจ้งการอนุมัติให้ผู้นำของเข้าเพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานขอลดอัตราอากรต่อไป

หากภายหลังปรากฏว่าผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ลดอัตราอากรขาดคุณสมบัติตามข้อ 8 หรือ ข้อ 9 ให้พิจารณายกเลิกสิทธิที่ได้รับการลดอัตราอากร

ข้อ 12 กรณีที่มีการขอแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดที่ได้รับอนุมัติหลักการไว้แล้ว ผู้นำของเข้าต้องยื่นหนังสือขอแก้ไขเพิ่มเติมหลักการพร้อมแนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อหน่วยงานพิจารณา หลักการ ส่วนคืนและชดเชยอากร และให้เจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 6 และ ข้อ 7

ส่วนที่ 3

การนำของเข้า

ข้อ 13 การผ่านพิธีการใบขนสินค้าขาเข้าตามมาตรา 19 ทวิ ทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร ให้ดำเนินการเพิ่มเติม ดังนี้

(1) ให้ผู้นำของเข้าที่ใช้สิทธิขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิจัดทำข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า ตามมาตรฐานที่ศุลกากรกำหนด แล้วส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร

(1.1) ในส่วนรายละเอียดของใบขนสินค้าขาเข้าแต่ละรายการ (Import Declaration Detail) ในช่องการใช้สิทธิขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ(19 BIS) ต้องมีค่าเท่ากับ Y เท่านั้น

(1.2) ในส่วนรายละเอียดของใบขนสินค้าขาเข้าแต่ละรายการ (Import Declaration Detail) ในช่องการใช้สิทธิพิเศษ (Privilege Code)

(1.2.1) กรณีผู้ใช้สิทธิขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิที่ต้องชำระค่าภาษีอากรเป็นเงินสด ในแต่ละรายการของข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า ให้ผู้นำของเข้าระบุรหัสสิทธิพิเศษตามที่ประสงค์จะใช้สิทธิในการชำระภาษีอากรจริง เช่น AFI การให้สิทธิประโยชน์ด้านอากรเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน, TAU การยกเว้นอากรและลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากออสเตรเลีย โดยระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรจะทำการตรวจสอบข้อมูลกับแฟ้มข้อมูลรหัสสิทธิพิเศษ

(1.2.2) กรณี ผู้ได้รับอนุมัติหลักการให้ลดอัตราอากรเหลือกึ่งหนึ่งของอัตราอากรที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป หรือลดอัตราอากรลงเหลือร้อยละ 5 ของอัตราอากรที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป ตามประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง การลดอัตราอากรและยกเว้นอากรศุลกากรตามตรา 12 แห่งพระราชกำหนดกีดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ลงวันที่ 31 ธันวาคม 2549 ให้ผู้นำของเข้าจัดทำข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าชำระอากรในอัตราปกติ โดยบันทึกในแต่ละรายการของข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าในช่องสิทธิพิเศษ ระบุเป็น "000" อัตราปกติ เท่านั้น

(1.3) ในส่วนค่าภาษีอากร (Import Declaration Detail (Duty)) ในแต่ละรายการของใบขนสินค้าขาเข้า

(1.3.1) กรณี ผู้ใช้สิทธิขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ที่ต้องชำระค่าภาษีอากรเป็นเงินสด ในแต่ละรายการของข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า ให้ผู้นำของเข้าระบุค่าภาษี (Duty Amount) และ ช่องค่าภาษีที่ชำระ (Duty Amount < Pay >) เท่ากันตามจำนวนเงินที่ต้องชำระจริง

(1.3.2) กรณี ผู้ได้รับอนุมัติหลักการให้ลดอัตราอากรลงเหลือกึ่งหนึ่งของอัตราอากรที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป หรือลดอัตราอากรลงเหลือร้อยละ 5 ของอัตราอากรที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป ให้ผู้นำของเข้าระบุค่า ดังนี้

(1.3.2.1) ในช่องค่าภาษี (Duty Amount) ให้ระบุค่าภาษีเต็มจำนวน และ

(1.3.2.2) ในช่องอัตราอากรลดหย่อน (เปอร์เซ็นต์) (Exemption Rate) ให้ระบุอัตราที่ได้รับลดหย่อน เช่น บันทึกลดหย่อน 95% "95" เพื่อให้คำนวณ

ลดหย่อนยอดเงิน อากรที่ต้องชำระจริงลงเหลือร้อยละ 5 ของอัตราปกติ

(1.3.2.3) ในช่องค่าภาษีที่ชำระ (Duty Amount < Pay >) ให้ระบุค่าภาษีที่ได้คำนวณลดอัตราอากรแล้ว

(1.3.3) กรณี ผู้ได้รับอนุมัติหลักการให้ใช้การสำประกันแทนการชำระค่าภาษีอากร ให้ผู้นำของเข้าระบุค่า ดังนี้

(1.3.3.1) ในช่องค่าภาษี (Duty Amount) ให้ระบุค่าภาษีเต็มจำนวน และ

(1.3.3.2) ให้บันทึกอัตราลดหย่อน (เปอร์เซ็นต์) (Exemption Rate) เพื่อให้คำนวณลดหย่อนยอดเงินอากรที่ต้องชำระจริง (ถ้ามี)

(1.3.3.3) ในช่องค่าภาษีที่ชำระ (Duty Amount < Pay >) ให้ระบุค่าเป็นศูนย์“0”

(1.3.3.4) ในช่องเงินประกัน (Deposit Amount) ให้ระบุค่าเท่ากับค่าภาษีที่คำนวณได้ แล้วปดตัวเลขเป็นตัวเลขกลมในหลักสิบ

(2) ผู้นำของเข้าที่ผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร ไม่ต้องจัดทำแบบใบขนสินค้าขาเข้าในการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

ส่วนที่ 4

สูตรการผลิต

ข้อ 14 ก่อนผ่านพิธีการศุลกากรหรือส่งข้อมูลใบขนสินค้าขาออก ผู้นำของเข้าต้องยื่นสูตรการผลิตเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ตามแบบแสดงสูตรการผลิต (กศก.96) ต่อหน่วยงานพิจารณาสูตรการผลิต ส่วนคืนและชดเชยอากร ซึ่งประกอบด้วย

(1) รายชื่อวัตถุดิบ รหัสวัตถุดิบ หน่วยวัตถุดิบ ปริมาณการใช้วัตถุดิบที่นำเข้ามา รวม ส่วนสูญเสีย (ถ้ามี) หากวัตถุดิบรายการใดมีชื่อทางการค้า ให้กำหนดรหัส ลำดับของชื่อทางการค้าของ แต่ละรายการวัตถุดิบ ทั้งนี้หน่วยวัตถุดิบต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่รับรองโดยองค์การสหประชาชาติ (UN) เพื่อให้ใช้สำหรับการบริหารการค้าและการขนส่ง

(2) รายชื่อสินค้าที่ผลิต

(3) กรรมวิธีการผลิต

พร้อมส่งตัวอย่างวัตถุดิบ และตัวอย่างผลิตภัณฑ์ ตามควรแก่กรณี รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น แผ่น DISKETTE หรือแผ่น CD ROM เป็นต้น โดยมีรายละเอียดข้อมูลตามรูปแบบที่กำหนด เพื่อนำเข้าสู่

ระบบ คอมพิวเตอร์ของบุคลากร และระบบคอมพิวเตอร์ของบุคลากรจะออกเลขที่สูตรการผลิตให้

กรณีขอใช้สูตรการผลิตร่วมกับผู้อื่น ต้องยื่นคำขอใช้สูตรการผลิตที่ได้รับอนุมัติจาก กรมศุลกากรของผู้นำของเข้ารายอื่น โดยจะต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้นำของเข้า ซึ่งเป็นเจ้าของสูตรการผลิตนั้นต่อหน่วยงานพิจารณาสูตรการผลิต พร้อมรายละเอียดในรูปแบบสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ เช่น แผ่น DISKETTE หรือแผ่น CD ROM เป็นต้น ตามรูปแบบที่กำหนด เพื่อนำเข้าสู่ ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร

กรณีผู้นำของเข้าที่ได้โอนหรือจำหน่ายของที่นำเข้าให้กับผู้อื่นเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออก ให้ยื่นสูตรการผลิตพร้อมแบบหนังสือรับรองข้อมูลการผลิตของผู้ผลิตด้วย แต่หากของที่ส่งออกนั้นมีสูตรการผลิตที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณอากรตามมาตรา 19 ทวิ แล้ว ผู้นำของเข้าไม่จำเป็นต้องยื่นสูตรการผลิตอีก

กรณีผู้นำของเข้ายื่นแก้ไขเพิ่มเติมสูตรการผลิตที่ได้รับการอนุมัติแล้ว ต้องดำเนินการ เช่นเดียวกับที่ระบุในวรรคแรก

ข้อ 15 ในการพิจารณาสูตรการผลิต ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตรวจสอบสูตรการผลิต ว่า เป็นไปตามหลักการที่ได้รับอนุมัติไว้และดำเนินการพิสูจน์สูตรการผลิตตามขั้นตอน หากจำเป็นต้อง ไป ตรวจสอบที่โรงงานซึ่งทำการผลิต ให้แจ้งผู้นำของเข้ารับเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบตามวันและเวลาที่ ได้นัดหมาย โดยชำระค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 15 วันทำการ สำหรับแต่ละสูตรการผลิตนับแต่วันที่ได้รับข้อมูลจากผู้นำของเข้าครบถ้วน

การแก้ไขเพิ่มเติมสูตรการผลิตที่ได้รับการอนุมัติแล้ว ให้หน่วยงานพิจารณาสูตรการผลิต ดำเนินการเช่นเดียวกับที่ระบุในวรรคแรก

ตัวอย่าง วัตถุประสงค์และตัวอย่างสินค้าที่อื่นพร้อมกับสูตรการผลิต เมื่อได้ทำการพิสูจน์และ อนุมัติสูตรการผลิตแล้ว ผู้นำของเข้าต้องขอรับคืนภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุมัติ สูตรการผลิต หากไม่รับคืนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้หน่วยงานพิจารณาสูตรการผลิตดำเนินการ ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ 16 การตัดบัญชีวัตถุประสงค์ให้นับตั้งแต่วันที่ได้รับเลขที่สูตรการผลิต ในกรณีที่มีการ ขอแก้ไขเพิ่มเติมสูตรการผลิตใด ให้ตัดบัญชีวัตถุประสงค์ตามวันที่ที่ระบุไว้ในสูตรการผลิตนี้ ทั้งนี้การขอ แก้ไขเพิ่มเติมนั้นต้องไม่มีผลทำให้ต้องพิจารณาเป็นสูตรการผลิตใหม่

ข้อ 17 สูตรการผลิตที่อนุมัติแล้ว ให้ส่วนคืนและชดเชยอากรมีหนังสือแจ้งการอนุมัติ ให้ ผู้นำของเข้าทราบพร้อมกับสำเนาสูตรการผลิตที่อนุมัติ ส่วนคืนฉบับให้เก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 18 กรมศุลกากรจะประกาศสูตรมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์ส่งออกบางประเภท

กรณีผู้นำของเข้าประสงค์จะใช้สูตรมาตรฐาน ให้ส่งข้อมูลเลขที่สูตรมาตรฐานขณะ

ผ่านพิธีการศุลกากรแบบไร้เอกสารหรือสำแดงเลขที่สุทธมาตรฐานในช่องสุทธการผลิตในใบแนบใบขนสินค้า ขาออกขณะผ่านพิธีการศุลกากร โดยระบบ EDI โดยไม่ต้องยื่นคำร้องขอต่อกรมศุลกากร แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสุทธมาตรฐาน โดยเคร่งครัด

ข้อ 19 อายุสุทธการผลิต

(1) ให้สุทธการผลิต มีอายุ 5 ปี นับแต่วันที่กำหนดใช้ตัดบัญชีวัตถุดิบ (ไม่รวมสุทธมาตรฐาน) หากผู้นำของเข้ามีความประสงค์จะใช้สุทธการผลิตเดิม จะต้องขอต่ออายุสุทธการผลิต ก่อนวันที่สุทธการผลิตหมดอายุ หากขอต่ออายุสุทธการผลิตภายหลังสุทธการผลิตหมดอายุ ให้ เจ้าหน้าที่พิจารณาเป็นความผิดและต่ออายุสุทธการผลิตได้ ทั้งนี้สุทธการผลิตที่ต่ออายุแล้ว ให้ตัดบัญชี วัตถุดิบได้คราวละ 5 ปี

(2) สุทธการผลิตที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุแต่หากมีการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรแล้วให้ขยายอายุสุทธการผลิตเป็น 5 ปี นับแต่วันที่กำหนดให้ตัดบัญชีวัตถุดิบของสุทธการผลิตดังกล่าว และหากผู้นำของเข้ายังมีความประสงค์จะใช้สุทธการผลิตเดิมให้ดำเนินการตาม (1)

(3) สุทธการผลิตที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนเสร็จสิ้นโดยนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร และให้มีอายุ 5 ปี นับแต่วันที่กำหนดให้ตัดบัญชีวัตถุดิบ และให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ 20 ผู้นำของเข้ารายใดประสงค์จะขอยกเลิกสุทธการผลิต ต้องยื่นคำร้องต่อหน่วยงานพิจารณาสุทธการผลิต และให้เจ้าหน้าที่เสนอผู้มีอำนาจอนุมัติสุทธการผลิตเป็นผู้พิจารณายกเลิก

ข้อ 21 ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าหน้าที่สามารถพิจารณาแก้ไขปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในสุทธการผลิตที่ได้รับการอนุมัติแล้วได้

ส่วนที่ 5

ตารางโอนสิทธิ

ข้อ 22 ตารางโอนสิทธิ หมายถึง ตารางแสดงการโอนสิทธิใช้ข้อมูลการส่งออกสำหรับตัดบัญชีวัตถุดิบที่นำเข้า เพื่อขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

ข้อ 23 ก่อนส่งข้อมูลใบขนสินค้าขาออก ผู้ส่งของออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารและมีการโอนสิทธิใช้ข้อมูลการส่งออกสำหรับตัดบัญชีวัตถุดิบที่นำเข้า เพื่อขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ต้องจัดทำตาราง โอนสิทธิ โดยสำแดงข้อมูลในแบบแสดงรายการโอนสิทธิเพื่อขอคืนอากรตามมาตรา 19ทวิ (กศก.96/6) พร้อมสำเนา 1 ฉบับและบันทึกลงชื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น แผ่น DISKETTE หรือแผ่น CD ROM เป็นต้น ยื่นต่อหน่วยงานพิจารณาคืนอากรส่วนคืนและชดเชยอากร เพื่อนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร

ข้อ 24 ผู้ส่งของออกต้องสำแดงรายละเอียดของการ โอนสิทธิ โดยสำแดงข้อมูลการ

โอนสิทธิ์ ดังนี้

- (1) ข้อมูลของผู้โอนสิทธิ์ (ผู้ส่งของออก)
 - (1.1) ชื่อและเลขประจำตัวผู้เสียภาษี
 - (1.2) ชื่อของที่ส่งออก
 - (1.3) เลขที่สุทธการผลิตของที่ส่งออก
 - (1.4) ชื่อวัตถุดิบและรหัสวัตถุดิบของผู้โอนสิทธิ์
- (2) ข้อมูลของผู้รับ โอนสิทธิ์ (ผู้นำของเข้า)
 - (2.1) ชื่อและเลขประจำตัวผู้เสียภาษี
 - (2.2) เลขที่สุทธการผลิตของผู้รับ โอนสิทธิ์
 - (2.3) ชื่อวัตถุดิบและรหัสวัตถุดิบของผู้รับ โอนสิทธิ์
 - (2.4) ประเภทการใช้สิทธิประโยชน์
 - (2.5) ปริมาณและหน่วยของผลิตภัณฑ์ที่โอนสิทธิ์บางส่วนซึ่งไม่ครบเต็มจำนวนที่ส่งออก
 - (2.6) ปริมาณวัตถุดิบต่อหนึ่งผลิตภัณฑ์
 - (2.7) กรณีที่ผลิตภัณฑ์ส่งออกมีการเชื่อมโยงกับสุทธการผลิตอื่น ให้สำแดงเลขที่สุทธการผลิตและรหัสวัตถุดิบของสุทธการผลิตนั้น ๆ ด้วย

ข้อ 25 ให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานพิจารณาकिनอากร บันทึกข้อมูลการระบุผู้ใช้สิทธิขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ลงในระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร หรือมออกเลขที่ตารางโอนสิทธิ์ และให้ตรวจสอบข้อมูลในระบบของศุลกากรกับข้อมูลที่เป็นเอกสาร เมื่อถูกต้องตรงกันแล้วให้บันทึกเลขที่ตารางโอนสิทธิ์พร้อมลงลายมือชื่อกำกับในแบบ กศก.96/6 และส่งสำเนาคืนให้ผู้ยื่นเลียบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 26 ข้อมูลตารางโอนสิทธิ์ที่ได้บันทึกเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรแล้วไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ หากผู้ส่งของออกพบว่ามีความคลาดเคลื่อนต้องจัดทำตารางโอนสิทธิ์ใหม่

ส่วนที่ 6

การส่งของออก

ข้อ 27 การผ่านพิธีการ ใบขนสินค้าขาออกที่มีการใช้สิทธิขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร ให้ดำเนินการเพิ่มเติม ดังนี้

- (1) ให้ผู้ส่งของออกที่ใช้สิทธิขอคืนอากรตามมาตรา 19ทวิจัดทำข้อมูลใบ ขนสินค้าขาออกตามมาตรฐานที่ศุลกากรกำหนด แล้วส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ระบบ คอมพิวเตอร์ของศุลกากร

(1.1) ในส่วนรายละเอียดของใบขนสินค้าขาออกแต่ละรายการ (Export Declaration Detail) ในช่องการใช้สิทธิขอคืนอากรตามมาตรา19ทวิ(19 BIS) ต้องมีค่าเท่ากับ Y

เท่านั้น

(1.2) ในส่วนรายละเอียดของใบขนสินค้าขาออกแต่ละรายการ (Export Declaration Detail) ในช่องการใช้สิทธิพิเศษ (Privilege Code) ให้ระบุค่าเป็น “003”

(1.3) ในส่วนรายละเอียดของใบขนสินค้าขาออกแต่ละรายการ (Export Declaration Detail) ในช่องอัตราอากรขาออก (Export Tariff) ให้ระบุค่าเป็น “9PART3”

(1.4) ในส่วนรายละเอียดของใบขนสินค้าขาออกแต่ละรายการ (Export Declaration Detail) ในช่องพิกัดศุลกากร (Tariff Code) ให้บันทึกพิกัดศุลกากรให้ตรงกับชนิดของของที่ส่งออก

(1.5) ในส่วนรายละเอียดของใบขนสินค้าขาออกแต่ละรายการ (Export Declaration Detail) ในช่องเลขที่สูตรการผลิต (Formula No) ให้บันทึกเลขที่สูตรการผลิตที่ขอกินอากรตามมาตรา 19 ทวิ

(1.6) ในส่วนรายละเอียดของใบขนสินค้าขาออกแต่ละรายการ (Export Declaration Detail) ในช่องเลขที่ตรางโอนสิทธิ์ (19 bis Transfer No) ให้บันทึกเลขที่ตรางโอนสิทธิ์ที่ขอกินอากรตามมาตรา 19 ทวิ

(2) ผู้ส่งออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารไม่ ต้องจัดทำใบแนบใบขนสินค้าขาออกขอกินอากรตามมาตรา 19 ทวิ (กศก.113) และได้รับการผ่อนผัน การชักตัวอย่าง

ส่วนที่ 7

การยื่นคำขอกินอากร

ข้อ 28 ผู้นำของเข้าที่ประสงค์จะขอกินอากรตามมาตรา 19 ทวิ ต้องนำวัตถุดิบเข้ามา ผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุด้วยวัตถุดิบที่นำเข้ามา และส่งออกภายใน 1 ปีนับแต่วันที่น่าเข้ามา และ ต้องยื่นคำขอกินอากรต่อหน่วยงานพิจารณากินอากรภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นออกไป เว้น แต่กรณีดังนี้

(1) กรณีที่ไม่สามารถส่งออกภายใน 1 ปีนับแต่วันน่าเข้ามา ผู้นำของ เข้าสามารถยื่นคำร้องแสดงถึงเหตุผลด้วย ต่อหน่วยงานพิจารณากินอากรเพื่อพิจารณาผ่อนผันเป็นกรณี ไป โดยกรมศุลกากรอาจขยายเวลาส่งออกไปได้อีกไม่เกิน 6 เดือน

(2) กรณีที่ไม่สามารถขอกินอากรภายใน 6 เดือนนับแต่วันส่งของออก ผู้นำ ของเข้าสามารถยื่นคำร้องพร้อมเหตุผล ต่อหน่วยงานพิจารณากินอากรเพื่อพิจารณาผ่อนผันเป็นกรณีไป โดยกรมศุลกากรจะขยายเวลาขอกินอากรออกไปตามที่เห็นสมควร

ข้อ 29 การยื่นขูดำขอคืนอากร ต้องประกอบด้วยเอกสาร ดังนี้

(1) ใบขอคืนค่าภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ และหนังสือค้ำประกันตามมาตรา 19 ทวิ พร้อมบัญชีรายละเอียดแนบใบขอคืนค่าภาษีอากร (กศก.111) และสำเนา 1 ฉบับ

(2) รายงานแสดงรายการขอคืนอากรจากการประมวลผลของคอมพิวเตอร์ จำนวน 5 รายงาน คือ

รายงานที่ 1 รายละเอียดการคืนอากรตามใบขนสินค้าขาออก (DUTY REFUND ON EXPORTATION)

รายงานที่ 2 สรุปการคืนอากรตามใบขนสินค้าขาออก (DUTY DRAWBACK CLASSIFIED BY EXPORT ENTRY)

รายงานที่ 3 รายละเอียดการคืนอากรตามใบขนสินค้าขาเข้า (RAW MATERIAL IMPORTED AND USED)

รายงานที่ 4 สรุปการคืนอากรตามใบขนสินค้าขาเข้า (DUTY DRAWBACK CLASSIFIED BY IMPORT ENTRY)

รายงานที่ 5 RAW MATERIAL REFUND

(3) ใบแนบใบขนสินค้าขาเข้าและขาออก เฉพาะกรณีผ่านพิธีการ โดยระบบ EDI หรือ ระบบ MANUAL

เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารแล้ว พบว่าครบถ้วน ให้ออกเลขที่ขูดำขอคืนอากร โดยลงลายมือชื่อ พร้อมวัน เดือนปี และคืนสำเนา กศก.111 ให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนไว้เป็น หลักฐาน

ข้อ 30 ในการขอคืนอากร ผู้นำของเข้าต้องขอคืนอากรตามใบขนสินค้าขาออก หรือ ใบแนบใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับอย่างครบถ้วนในคราวเดียวกัน โดยตัดบัญชีวัตถุดิบที่ใช้ใน การผลิตตามหลัก "เข้าก่อน-ออกก่อน" แต่ดำเนินาวัตถุดิบที่นำเข้าครั้งหลังมาตัดบัญชีก่อน ให้ถือว่า วัตถุดิบที่ นำเข้ามาก่อนหน้านั้น ได้ใช้ไปในกิจการอื่น ซึ่งต้องชำระภาษีอากรโดยทันที

ข้อ 31 ในกรณีผู้นำของเข้านำวัตถุดิบไปใช้ในกิจการอื่น ที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อ การผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออก ผู้นำของเข้าต้องแจ้งปริมาณวัตถุดิบที่นำไปใช้ พร้อม ทั้งเลขที่ใบขนสินค้าขาเข้า ให้หน่วยงานที่พิจารณาคืนอากรทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันใช้ วัตถุดิบนั้น

ข้อ 32 ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตรวจสอบขูดำขอคืนอากรดำเนินการตรวจสอบ ตาม หลักการบริหารความเสี่ยงที่กรมศุลกากรกำหนด สำหรับขูดำขอคืนอากรที่มีใบขนสินค้าขาเข้า และใบ ขนสินค้าขาออกรวมกันไม่เกิน 100 ฉบับ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันทำการ นับแต่ วันที่ ได้รับขูดำขอคืนอากร หากเกินกว่า 100 ฉบับขึ้นไป ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันทำ การ

นับแต่วันที่ได้รับชุดคำขอกินอากร ทั้งนี้ภายใต้เงื่อนไขเอกสารประกอบชุดคำขอกินอากรครบถ้วน ถูกต้อง

ข้อ 33 กรณีผู้ขอกินอากรเป็นผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออกระดับบัตรทอง จะได้รับอนุมัติ การกินอากรทันทีที่อื่นคำร้องขอ หรือถ้าผู้ยื่นขอกินอากรเป็นตัวแทนออกของรับอนุญาตระดับพิเศษ จะ ได้รับการกินอากรตามจำนวนที่ขอกินอากร ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ยื่นคำขอพร้อมเอกสารครบถ้วน

ชุดคำขอกินอากรซึ่งใช้สิทธิพิเศษผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออกระดับบัตรทอง หรือ ตัวแทนออกของรับอนุญาตระดับพิเศษ ที่ได้รับอนุมัติการกินอากรแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ชุดคำขอ กินอากรดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 32

ข้อ 34 ชุดคำขอกินอากรที่ตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง ให้ดำเนินการดังนี้

(1) กรณีใบอนุญาตสินค้าขาเข้าชำระอากรด้วยเงินสด ที่สามารถทำรายการส่งจ่าย คินเงินในระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์ได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบบันทึกข้อมูลเงินอากรที่พึงจ่ายคินตาม ใบขนสินค้าขาเข้าแต่ละฉบับเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ หากพบว่าใบอนุญาตสินค้าขาเข้าฉบับใดมีข้อมูล ไม่ ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อนไปจากเอกสารที่ผู้ขอกินอากรยื่น ให้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ แก้ไขให้ถูกต้องเสียก่อน และให้ตรวจสอบชื่อธนาคาร สาขา ชื่อบัญชี และเลขที่บัญชี แล้วให้ผู้มีอำนาจ ทำการอนุมัติส่งจ่ายคินเงินในระบบออนไลน์ โดยส่วนบริหารการคลัง สำนักบริหารกลางจะเป็นผู้ออก หนังสือแจ้งการคินเงินค่าภาษีอากร ให้ผู้ขอกินอากรทราบ

สำหรับใบอนุญาตสินค้าขาเข้าชำระอากรด้วยเงินสด หากไม่สามารถทำรายการ ส่งจ่ายคินเงินในระบบคอมพิวเตอร์ได้ ให้จัดทำใบส่งจ่ายเงิน (กศก.108) โดยมีสำเนา 1 ฉบับเสนอให้ผู้มี อำนาจอนุมัติลงนามพร้อมกับการอนุมัติกินอากร แล้วจัดส่งต้นฉบับใบส่งจ่ายเงินไปยังส่วนบริหารการ คลัง สำนักบริหารกลางเพื่อดำเนินการพร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งการอนุมัติกินอากรให้ผู้ขอกินอากรทราบ ส่วนสำเนาใบส่งจ่ายเงินให้เก็บไว้เป็นหลักฐานที่หน่วยงานพิจารณากินอากร

(2) กรณีใบอนุญาตสินค้าขาเข้าที่ใช้วิธีวางค้ำประกันของธนาคาร โดยการวาง ประกันลอยแทนการชำระอากร เมื่อได้มีการอนุมัติกินอากรแล้ว ให้เจ้าหน้าที่บันทึกการกินอากรใน ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร โดยเพิ่มยอดวงเงินค้ำประกันเท่ากับจำนวนอากรที่ขอคินและออกใบ แจ้งลด การระการค้ำประกันพร้อมสำเนา 2 ฉบับ ตามใบอนุญาตสินค้าขาเข้าแต่ละฉบับ ต้นฉบับส่งให้ ธนาคารผู้ค้ำประกัน สำเนาที่ 1 เก็บรักษาไว้ที่หน่วยงานพิจารณากินอากร สำเนาที่ 2 มอบให้ผู้นำของเข้า หรือ ตัวแทน

(3) กรณีใบอนุญาตสินค้าขาเข้าที่ใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระ อากร เมื่อได้มีการอนุมัติกินอากรแล้ว ให้หน่วยงานกินอากรออกหนังสือแจ้งการคินค้ำประกันตามส่วน ที่ส่งออก (กศก.109) แต่หากใบอนุญาตสินค้าขาเข้าฉบับใดใช้วิธีคินค้ำประกันแล้ว และไม่มีเงินอากรค้างชำระ (All Drawback) ให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบชุดคำขอกินอากรบันทึกการกินอากรในระบบคอมพิวเตอร์ของ

ศาลากลางและส่งคำสั่งคืนหนังสือค้ำประกัน ทาง On-line ไปยังสำนักงานศาลากลาง หรือด่านศาลากลางที่ปฏิบัติพิธีการนำเข้า และออกหนังสือแจ้งผลการพิจารณาคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารพร้อมรายงานการสั่งคืนหนังสือธนาคารค้ำประกันใบขนสินค้าขาเข้า ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ แนบไป เพื่อให้ผู้ขอคืนอากรไปขอรับหนังสือค้ำประกันที่หน่วยงานบัญชีและอากรของสำนักงานศาลากลาง หรือด่านศาลากลางที่ปฏิบัติพิธีการนำเข้า

ทั้งนี้ ชุดคำขอคืนอากรที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้ไปเก็บรักษาที่ศูนย์ตรวจสอบและเอกสาร ส่วนคืนและชดเชยอากร

ข้อ 35 กรณีผู้นำของเข้าประสงค์จะลดยอดเงินค้ำประกัน ที่ได้ใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระอากร ในกรณีที่ได้นำของเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออก ไปยังเมืองต่างประเทศ และได้ส่งของออกไปบางส่วนพร้อมกับขอคืนอากรในส่วนนั้นไปแล้ว ผู้นำของ เข้าต้องยื่นใบสรุปยอดเงินภาษีอากรขาเข้า (กสก.112) พร้อมสำเนาฉบับต่อหน่วยงานพิจารณาคืนอากร เพื่อสรุปปริมาณวัตถุดิบคงเหลือและส่งให้สำนักงานศาลากลางหรือด่านศาลากลางที่ปฏิบัติพิธีการนำเข้า คำนวณวงเงินค้ำประกันให้คู่การค้าภาษีอากรและสั่งค้ำประกัน และแจ้งให้ผู้นำของเข้านำหนังสือค้ำประกันของธนาคารฉบับใหม่ยื่นต่อหน่วยงานบัญชีและอากรของแต่ละสำนักงานศาลากลางหรือด่านศาลากลางนั้นเพื่อเปลี่ยนหนังสือค้ำประกันของธนาคารฉบับเดิม และส่งเรื่องคืนหน่วยงานพิจารณาคืนอากร ส่วนหนังสือค้ำประกันของธนาคารฉบับใหม่ให้เก็บไว้ที่หน่วยงานบัญชีและอากรนั้น

ข้อ 36 ถ้าปรากฏจากการตรวจสอบภายหลังว่าได้มีการคืนอากรขาเข้าหรือแจ้งคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารตามส่วนที่ส่งออกหรือแจ้งลดภาระค้ำประกันตามระบบการคืนอากร มาตรา 19 ทวิ “โดยวิธีวางประกันลอย” ให้เกินกว่าที่พึงจะได้รับจริง และผู้ขอคืนอากรไม่สามารถ นำใบขนสินค้าขาออกมาตัดบัญชีวัตถุดิบได้อีก ให้หน่วยงานพิจารณาคืนอากรติดตามและเรียกเก็บค่า อากร ส่วนที่เกินหรือค้ำประกันส่วนที่เกินกว่าที่พึงได้รับคืน โดยชำระเป็นเงินสด ทั้งนี้ให้ออกหนังสือ แจ้งให้ผู้ขอคืนอากรทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเพื่อให้มาชำระคืนภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับ แจ้ง

ทั้งนี้ หากความผิดพลาดดังกล่าวเกิดจากการกระทำของผู้ขอคืนอากรหรือ ตัวแทน ให้ดำเนินการพิจารณาความผิดด้วย เว้นแต่ผู้ขอคืนอากรหรือตัวแทนแจ้งความผิดพลาดก่อน เจ้าหน้าที่ตรวจพบ

ส่วนที่ 8

การเรียกเก็บค่าภาษีอากรวัตถุดิบ

ข้อ 37 เมื่อผู้นำของเข้าที่ขอใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระอากร และไม่ได้ใช้ของที่นำเข้าผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุเพื่อส่งออกภายใน 1 ปี นับแต่วันนำของเข้า หรือใช้ไม่หมดภายใน 1 ปี นับแต่วันนำของเข้า ได้มายื่นใบสรุปยอดเงินภาษีอากรขาเข้า (กสก.112) พร้อมสำเนา

1 ฉบับเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มต่อส่วนคืนและชดเชยอากร ภายในเดือนที่ 13 นับแต่วันนำของเข้า หรือภายใน 18 เดือน นับแต่วันนำของเข้าตามลำดับแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบพร้อมคำนวณภาษีอากรรวมเงินเพิ่มตามข้อมูลที่ปรากฏในระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร และบันทึกลงในใบสรุปยอดเงินภาษีอากรขาเข้า แล้วส่งไปยังหน่วยงานบัญชีและอากรของสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ปฏิบัติพิธีการนำเข้า เพื่อรับชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มให้ครบถ้วน และคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารแก่ผู้นำของเข้า

กรณีผู้นำของเข้าไม่มายื่นใบสรุปยอดเงินภาษีอากรขาเข้า (กศก.112) ต่อส่วนคืนและชดเชยอากร ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการคำนวณภาษีอากรรวมเงินเพิ่มตามข้อมูลที่ปรากฏในระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรและออกหนังสือแจ้งผู้นำของเข้าทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เพื่อให้มา

ให้ส่วนคืนและชดเชยอากรออกหนังสือแจ้งไปยังธนาคารผู้ค้ำประกันทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้มาชำระภาษีอากรและเงินเพิ่มแทนภายใน 15 วัน นับแต่วันได้รับแจ้ง แต่ถ้าธนาคารผู้ค้ำประกันไม่มาชำระหรือมาชำระภาษีอากรและเงินเพิ่มแล้วยังไม่ครบถ้วน ให้ออกหนังสือแจ้งไปยังผู้นำของเข้าทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้มาชำระภาษีอากรที่ค้างภายใน 15 วัน นับแต่วันได้รับแจ้ง

เมื่อดำเนินการตามวรรคสองแล้วยังได้รับชำระภาษีอากรที่ค้างไม่ครบถ้วน ให้ส่วนคืนและชดเชยอากรส่งเรื่องไปยังส่วนคดี สำนักกฎหมาย พร้อมกับแจ้งไปยังฝ่ายทะเบียนและพิธีการ กลุ่มงานมาตรฐานพิธีการและราคาศุลกากร ให้งดรับปฏิบัติพิธีการผู้นำของเข้ารายนั้น จนกว่าจะได้ ชำระภาษีอากรที่ค้างให้ครบถ้วน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2551

ลงชื่อ วิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ

(นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ)

อธิบดีกรมศุลกากร

สำเนาถูกต้อง



(นายธานีรัตน์ จันทร์นทร์)

นิติกร 6 ว



ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 54/ 2546

เรื่อง ระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

ด้วยกรมศุลกากร เห็นเป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป เพื่อให้การพิจารณาให้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปเป็นไปอย่างรัดกุมและสอดคล้องกับนโยบายสนับสนุนการประกอบอุตสาหกรรมการผลิต การกระจายสินค้า การบรรจุหรือแปรรูป การขนถ่ายสินค้า และการค้าระหว่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515 จึงให้ยกเลิกประกาศกรมศุลกากรที่ 95/2540 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2540 และประกาศกรมศุลกากรที่ 41/2545 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2545 และให้ใช้ระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป ดังต่อไปนี้

1. หลักการ

คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเก็บ

รักษาของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ การบรรจุหรือแปรรูป การขนถ่ายสินค้า การกระจายสินค้า และเพื่อกิจการอื่น ๆ ที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควรอันจะเป็นการช่วยสนับสนุนการผลิต การประกอบอุตสาหกรรม และการค้าระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. การขออนุมัติจัดตั้ง

2.1 ผู้ขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปจะต้องเป็นรัฐวิสาหกิจ หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล หรือนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีที่เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องมีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของทุนจดทะเบียนหรือเป็นอัตราส่วนที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควรและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 จังหวัดในพื้นที่เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระมูลค่าหุ้นแล้วไม่ต่ำกว่า 60 ล้านบาท

ส่วนที่ 2 นอกจากจังหวัดในส่วนที่ 1 จะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระมูลค่าหุ้นแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท

2.2 ให้อื่นคำขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปตามแบบที่กำหนด ที่ส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร พร้อมเอกสารประกอบรายละเอียดตามที่แนบท้ายประกาศนี้

3. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้ง

3.1 สถานที่ขอจัดตั้งจะต้องอยู่ในบริเวณที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่าเหมาะสมซึ่งเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้สะดวกและรัดกุม เฉพาะกรณีที่เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 10,000 ตารางเมตร และภายในพื้นที่ดังกล่าวจะต้องมีอาคารเก็บของไม่น้อยกว่า 1,000 ตารางเมตร

3.2 จะต้องมีลักษณะเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนสาธารณะรับเก็บของเป็นการทั่วไป

3.3 สามารถเก็บของได้ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันนำเข้า หากเกินกำหนดดังกล่าว กรมศุลกากรมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังฯ ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือเสียเก็บค่าอากรเป็นของใช้ภายในประเทศ หรือดำเนินการอย่างอื่นได้ตามที่เห็นสมควร โดยมีพักต้องแจ้งให้ผู้นำเข้าของเข้าทราบก่อน

3.4 การจัดสถานที่ การควบคุม การเก็บรักษาของและการขนส่ง ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้จะต้องให้ทั้งความสะดวกและความรัดกุมเพียงพอ โดยต้องจัดให้มีอุปกรณ์ ดังนี้

3.4.1 เครื่องคอมพิวเตอร์และระบบบริหารการจัดการในเขตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป หรือระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงการจัดวางระบบสายสัญญาณสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการควบคุมการรับมอบ - ส่งมอบ การขนย้าย การเก็บรักษา การควบคุม การตรวจปล่อยสินค้า เช่น ด้วยระบบรหัสแถบเส้น (Bar Code System) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ใช้ในการตรวจสอบ ควบคุม และการค้นหาข้อมูลของสินค้าที่นำเข้ามาในเขตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ตลอดจนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เจ้าหน้าที่ต้องใช้ในด้านพิธีการศุลกากร ซึ่งระบบทั้งหมดดังกล่าวจะต้องสามารถเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์สำหรับการบริหารสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรและระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange : EDI) หรือระบบคอมพิวเตอร์อื่นตามที่กรมศุลกากรกำหนด

3.4.2 เครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยอื่น ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรใช้นับสนุนการปฏิบัติงานและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในเขตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป เช่น ห้องควบคุมระบบกล้องวงจรปิดที่มีประสิทธิภาพ และเครื่องชั่งน้ำหนัก และระบบควบคุมอื่นๆ ตามความจำเป็นที่กรมศุลกากรกำหนด

3.5 ชนิดของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมศุลกากร และการนำเข้าของที่จะนำเข้าเก็บ หรือส่งออกของจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป สามารถกระทำได้ทางท่าหรือที่ที่กรมศุลกากรอนุมัติให้ดำเนินการได้เท่านั้น

3.6 จะต้องดำเนินการก่อสร้างตามแบบแปลนแบบผัง (พิมพ์เขียว) ที่กรมศุลกากรรับรองแล้ว โดยจะต้องมีรั้ว ประตูเข้า-ออก ที่มั่นคงแข็งแรง และมีสถานที่อันควรเป็นที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่

3.7 หลักฐานการควบคุมและทะเบียนบัญชี ให้ใช้คอมพิวเตอร์ควบคุมตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด และจะต้องดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันปล่อยของและพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

3.8 ผู้ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปต้องไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกรมศุลกากร จากการตรวจสอบย้อนหลัง 3 ปี

3.9 อธิบดีกรมศุลกากรอาจผ่อนผันหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามประกาศนี้ ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร

4. การทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน และการวางค้ำประกัน

ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการจะต้องทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน ตามแบบที่กำหนด เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่กรมศุลกากร และเพื่อผูกพันให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่กรมศุลกากรกำหนดขึ้น โดยกำหนดวงเงินแห่งความรับผิดชอบในหนังสือค้ำประกันของธนาคารจำนวน 5 ล้านบาท ทั้งนี้ หากมีเหตุการณืแวดล้อมอื่น ๆ วงเงินดังกล่าวนี้ กรมศุลกากรมีอำนาจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นภายหลังได้ และในกรณีกรมศุลกากรสั่งเพิ่มวงเงินค้ำประกัน ให้ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการส่งหนังสือค้ำประกันของธนาคารเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องดังกล่าวจากกรมศุลกากร

ในกรณีที่ค้ำประกันค้ำทัณฑ์บนทั่วไปได้ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี หากประสงค์จะเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ในการค้ำประกันด้วยหนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นหลักประกันอย่างอื่น เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน บัญชีเงินฝากธนาคารหรือสถาบันการเงินที่เชื่อถือได้ เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เป็นต้น ให้ยื่นคำร้องขอต่อกรมศุลกากร ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ในการค้ำประกันดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมศุลกากรกำหนด

ในกรณีที่ค้ำประกันค้ำทัณฑ์บนทั่วไป ได้ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี หากมีความประสงค์จะขอผ่อนผันการวางค้ำประกัน ให้ยื่นคำร้องขอต่อกรมศุลกากร พร้อมด้วยวงเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีได้รับรองว่าเป็นกิจการที่มีกำไรย้อนหลัง 3 ปี ติดต่อกันและไม่มียอดขาดทุนสะสม

5. การต่ออายุค้ำประกันค้ำทัณฑ์บนทั่วไป

ให้จัดตั้งค้ำประกันค้ำทัณฑ์บนทั่วไปได้คราวละ 3 ปี และขอต่ออายุค้ำประกัน ได้ โดยผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งค้ำประกันค้ำทัณฑ์บนทั่วไป ต้องยื่นคำร้องให้กรมศุลกากรพิจารณาก่อนวันสิ้นอายุค้ำประกัน 90 วัน ทั้งนี้ ค้ำประกันค้ำทัณฑ์บนทั่วไปนั้นต้องยังคงมีคุณสมบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามประกาศนี้

6. การปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ

ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง นอกจากจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้วยังต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของกรมศุลกากรและสัญญาประกันและทัณฑ์บนโดยเคร่งครัด

7. ค่าธรรมเนียมประจำปี

ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีตามแบบ ศ.6. ทำยกฎกระทรวงการคลัง ออกตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 โดยค่าธรรมเนียมประจำปีจะสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี และจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีของปีถัดไป ก่อนวันที่ 31 ธันวาคม ของปีปัจจุบัน

8. การยื่นใบขนสินค้าเพื่อนำของเข้าเก็บในคลังฯ

ผู้นำของเข้าจะต้องยื่นใบขนค้ำประกันค้ำทัณฑ์บนพร้อมแบบแสดงรายการภาษีสรรพสามิต และภาษีมูลค่าเพิ่ม (กศก. 99/1) พร้อมใบต่อและใบส่งปล่อย (กศก. 100/1) บัญชีราคาสินค้า แบบธุรกิจต่างประเทศ อ.ต. 2 (ถ้ามี) หรือเอกสารอย่างอื่น และใบอนุญาตให้เอาของเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป (แบบ 396) รวมทั้งคำขออนุญาตนำของเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป พร้อมสำเนา 1 ฉบับ ต่อสำนักงานศุลกากรซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปนั้น ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันนำของเข้า และจะต้องนำของเข้าเก็บในคลังฯ ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันนำของเข้า

9. การขนย้ายของเข้าเก็บในคลังฯ

ให้ผู้นำของเข้านำใบขนส่งสินค้าทัณฑ์บน ซึ่งผ่านพิธีการเรียบร้อยแล้ว ไปขอรับของจากท่าหรือที่เรือสนามบินศุลกากรที่นำของเข้าเพื่อนำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป การขนย้ายของให้ขนย้ายโดยผู้คอนเทนเนอร์ หรือรถบรรทุกชนิดตู้ทึบ (CLOSE VAN) โดยใช้ลวดประตูประตักหรือใช้แถบเหล็ก RTC ประทับที่ประตูตู้คอนเทนเนอร์ หรือประตูรถตู้ทึบ กรณีที่มีใบบรรจุในตู้คอนเทนเนอร์หรือรถตู้ทึบ ให้ผู้นำของเข้ายื่นคำร้องขอผ่อนผันพร้อมเหตุผลต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่นำของเข้าเพื่อขอขนย้ายโดยยานพาหนะชนิดอื่น โดยวิธีมัดลวดประตูประตักตู้ทุกหีบห่อ หรือใช้ผ้าใบคลุมของ และส่วนของยานพาหนะ แล้วมัดลวดประตูประตักที่ผ้าใบกับเชือกที่ร้อยเท้าที่จะทำให้อาจไม่สามารถเปิดนำของออกได้โดยง่าย

ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป ต้องรับผิดชอบในค่าอากรหรือความเสียหายอื่นที่เกิดขึ้นแก่กรมศุลกากรทั้งสิ้น ในการขนย้ายของดังกล่าว เสมือนความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ของที่เก็บอยู่ในคลังฯ

10. การเก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

ของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป ต้องแยกประเภทหมวดหมู่ และเว้นช่องทางให้สามารถตรวจสอบได้โดยสะดวกทั่วถึง โดยจัดทำหลักฐานทางบัญชีกำกับไว้ และพร้อมที่จะให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบได้ตลอดเวลา

11. การนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปเพื่อบริโภคภายในประเทศ

ผู้นำของเข้าจะต้องยื่นใบขนส่งสินค้าเข้าพร้อมเอกสารประกอบอื่น ๆ และบัญชีรายละเอียดการนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป ตามแบบที่กำหนดต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังฯ เพื่อรับรองความถูกต้องของจำนวนปริมาณและน้ำหนัก แล้วนำไปยื่นต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ควบคุมดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นเพื่อผ่านพิธีการ และนำใบขนส่งสินค้าเข้าพร้อมเอกสารประกอบไปมอบให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังฯ ตรวจสอบปล่อยของออกจากคลังฯ

12. การนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป เพื่อใช้สิทธิประโยชน์ประเภทอื่น ๆ

12.1 การขนย้ายหรือโอนสินค้าไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าให้ผู้นำของเข้ายื่นคำร้องตามแบบที่กำหนด และบัญชีรายละเอียดการนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป ต่อสำนักงานศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป เพื่อขออนุมัติในหลักการ แต่ทั้งนี้สินค้าที่ขอโอนจะต้องเป็นสินค้าที่นำไปผลิตเป็นของสำเร็จรูปในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าและได้ยื่นสูตรการผลิตแล้ว เมื่อได้รับอนุมัติหลักการแล้วให้ยื่นใบขนส่งสินค้าเข้าตามแบบที่กำหนด ต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังฯ เพื่อตรวจสอบปล่อยของ การขนย้ายหรือโอนสินค้าไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปอีกแห่งหนึ่ง ให้ผู้นำของเข้าดำเนินการเช่นเดียวกับการขนย้ายหรือโอนสินค้าไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าโดยอนุโลม

12.2 การขนย้ายหรือโอนสินค้าไปยังเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะขนย้ายหรือโอนสินค้าไปยังเขตอุตสาหกรรมส่งออกยื่นใบขนส่งสินค้าออก เช่นเดียวกับที่ส่งของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปออกนอกราชอาณาจักร แต่ให้เพิ่มสำเนาใบขนส่งสินค้าออกอีก 1 ฉบับ เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานที่สำนักงานศุลกากรประจำนิคมฯ และระบุข้อความว่า “ของย้ายจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป.....(ชื่อ).....ไปยัง.....(ชื่อผู้ประกอบการผู้รับสินค้า).....ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก...(ชื่อ).....” พร้อมกับหนังสือรับรองของ กนอ. ที่ออกให้แก่ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก และหนังสือยกเว้นอากร หากเป็นสินค้า มาตรา 48 แห่ง พ.ร.บ. การ

นิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 สำหรับท่าหรือที่ส่งออกไประบุชื่อของนิคมอุตสาหกรรมส่งออกที่รับสินค้า

12.3 การขนย้ายหรือโอนสินค้าไปยังเขตปลอดอากร ให้ผู้ที่ประสงค์จะขนย้ายหรือโอนสินค้าไปยังเขตปลอดอากร ยื่นใบขนสินค้าขาออก เช่นเดียวกับที่ส่งของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปออกนอกราชอาณาจักร แต่ให้เพิ่มสำเนาใบขนสินค้าขาออกอีก 1 ฉบับ เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานที่สำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากร และระบุข้อความว่า “ของย้ายจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป.....(ชื่อ).....ไปยัง.....(ชื่อผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรผู้รับสินค้า).....ซึ่งตั้งอยู่ในเขตปลอดอากร...(ชื่อ).....” พร้อมสำเนานั่งรับรองของผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร (แบบ กศก.185) ของผู้รับสินค้า สำหรับท่าหรือที่ส่งออกไประบุชื่อของเขตปลอดอากรที่รับสินค้า

12.5 การโอนสินค้าให้แก่บุคคลอื่น เพื่อชำระอากรหรือใช้สิทธิอย่างอื่น

การโอนของนำเข้าให้แก่บุคคลอื่นทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน เพื่อให้ผู้รับโอนเป็นผู้ชำระภาษี การใช้สิทธิขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ เอกสิทธิทางการทูตสิทธิตาม พระราชบัญญัติ ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 และการใช้สิทธิอื่น ๆ ให้ผู้นำของเข้ายื่นแบบการโอนของนำเข้าให้แก่บุคคลอื่นตามแบบที่กำหนด ต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังฯ เพื่อตรวจสอบรับรองความถูกต้อง แล้วให้นำไปเป็นเอกสารประกอบการยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อผ่านพิธีการตามปกติ ในนามของตนเอง

13. การนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปเพื่อส่งออก

ให้ผู้ที่ประสงค์จะส่งของยื่นใบขนสินค้าขาออก พร้อมกับบัญชีรายละเอียดการนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป ซึ่งเป็นแบบเดียวกับที่ใช้ประกอบในการยื่นใบขนสินค้าชำระอากรต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังฯ เพื่อตรวจสอบรับรอง จำนวน ปริมาณ น้ำหนัก แล้วให้นำใบขนสินค้าขาออกไปผ่านพิธีการที่สำนักงานศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปนั้น เมื่อผ่านพิธีการเสร็จแล้วให้นำใบขนสินค้าขาออกไปยื่นต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังฯ เพื่อปล่อยของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

การขนย้ายของไปยังท่าหรือที่หรือสนามบินที่ส่งของออกให้ปฏิบัติตาม ข้อ 9 โดยอนุโลม

14. การนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปเพื่อจำหน่ายออกไปเป็นของใช้ในเรือเดินทางไปเมืองท่าต่างประเทศ

ให้ผู้นำของเข้าที่เก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป ยื่นใบขนสินค้าขาออกพร้อมแบบ ขร และบัญชีรายละเอียดการนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังฯ เพื่อนำเสนอผู้อำนวยการส่วนที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปอนุมัติ แล้วนำไปผ่านพิธีการเช่นเดียวกับการยื่นใบขนสินค้าขาออก เพื่อส่งของออกไปต่างประเทศ

15. การนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปเพื่อทำลาย

ให้ผู้นำของเข้ายื่นคำร้องขออนุญาตต่ออธิบดีกรมศุลกากร เพื่อขอทำลาย เมื่อได้รับอนุญาตแล้วก็ให้ทำลายภายในเวลาที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2546



(นายชวลิต เศรษฐมณีกุล)
อธิบดีกรมศุลกากร

เอกสารที่ใช้ประกอบการยื่นคำขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

1. แบบคำขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป
2. ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ใบทะเบียนบริษัทจำกัด/ห้างหุ้นส่วนจำกัด และหนังสือรับรองการจดทะเบียน หนังสือบริคณห์สนธิ และบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ที่ออกให้ฉบับล่าสุด หรือไม่เกิน 6 เดือน
3. สำเนาโฉนดที่ดิน หรือหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือสัญญาเช่า
4. งบการเงิน 3 ปี ย้อนหลัง ที่มีการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีแล้ว
5. ข้อมูลการนำเข้าและส่งออก จากใบขนสินค้าขาเข้าและขาออก ย้อนหลังจากเดือนที่ยื่นคำขอ 6 เดือนถึง 3 ปี ถ้าเป็นบริษัทตั้งใหม่ ใช้ข้อมูลประมาณการภายใน 2 ปี
6. แบบแปลนแผนผัง โดยใช้พิมพ์เขียว ขนาด A2 (ไม่เกิน 40 X 60 ซม.) ต้นฉบับ 3 ชุด
7. ภาพถ่ายประกอบการพิจารณา ให้จัดทำภาพถ่ายไปสการ์ตสี แล้วติดกระดาษ A4 หน้าละ 2 ภาพ พร้อมพิมพ์คำบรรยายใต้ภาพทุกภาพ (รายละเอียดของภาพถ่ายตามระเบียบการจัดตั้งคลังฯ)
8. เอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการควบคุมภายใน ดังนี้
 - 8.1 วิธีการเก็บรักษาและระบบรักษาความปลอดภัยในการเก็บรักษาของในคลังฯ
 - 8.2 เงื่อนไขในการเก็บรักษาและเอาของออกจากคลังฯ
 - 8.3 ระบบควบคุมของในคลังฯ
 - 8.4 ระบบการขนส่งเพื่อนำของเข้าในหรือออกจากคลังฯ
9. เอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับคลังฯ
10. เอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดของที่จะเก็บในคลังฯ

∴ เอกสารข้อ 1 – 10 (ยกเว้นข้อ 6) ให้จัดทำสำเนา 1 ชุด เอกสารต้นฉบับและสำเนาทุกแผ่นให้ผู้มีอำนาจลงนามและประทับตราบริษัท



ประกาศกรมศิลปากร

ที่ 47/2548

เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังสินค้าที่ขึ้นบนประเภทร้านค้าปลอดอากร

ด้วยกรมศิลปากรเห็นเป็นการสมควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคลังสินค้าที่ขึ้นบนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าที่ขึ้นบนตามแหล่งท่องเที่ยวของประเทศเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างประเทศให้ซื้อสินค้ามากขึ้น รวมทั้งเพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับคลังสินค้าที่ขึ้นบนประเภทร้านค้าปลอดอากรเป็นไปด้วยความคล่องตัวและเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศิลปากร พุทธศักราช 2469 มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศิลปากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 และมาตรา 8 ทวิ (1) แห่งพระราชบัญญัติศิลปากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศิลปากร (ฉบับที่ 18) พุทธศักราช 2543 จึงให้ยกเลิกประกาศกรมศิลปากรที่ 28/2544 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2544 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังสินค้าที่ขึ้นบนประเภทร้านค้าปลอดอากร และประกาศกรมศิลปากรที่ 24/2547 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2547 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมประกาศกรมศิลปากรที่ 28/2544 เสียทั้งสิ้น และกำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังสินค้าที่ขึ้นบนประเภทร้านค้าปลอดอากรไว้ ดังต่อไปนี้

1. หลักการทั่วไป

1.1 ให้คลังสินค้าที่ขึ้นบนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าที่ขึ้นบนตาม มาตรา 8 ทวิ (1) ชื่อว่า "คลังสินค้าที่ขึ้นบนประเภทร้านค้าปลอดอากร" แบ่งออกเป็น คลังสินค้าที่ขึ้นบนกลาง และคลังสินค้าที่ขึ้นบนเพื่อขาย

1.1.1 คลังสินค้าที่ขึ้นบนกลาง หมายความว่า คลังสินค้าที่ขึ้นบนที่ให้บริการ สาธารณะสำหรับเก็บของ เพื่อนำไปแสดงและขายในคลังสินค้าที่ขึ้นบนเพื่อขาย

1.1.2 คลังสินค้าที่ขึ้นบนเพื่อขาย หมายความว่า คลังสินค้าที่ขึ้นบนสำหรับแสดง และขายของที่จัดตั้งขึ้น ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ หรือตามสถานที่ท่องเที่ยว หรือจังหวัดที่รัฐบาลมีนโยบาย ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกรมศิลปากรพิจารณาว่าเหมาะสมและสามารถควบคุมได้ หรือสถานที่อื่นที่อธิบดี เห็นสมควรแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1.2.1 คลังสินค้าที่ขึ้นบนสำหรับผู้โดยสารขาเข้า หมายถึงคลังสินค้า ที่ขึ้นบนเพื่อขายที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภายในห้องผู้โดยสารขาเข้าเพื่อขายสินค้า ให้แก่ผู้ซื้อที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรตามสิทธิและปริมาณที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับยกเว้นอากร

1.1.2.2 คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้โดยสารขาออกแบ่งออกเป็น
คลังสินค้าทัณฑ์บนในเขตสนามบิน และคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบิน

1) คลังสินค้าทัณฑ์บนในเขตสนามบิน หมายถึง คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อ
ขายที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภายในบริเวณพื้นที่ห้องผู้โดยสารขาออก (เป็นบริเวณที่
ผู้โดยสารผ่านจุดตรวจคนเข้าเมืองและศุลกากรแล้ว) เพื่อขายของนำเข้ามาจากต่างประเทศและของภายในประเทศ
ให้แก่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่มีหนังสือเดินทางและหลักฐานที่แสดงว่าจะเดินทางออกไปนอกร
ราชอาณาจักร เช่น บัตรอนุญาตให้ขึ้นเครื่องบิน (BOARDING PASS)

2) คลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบิน หมายถึง คลังสินค้าทัณฑ์บน
เพื่อขายที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ สถานที่อื่นใดตามที่อธิบดีเห็นสมควรนอกเหนือจากบริเวณคลังสินค้าทัณฑ์บน
ในเขตสนามบินเพื่อขายของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและของภายในประเทศให้แก่ผู้ซื้อที่มีหนังสือเดินทางและ
หลักฐานที่แสดงว่าจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร เช่นบัตรโดยสารเครื่องบินหรือเอกสารอื่นใดที่ระบุวัน
เวลาเดินทางแน่นอน โดยให้ผู้ซื้อสามารถนำสินค้าที่ซื้อติดตัวออกไปได้ หรือโดยวิธีการสั่งซื้อล่วงหน้า (PRE-
ORDER) หรืออาจนำออกไปต่างประเทศโดยวิธีอื่นตามที่อธิบดีเห็นสมควร

1.2 ชนิด คุณภาพ ราคาของที่ขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย ต้องได้รับความ
เห็นชอบจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายก่อนดำเนินการ

1.3 ของที่อนุญาตให้แสดงและขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย ได้แก่

1.3.1 ของนำเข้า หมายถึงของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศซึ่งเป็นของที่ได้รับ
อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรนำเข้าหรือเป็นของที่โอนมาจากคลังสินค้าทัณฑ์
บนอื่น หรือเป็นของที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าหรือได้รับคืนอากรขาเข้าเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ตาม
หลักเกณฑ์ที่บัญญัติในกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่นก็ได้ โดยต้องมีการเก็บรักษาและจัดทำบัญชีสำหรับ
ของเหล่านี้แยกไว้ให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

1.3.2 ของภายในประเทศ หมายความว่ารวมถึง ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและได้
ชำระค่าภาษีอากรครบถ้วนแล้ว และของพื้นเมืองซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากกรมศุลกากรโดยต้องมีการเก็บรักษา
และจัดทำบัญชีสำหรับของเหล่านี้แยกไว้ต่างหาก

2. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร

2.1 คลังสินค้าทัณฑ์บนกลาง

2.1.1 ผู้ขอจัดตั้งจะต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำ
กว่า 20 ล้านบาท มีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออก
เสียง ลงมติของผู้ถือหุ้นหรือมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการ
ทั้งนี้ต้องไม่มีประวัติกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกรม
ศุลกากร ย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ และไม่หนีค้างชำระต่อกรมศุลกากร

2.1.2 ต้องมีสถานที่เก็บและตรวจของ และมีที่ทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรพร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานตามสมควร

2.1.3 ผู้จัดตั้งจะต้องมีระบบควบคุมภายในที่ดีและมีประสิทธิภาพ เช่น มีระบบบัญชีและการควบคุมการรับ-จ่ายสินค้าและสินค้าคงเหลือ (STOCK) ฯลฯ โดยระบบคอมพิวเตอร์ตามแบบที่กรมศุลกากรให้ความเห็นชอบซึ่งระบบดังกล่าวจะต้องเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกลางกับคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายและกับกรมศุลกากร โดยใช้ระบบสายสัญญาณสื่อสารที่ตีรวมทั้งมีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ดี

2.1.4 ต้องเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนสาธารณะและอนุญาตให้เก็บของสำหรับแสดงและขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย

2.1.5 กรมศุลกากรจะพิจารณาอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนกลาง เฉพาะกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเท่านั้น

2.2 คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย

2.2.1 ผู้จัดตั้งต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น หรือมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการ ทั้งนี้ต้องไม่มีประวัติกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกรมศุลกากรย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ และไม่มีหนี้ค้างชำระต่อกรมศุลกากร

2.2.2 ต้องมีสถานที่สำหรับเก็บของและสถานที่สำหรับแสดงและขายของแยกเป็นสัดส่วนชัดเจน พร้อมทั้งต้องจัดให้มีที่ทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรพร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานตามสมควร

2.2.3 ผู้จัดตั้งจะต้องจัดให้มีเครื่องบันทึกการรับเงิน (CASH REGISTER) ตามหลักเกณฑ์ที่กรมสรรพากรกำหนด

2.2.4 ผู้จัดตั้งจะต้องมีระบบควบคุมภายในที่ดีและมีประสิทธิภาพ เช่น มีระบบบัญชีและการควบคุมการรับ-จ่ายสินค้า และสินค้าคงเหลือ (STOCK) ฯลฯ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ตามแบบที่กรมศุลกากรให้ความเห็นชอบ ซึ่งระบบดังกล่าวจะต้องเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรและหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบ โดยใช้ระบบสายสัญญาณสื่อสารที่ดี เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบ ควบคุมและค้นหาข้อมูลของสินค้าที่นำเข้ามาในคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรณีผู้จัดตั้งใช้วิธีการขายโดยการส่งมอบให้ผู้ซื้อนำติดตัวออกไปโดยใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ผู้จัดตั้งจะต้องดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายกับสถานที่ที่บันทึกข้อมูลสินค้าที่กรมศุลกากรกำหนดและกับกรมศุลกากรด้วย โดยระบบดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมศุลกากร

2.2.5 กรณีที่มีการขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายในบริเวณพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งที่พิจารณาเห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางในการท่องเที่ยว ศูนย์กลางในการซื้อขายสินค้า (SHOPPING)

กรมศุลกากรอาจกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายได้ โดยให้ผ่อนผันหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้งตามควรแก่กรณี

3. การขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร

3.1 ผู้ประสงค์จะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรจะต้องยื่นคำขอจัดตั้งต่อส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร ตามแบบ กศก. 40 แบบท้ายประกาศฯ นี้ โดยระบุประเภทที่จะขอจัดตั้ง สถานที่ตั้ง ขนาดพื้นที่โดยชัดเจน พร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

3.1.1 ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนบริษัทจำกัดห้างหุ้นส่วนจำกัด และหนังสือรับรองการจดทะเบียน

3.1.2 บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น

3.1.3 ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม(ภพ. 20)

3.1.4 เอกสารหลักฐานแสดงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายในที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง เช่น หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง เป็นต้น

3.1.5 แบบแปลนแผนผัง (พิมพ์เขียว) ของสถานที่ตั้งและสิ่งปลูกสร้างที่ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรจำนวน 3 ชุด พร้อมแผนที่ตั้งโดยสังเขป

3.1.6 ภาพถ่ายประกอบการพิจารณาให้จัดทำภาพถ่ายไปสการ์ตสีแล้วติดลงบนกระดาษ A4 หน้าละ 2 ภาพ พร้อมพิมพ์คำอธิบายได้ภาพทุกภาพ

3.1.7 งบการเงินแสดงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาซึ่งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตรับรองแล้ว

3.1.8 เอกสารแสดงประมาณการค่าภาษีอากรขาเข้าเป็นจำนวนสูงสุดของสินค้าที่คาดว่าจะนำเข้าในราชอาณาจักรในระยะเวลา 1 ปี เพื่อจะนำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร และประมาณการมูลค่าสินค้าคงเหลือสูงสุดและค่าภาษีอากรขาเข้าของสินค้าคงเหลือสูงสุดในรอบระยะเวลาบัญชีรายไตรมาส

3.2 การพิจารณาอนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร

3.2.1 ผู้จัดตั้งจะต้องยื่นคำร้องขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด พร้อมเอกสารประกอบตามรายละเอียดแบบท้ายประกาศนี้ต่อส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร

3.2.2 กรมศุลกากรจะตรวจสอบคำขออนุมัติจัดตั้งและเอกสารประกอบหากถูกต้องครบถ้วนก็จะรับไว้พิจารณาและจะไปตรวจสอบสถานที่ขออนุมัติจัดตั้ง โดยจะไปดำเนินการตรวจสอบภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุมัติจัดตั้งไว้พิจารณา ในกรณีที่ไม่มีเอกสารและรายละเอียดครบถ้วนถูกต้อง กรมศุลกากรจะพิจารณาอนุมัติในหลักการให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนภายในกำหนดระยะเวลา 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบสถานที่ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวและไม่ได้รับหนังสือแจ้งข้อขัดข้องจากกรมศุลกากร ให้ถือว่ากรมศุลกากรได้อนุมัติในหลักการให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรโดยปริยาย

3.2.3 เมื่อผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งดำเนินการก่อสร้างอาคารสถานที่และจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน และเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมระบบรวมทั้งการเชื่อมโยงด้วยสายสัญญาณสื่อสารที่ติดครบถ้วนตามที่กรมศุลกากรกำหนด และแจ้งให้กรมศุลกากรทราบเพื่อขอเปิดดำเนินการ ให้ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร ไปทำการตรวจสอบสถานที่ หากพบว่าผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งได้ดำเนินการก่อสร้างและจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน และเครื่องมือ เครื่องใช้ในการตรวจสินค้าครบถ้วนถูกต้องตามที่กรมศุลกากรกำหนดแล้ว ให้สรุปเรื่องเสนออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเพื่อขออนุมัติให้เปิดดำเนินการ และแจ้งให้ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งมาทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนต่อไป ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งขอเปิดดำเนินการ

3.3 เมื่อกรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรแล้ว ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งจะต้องทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ไว้ต่อกรมศุลกากรภายในระยะเวลาที่กำหนด และก่อนเปิดดำเนินการ ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการนำของเข้า การนำของออก หรือระเบียบอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร

3.4 ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ต้องมีสัญญาค้ำประกันของธนาคารตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนดหรือหลักประกันอื่นที่อธิบดี หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเห็นชอบวางไว้กับกรมศุลกากรเพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่กรมศุลกากร และเพื่อผูกพันให้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับที่กรมศุลกากรกำหนดขึ้น โดยวงเงินแห่งความรับผิดชอบที่กำหนดในสัญญาประกันและทัณฑ์บน และสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือหลักประกันอื่นที่อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเห็นชอบให้มีจำนวนร้อยละ 50 ของค่าภาษีอากรสินค้าคงเหลือแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี หรือตามที่กรมศุลกากรจะเห็นสมควร โดยคำนึงถึงค่าภาษีอากรที่อาจจะต้องเรียกเก็บและพฤติการณ์แวดล้อมอื่นๆ วงเงินดังกล่าวนี้กรมศุลกากรมีอำนาจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงภายหลังได้ และในกรณีกรมศุลกากรสั่งเพิ่มวงเงินประกันให้ผู้ได้รับอนุมัตินำสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือหลักประกันอื่นที่อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเห็นชอบมาวางเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องดังกล่าวจากกรมศุลกากร หากผู้ได้รับอนุมัติไม่นำสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือหลักประกันอื่นที่อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเห็นชอบมาวางเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ได้รับอนุมัติผิดเงื่อนไขสัญญาประกันและทัณฑ์บน ซึ่งกรมศุลกากรอาจบังคับสัญญาประกันและทัณฑ์บนหรือบอกเลิกสัญญาประกันและทัณฑ์บนตามที่เห็นสมควรได้

3.5 ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีสำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรแต่ละแห่งตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง

3.6 ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรต้องยินยอมและให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิตเข้าไปตรวจสอบภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรได้ตลอดเวลา

3.7 การอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรให้มีอายุ 3 ปี และสามารถขอต่ออายุได้โดยผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรจะต้องยื่นคำร้องขอต่ออายุคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรให้กรมศุลกากรพิจารณาก่อนวันสิ้นอายุคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 90 วัน ทั้งนี้ คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรนั้นๆ ต้องยังคงมีคุณสมบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กรมศุลกากรกำหนด

4. การดำเนินการของคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย

4.1 คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้โดยสารขาเข้า การขายของ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้โดยสารขาเข้า ให้ขายได้เฉพาะสุรา ซิกาแรตส์ ซิการ์ หรือยาเส้นแก่ผู้ซื้อที่มีหลักฐานแสดงว่าเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรได้ไม่เกินปริมาณที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับยกเว้นอากร ดังนี้

ก. ซิกาแรตส์สองร้อยมวน หรือซิการ์ หรือยาเส้น อย่างละสองร้อยห้าสิบกกรัม หรือหลายชนิดรวมกันมีน้ำหนักทั้งหมดสองร้อยห้าสิบกกรัม แต่ทั้งนี้ซิกาแรตส์ต้องไม่เกินสองร้อยมวน

ข. สุราหนึ่งลิตร

4.2 คลังสินค้าทัณฑ์บนในเขตสนามบิน

4.2.1 การขายของ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บนในเขตสนามบินให้ขายแก่ผู้ซื้อที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่มีหนังสือเดินทางและหลักฐานที่แสดงว่าจะเดินทางออกนอกราชอาณาจักร เช่น บัตรอนุญาตให้ขึ้นเครื่องบิน (BOARDING PASS)

4.2.2 ชนิดของที่ขายหรือแสดงเพื่อขายจะต้องเป็นของดังนี้

ก. ขงนำเข้า

ข. ของภายในประเทศ ที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นชอบ

4.2.3 ขงนำเข้าจะต้องจัดวางเป็นสัดส่วนชัดเจนแยกออกจากของภายในประเทศ และจะต้องกำหนดรหัสสินค้า แยกตามชนิดของที่ขายตามที่กำหนดไว้ในหลักฐานการขาย แบบ กศก.61

4.3 คลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบิน

4.3.1 ชนิดของที่ขายหรือแสดงเพื่อขายในคลังสินค้านอกเขตสนามบิน ให้เป็นของประเภทเดียวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนในเขตสนามบินตามข้อ 4.2.2

4.3.2 ของนำเข้าจะต้องจัดวางเป็นสัดส่วนชัดเจนแยกออกจากของภายในประเทศ และจะต้องกำหนดรหัสสินค้า แยกตามชนิดของที่ขายตามที่กำหนดไว้ในหลักฐานการขาย แบบ กศก.61

4.3.3 การขายของ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินให้แก่ผู้ซื้อที่มีหนังสือเดินทางและหลักฐานที่แสดงว่าจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร เช่น บัตรโดยสารเครื่องบิน ฯลฯ ให้ขายโดยวิธีการดังต่อไปนี้

4.3.3.1 กรณีส่งมอบให้ผู้ซื้อนำติดตัวออกไป ให้ผู้ซื้อนำของไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ สำนักงานศุลกากรประจำท่าหรือที่ หรือสนามบินศุลกากรที่จะเดินทางออกนอกราชอาณาจักรเพื่อตรวจสอบ โดยให้คลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินจัดทำเอกสารหลักฐานการขายมีข้อความตามแบบ กศก. 61 จัดทำเป็นต้นฉบับและสำเนา 3 ฉบับ มีรายละเอียดอื่นๆ ตามความจำเป็น และบัญชีรายละเอียดการขายสินค้า มีข้อความตามแบบ กศก. 62 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ท่าหรือที่ หรือสนามบินศุลกากรที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรตรวจสอบและรับรองการนำของออกไปนอกราชอาณาจักร โดยให้ปฏิบัติ ดังนี้

(1) หลักฐานการขายตามแบบ กศก.61 ฉบับแรก (สีเหลือง) มอบให้ผู้ซื้อเก็บไว้เป็นหลักฐาน ฉบับที่ 2 (สีชมพู) ให้แนบไปพร้อมกับเอกสารฉบับแรก ฉบับที่ 3 (สีฟ้า) ให้แนบไปพร้อมกับฉบับแรก เพื่อนำไปให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบของและลงลายมือชื่อรับรองการนำของออกนอกราชอาณาจักรว่าครบถ้วนถูกต้องพร้อมประทับตราชื่อ/ตำแหน่งทั้งฉบับแรก ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 และให้ผู้ซื้อจัดส่งเอกสารฉบับที่ 2 (สีชมพู) กลับมาที่ผู้ขาย เพื่อจัดทำบัญชีรายละเอียดการส่งออก (กศก.63) ส่วนเอกสารฉบับที่ 3 (สีฟ้า) ให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำท่าหรือที่หรือสนามบินซึ่งตรวจสอบของ จัดส่งไปยังหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีฉบับที่ 4 (สีขาว) เก็บไว้เป็นหลักฐานที่คลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินและให้ใช้เป็นเอกสารในการบันทึกรายละเอียดการขายสินค้าตามแบบ กศก.62

(2) บัญชีรายละเอียดการขายสินค้าเฉพาะข้อมูลที่มีการส่งมอบให้ผู้ซื้อนำติดตัวออกไปตามแบบ กศก. 62 ให้ผู้ขายจัดส่งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ท่าหรือที่ หรือสนามบินศุลกากรที่ผู้ซื้อจะเดินทางออกนอกราชอาณาจักร โดยทางโทรสาร หรือโดยวิธีอื่นก่อนการเดินทางของผู้ซื้อ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรใช้ตรวจสอบกับหลักฐานการขายตามแบบ กศก. 61 ที่ผู้ซื้อนำมาให้ตรวจสอบ

(3) ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งจะต้องเปรียบเทียบยอดตามรายงาน กศก.62 กับยอดตามรายงาน กศก.63 หากมีสินค้าที่มีได้ส่งออกภายในกำหนด ให้จัดส่งบัญชีรายละเอียดสินค้าที่มีได้ส่งออกภายในเวลาที่กำหนด(แบบ กศก. 66/1) ยังหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีโดยสรุปเป็นรายเดือนภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ซื้อ ทั้งนี้ ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งจะต้องเป็นรับผิดชอบต่อคำภาษีอากรสำหรับของดังกล่าวต่อกรมศุลกากร โดยให้จัดทำใบขนสินค้าขาเข้าตามแบบ กศก. 99/1 พร้อมเอกสารประกอบและแบบ กศก. 66/1 ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ ณ สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นๆ โดยให้สำแดงรายละเอียดของจำนวนหีบห่อ ราคา น้ำหนัก ปริมาณ อากาศขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีอื่นๆ เป็นยอดรวมสถานที่ตรวจปล่อยให้สำแดงชื่อคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ระบุข้อความในใบขนสินค้าขาเข้าและสำเนาทุกฉบับว่า "เป็นสินค้าที่ขายออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายที่ไม่ได้ส่งออกภายในเวลาที่กำหนด"

(4) กรณีที่ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งนำระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย เช่น ระบบรหัสแถบเส้น (BARCODE) ระบบ RFID (RADIO FREQUENCY IDENTIFICATION) มาใช้ในการส่งมอบ-รับมอบ

ของที่ขายตามแบบที่กรมศุลกากรให้ความเห็นชอบ ให้ผู้ซื้อนำของที่ซื้อมาบันทึกข้อมูลสินค้า ณ จุดที่กรมศุลกากรกำหนดไว้โดยไม่ต้องให้เจ้าหน้าที่รับรองแต่อย่างใด

4.3.3.2 กรณีสั่งซื้อล่วงหน้า (PRE-ORDER) กำหนดให้นำส่งโดยบรรจุของที่สั่งซื้อในถุงไปรษณีย์ที่มองเห็นได้ชัดเจนจากภายนอกและรัดแถบปิดปากถุงให้เรียบร้อย แล้วนำไปส่งมอบ ณ จุดส่งมอบสินค้าที่กำหนดไว้ โดยผู้ซื้อจะเปิดปากถุงได้ต่อเมื่อได้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้หากผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งจะใช้การขายวิธีนี้ ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งจะต้องระบุว่าจะส่งมอบของที่ขาย ณ ที่ใด

กรณีส่งออกทางอากาศยานนานาชาติ จุดส่งมอบสินค้าจะต้องอยู่ในห้อง ผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติหรือสถานที่อื่นที่กรมศุลกากรเห็นสมควร

กรณีส่งออกทางท่าเรือโดยสารทางทะเล หรือทางเขตแดนทางบก ให้ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งกำหนดจุดส่งมอบสินค้า ณ ท่าเรือโดยสารทางทะเล หรือ ณ ท่าศุลกากรหรือด่านพรมแดน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่รับผิดชอบจุดส่งมอบสินค้าแล้วแต่กรณี ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินจัดทำเอกสารหลักฐานการขอยืมชื่อความตามแบบ กศก. 61 โดยจัดทำต้นฉบับและสำเนา 3 ฉบับ มีรายละเอียดอื่นๆ ตามความจำเป็น และบัญชีรายละเอียดการขายสินค้าตามแบบ กศก.62 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำจุดส่งมอบสินค้าตรวจสอบและรับรองการนำของออกไปนอกราชอาณาจักรและให้ปฏิบัติ ดังนี้

(1) หลักฐานการขอยืมตามแบบ กศก.61 ฉบับแรก (สีเหลือง) มอบให้ผู้ซื้อเก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อขอรับของที่จุดส่งมอบสินค้า ณ จุดส่งมอบสินค้าที่กำหนดไว้ ฉบับที่ 2 (สีชมพู) ให้กำกับสินค้าขณะขนส่งไปยังจุดส่งมอบสินค้าที่กำหนดไว้ และติดอยู่กับของนำออกนอกราชอาณาจักร ฉบับที่ 3 (สีฟ้า) ให้แนบไปพร้อมกับ ฉบับที่ 2 (สีชมพู) ไปยังจุดส่งมอบสินค้าที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐานการส่งมอบระหว่างผู้ซื้อ ผู้ขาย เมื่อผู้ซื้อมารับมอบของในห้อง ผู้โดยสารขาออก หรือสถานที่อื่นที่กรมศุลกากรกำหนดไว้ลงลายมือชื่อผู้รับของและให้ประกอบการประทับตรารับรองการรับส่งมอบของในหลักฐานการซื้อขายฉบับสีฟ้า แล้วส่งหลักฐานดังกล่าวคืนเจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำจุดส่งมอบสินค้าเพื่อส่งไปหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบคลังสินค้าทัณฑ์บน ฉบับที่ 4 (สีขาว) เก็บไว้เป็นหลักฐานที่คลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบิน และใช้เป็นเอกสารในการบันทึกรายละเอียดการขายสินค้าตามแบบ กศก. 62 และบัญชีแยกประเภทตามแบบ กศก. 64

(2) บัญชีรายละเอียดการขายสินค้า ตามแบบ กศก. 62 ให้ผู้ขายกำกับของไปยังจุดส่งมอบสินค้าที่ผู้ซื้อจะเดินทางออกนอกราชอาณาจักร เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ จุดส่งมอบสินค้า ใช้ในการตรวจสอบสินค้าที่จะส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อ

4.3.3.3 การขายโดยวิธีอื่นคือ การขายสินค้าที่ผู้ซื้อนำสินค้าออกนอกราชอาณาจักร โดยวิธีการอย่างอื่นซึ่งไม่ใช่การนำติดตัวออกไปหรือโดยวิธีการสั่งซื้อล่วงหน้า(PRE-ORDER)

(1) การส่งสินค้าออกไปต่างประเทศทางไปรษณีย์

กรณีผู้ซื้อไม่ประสงค์จะนำของที่ซื้อติดตัวไปกับตนเพื่อนำออกนอกราชอาณาจักร แต่ขอให้ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินเป็นผู้จัดส่งไปนอกราชอาณาจักรโดยทางไปรษณีย์ ให้ผู้ซื้อจัดทำคำร้องขอส่งของออกนอกราชอาณาจักร (กศก. 137) และสำเนา 2 ฉบับ มอบให้ผู้ได้รับ

อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินนำไปพร้อมกับของเพื่อยื่นขอตรวจปล่อยสินค้าเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ณ ด้านศุลกากรไปรษณีย์สำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินในเขตกรุงเทพมหานคร หรือ ณ ด้านศุลกากรที่ใกล้ที่สุดที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขที่ฝากส่งออกนอกราชอาณาจักรสำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินส่วนภูมิภาค

(2) การส่งสินค้าออกทางเรือหรือทางด่านศุลกากร

กรณีผู้ซื้อไม่ประสงค์จะนำของที่ซื้อติดตัวไปกับตนเพื่อนำออกนอกราชอาณาจักร แต่ขอให้ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินเป็นผู้จัดส่งไปนอกราชอาณาจักรโดยทางเรือหรือทางด่านศุลกากร ให้ผู้ซื้อจัดทำคำร้องขอส่งของออกนอกราชอาณาจักร (กศก. 137) และสำเนา 2 ฉบับ มอบให้ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินนำไปพร้อมกับของเพื่อยื่นขอตรวจปล่อยสินค้าเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ณ สำนักงานศุลกากร หรือด่านศุลกากรที่ส่งออกแล้วแต่กรณี

(3) วิธีอื่นๆ ให้ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ยื่นขออนุมัติต่อกรมศุลกากร

4.3.4 ผู้ซื้อจะต้องนำของที่ซื้อออกไปนอกราชอาณาจักรภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ซื้อ หากพ้นระยะเวลาที่กำหนด ผู้ซื้อยังไม่นำของออกนอกราชอาณาจักร ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินมีภาระต้องรับผิดชอบในคำภาษานั้น เว้นแต่จะนำของนั้นกลับเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินภายในระยะเวลาดังกล่าว

4.3.5 กรณีขายให้แก่ผู้ซื้อทั่วไปที่ไม่มีหนังสือเดินทางและหลักฐานแสดงว่าจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรให้ขายได้เฉพาะของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศซึ่งได้ชำระภาษีอากรครบถ้วนแล้วและของพื้นเมือง โดยต้องดำเนินการเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มตามระเบียบที่กรมสรรพากรกำหนด

5. การยื่นใบขนสินค้าเข้าเพื่อนำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร การนำของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนกลางหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย ต้องยื่นใบขนสินค้าเข้า โดยเพิ่มสำเนาอีก 1 ฉบับ ณ สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นและนำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นภายใน 30 วัน นับแต่วันนำเข้า การยื่นและรับรองใบขนสินค้าเข้าให้ปฏิบัติตามพิธีการศุลกากรปกติโดยให้สำแดงประเภทและชื่อของคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นไว้ตอนบนของใบขนสินค้าเข้า

6. การขนย้ายของจากท่าหรือที่ หรือสนามบินศุลกากรที่นำของเข้าเพื่อไปเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนกลางหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย ให้ผู้นำของเข้านำใบขนสินค้าเข้าที่ผ่านพิธีการแล้วไปทำการตรวจปล่อยของที่นำเข้า ณ ท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรที่นำของเข้า เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจปล่อยของเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนลงลายมือชื่อรับมอบของและสำเนาใบขนสินค้าเข้าไว้หลังต้นฉบับใบขนสินค้าเข้าและสำเนาเพื่อนำไปให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังสินค้าทัณฑ์บนตรวจสอบ และให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือตัวแทนลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี เพื่อรับของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนต่อไป

7. การขนย้ายหรือโอนของเพื่อนำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนกลางหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย

7.1 การขนย้ายหรือโอนของระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกลางไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนอีกแห่งหนึ่งหรือไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย หรือจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายอีกแห่งหนึ่งหรือไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนกลาง ให้ผู้ขนย้ายหรือโอน ยื่นใบขอโอนสินค้าระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามแบบแนบท้ายประกาศฯ นี้ต่อผู้อำนวยการส่วนหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรซึ่งเป็นผู้โอนนั้นๆ เพื่อขออนุมัติในหลักการ เมื่อได้รับอนุมัติในหลักการแล้ว ให้จัดทำแบบแสดงการขนย้ายหรือโอนตามแบบแนบท้ายประกาศฯ นี้ พร้อมสำเนา 1 ฉบับ เมื่อมีการโอนย้ายของเรียบร้อยแล้วให้ผู้รับโอนย้ายของเก็บต้นฉบับแบบแสดงการขนย้ายหรือโอน และผู้ขนย้ายหรือโอนเก็บสำเนาไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบ

เมื่อสิ้นงวดบัญชีให้จัดทำรายงานสรุปการขนย้ายหรือโอนของออกจากคลังฯ และรายงานสรุปการรับโอนย้ายของเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคลังสินค้าทัณฑ์บน การขนย้ายหรือโอนของระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร จะต้องจัดทำบัญชีรายละเอียดการนำเข้า-นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามแบบ กศก. 59 และ 60 ตามแนบท้ายประกาศฯ นี้

7.2 การขนย้ายหรือโอนของจากคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้ามายังคลังสินค้าทัณฑ์บนกลางหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

7.3 การขนย้ายหรือโอนของจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนกลางหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

7.4 การขนย้ายหรือโอนของจากคลังสินค้าทัณฑ์บนกลางหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษเฉพาะเท่านั้น โดยให้ผู้ขนย้ายหรือโอนยื่นคำร้องต่อผู้อำนวยการส่วนหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น

7.5 กรณีของขาดหายหรือแตกหักระหว่างขนย้ายหรือโอนของระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนในข้อ 7.1-7.4 ให้ผู้ขนย้ายหรือโอนของแจ้งเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ ผู้รับโอนนั้นโดยพลันและต้องชำระค่าภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มสำรับของดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ทราบ โดยวิธียื่นใบขนสินค้าขาเข้า

7.6 ให้นำระยะเวลาการเก็บรักษาสินค้าในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรที่รับโอนต่อเนื่องจากคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรที่นำเข้าครั้งแรก

8. การนำของที่มีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับยกเว้นหรือคืนอากรขาเข้าเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร

8.1 การนำของออกจากเขตปลอดอากร เพื่อนำเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรให้ถือปฏิบัติตามประกาศกรมศุลกากร ที่ 45/2545 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2545 เรื่องระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับเขตปลอดอากร

8.2 การนำของสำเร็จรูปตามมาตรา 19 ทวิ แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2482 เข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรเพื่อนำไปแสดงและขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย ให้ถือว่าเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้โอน ซึ่งสามารถตัดบัญชีวัตถุดิบและขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ได้โดยจะต้องดำเนินการ ดังนี้

8.2.1 ต้องโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนภายใน 1 ปี นับแต่วันนำเข้า และห้ามมิให้โอนกลับมายังผู้ประกอบการตามมาตรา 19 ทวิ เดิมอีก

8.2.2 การปฏิบัติพิธีการ ให้จัดทำและยื่นเอกสารเพื่อใช้ในการปฏิบัติพิธีการดังนี้

- ใบขนสินค้าขาออก (กศท.101/1) พร้อมใบกำกับภาษี (TAX INVOICE)
- ใบแนบใบขนสินค้าขาออก (แบบ กศท.113) พร้อมใบกำกับภาษี (TAX

INVOICE)

- ทำบัญชีรายละเอียดสินค้าที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา 19 ทวิ ที่โอนหรือจำหน่ายเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน

8.2.3 การสำแดงรายการในใบขนสินค้าขาออก และใบแนบใบขนสินค้าขาออกให้สำแดงเสมือนเป็นการส่งออกของที่นำเข้าตามมาตรา 19 ทวิ ไปนอกราชอาณาจักรตามปกติ

- ให้ประทับตราที่มุมบนด้านขวาใบขนสินค้าขาออก สำเนาใบขนสินค้าขาออก และใบแนบใบขนสินค้าขาออก ด้วยอักษรที่เห็นได้ชัดเจน โดยระบุข้อความ "โอนผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ ตามมาตรา 19 ทวิ เข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน"

- ช่องชื่อยานพาหนะ และช่องส่งออกโดยทาง ให้สำแดง "Truck"
- ช่องท่าหรือที่ส่งออก ให้สำแดง ชื่อคลังสินค้าทัณฑ์บนที่รับโอน พร้อมรหัส

คลังสินค้าทัณฑ์บน

- ช่องขายไปยังต่างประเทศและประเทศปลายทางให้สำแดง "Thailand"

8.2.4 การสำแดงรายการในบัญชีรายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามา ผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ ตามมาตรา 19 ทวิ ที่โอนหรือจำหน่ายเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน

- ช่องชนิดของ ให้สำแดง ชนิดของโดยละเอียดของแต่ละรายการ
- ช่องปริมาณ ให้ระบุปริมาณสินค้าที่โอนหรือจำหน่าย
- ช่องราคา ให้สำแดงราคาของสินค้าแต่ละรายการตามใบกำกับภาษี (TAX

INVOICE)

- ช่องประเภทพิกัดและอัตราอากร ให้สำแดงประเภทพิกัดและอัตราอากรของสินค้าที่ขอโอนแต่ละรายการ ตามประเภทพิกัดและอัตราอากร ภาค 2 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530 ที่ใช้อยู่ในวันที่โอน หากกำหนดทั้งอัตราตามสภาพและราคาก็ต้องสำแดงทั้งสองอัตรา

8.2.5 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 8.2.2-8.2.4 แล้ว ให้ผู้โอนปฏิบัติพิธีการยื่นใบขนสินค้าขาออกพร้อมเอกสารประกอบ ณ หน่วยงานที่กำกับดูแลสินค้าทัณฑ์บน นั้น

8.3 ของภายในประเทศอนุญาตให้นำเข้าไปแสดงและขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายได้ยกเว้นคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้โดยสารขาเข้าและผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย ต้องจัดทำเอกสารแสดงรายการ จำนวน ชนิด และวันนำเข้าในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นไว้เป็นหลักฐานให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

9. การดำเนินการแก่ของซึ่งได้นำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร

9.1 ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

9.1.1 ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศที่ได้นำเข้าเก็บและแสดงเพื่อขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรครบ 2 ปี นับแต่วันนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้อำนวยการส่วนหรือ นายด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นๆ อาจสั่งให้ส่งของนั้นออกนอกราชอาณาจักร หรือให้ชำระภาษีอากรเป็นของใช้ภายในประเทศ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควร อาจขยายเวลาการเก็บของนั้นออกไปอีกตามความจำเป็นโดยผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นจะต้องยื่นคำร้องขอขยายเวลาและแสดงเหตุแห่งความจำเป็นก่อนครบกำหนดไม่น้อยกว่า 15 วัน

9.1.2 ในกรณีที่ศุลกากรพิจารณาเห็นว่าของที่นำเข้านั้นเสื่อมคุณภาพไม่สามารถบริโภคหรือจำหน่ายได้ กรมศุลกากรอาจสั่งให้ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรหรือเก็บอากรเป็นของใช้ภายในประเทศก่อนครบกำหนดก็ได้

9.2 ของที่มีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ของที่มีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรที่ได้นำเข้าไปเก็บและแสดงเพื่อขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรครบกำหนด 1 ปี นับแต่วันนำเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร หากขายไม่หมดตามกำหนดเวลา ให้ถือว่าของนั้นมีได้ส่งออกนอกราชอาณาจักร และให้ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนกลางหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายแล้วแต่กรณี เป็นผู้ชำระภาษีพร้อมเงินเพิ่มตามระเบียบต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรอาจขยายเวลาการเก็บของนั้นออกไปอีกตามความจำเป็นได้ โดยให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 9.1.1

9.3 กรณีที่ของนำเข้าแตกหักหรือสูญหายจากการขนย้ายของเข้าหรือออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร การเก็บรักษาหรือการขายของให้ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ยื่นชำระอากรพร้อมเงินเพิ่มภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่กำกับคลังสินค้าทัณฑ์บน

10. การจัดทำรายงานทางบัญชี

ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรจะต้องจัดทำบัญชีแสดงรายละเอียดของของ ทั้งของนำเข้า และหรือของภายในประเทศที่นำเข้าไปเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ของที่ขายไป ของที่คงเหลืออยู่ โดยแยกประเภท ชนิด ปริมาณของของไว้อย่างชัดเจน มี

เอกสารประกอบ พร้อมทั้งจะให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ทุกเวลา และจะต้องจัดทำรายงานทางบัญชี ตามแบบแนบท้ายประกาศฯ โดยให้จัดทำรายงานทางบัญชี ดังนี้

10.1 บัญชีรายละเอียดสินค้านำเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ (กศก. 59) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนกลางและคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายลงรายการภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่น่าจะนำเข้าคลังฯ โดยจัดทำบัญชีแยกตามการนำเข้าของเข้าคลังฯ เช่น การนำเข้าจากต่างประเทศ การนำเข้าจากการรับโอนจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือการนำเข้าจากผู้ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติในกฎหมายศุลกากร

10.2 บัญชีรายละเอียดสินค้านำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ (กศก. 60) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนกลาง และคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายลงรายการภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่น่าจะออกจากคลังฯ และจัดทำบัญชีตามข้อมูลสินค้าที่มีการนำออกจากคลังฯ ในกรณีต่างๆ เว้นแต่การนำของออกจากคลังฯ โดยการขายสินค้าตามเอกสารหลักฐานการขาย (กศก. 61)

10.3 บัญชีรายละเอียดการขายสินค้า (กศก. 62) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายบันทึก ข้อมูลตามเอกสารหลักฐานการขาย กศก. 61 (สีขาว) และผ่านไปยังบัญชีแยกประเภท (กศก. 64) เพื่อใช้ในการตัดบัญชีสินค้าออกจากคลังฯ สำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบินให้ จัดส่งข้อมูลรายละเอียดการขายสินค้าแยกตามวิธีการขายสินค้า ดังนี้

10.3.1 กรณีส่งมอบให้ผู้ซื้อนำติดตัวออกไปให้ผู้ขายจัดส่งข้อมูลรายละเอียดการขายสินค้าไปยังเจ้าหน้าที่ศุลกากรสำนักงานศุลกากรประจำ ณ ท่าเรือที่ หรือสนามบินศุลกากรที่จุดตรวจสอบสินค้าที่ ผู้ซื้อจะเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ก่อนการเดินทางของผู้ซื้อ โดยให้จัดส่งข้อมูลในรูปแบบ เอกสารหรือทางโทรสาร หรือในรูปแบบการบันทึกข้อมูลด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือในรูปแบบการส่งข้อมูล ON-LINE

10.3.2 กรณีสั่งซื้อล่วงหน้า (PRE-ORDER) ให้จัดส่งข้อมูลรายละเอียดการขายสินค้าไปยังเจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ จุดส่งมอบสินค้า โดยให้จัดส่งข้อมูลในรูปแบบ เอกสารโดยตรง หรือทางโทรสาร หรือในรูปแบบการบันทึกข้อมูลด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือในรูปแบบการส่งข้อมูล ON-LINE

10.4 บัญชีรายละเอียดการส่งออกสำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย(กศก. 63) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนนอกเขตสนามบิน จัดทำโดยบันทึกข้อมูลตามเอกสารหลักฐานการขาย กศก. 61 (สีชมพู) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเปรียบเทียบกับบัญชีรายละเอียดการขายสินค้า (กศก. 62) เพื่อจัดทำบัญชีรายละเอียดสินค้าที่มีได้ส่งออกภายในกำหนด (กศก. 66/1) เพื่อสรุปการเสียภาษีอากรสำหรับสินค้าที่มีได้ส่งออกภายในระยะเวลาที่กำหนด

10.5 บัญชีแยกประเภทสินค้า (กศก. 64) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนกลาง และคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อขาย ลงรายการภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ได้มา หรือจำหน่ายออกไปซึ่งสินค้านั้น โดยให้แยกตามชนิดสินค้า ยี่ห้อ รุ่น ฯลฯ ตามรหัสสินค้าพร้อมให้จัดทำตารางสรุปการเปรียบเทียบปริมาณเข้า-ออก ของสินค้า (กศก. 64/1)

10.6 บัญชีรายละเอียดสินค้าคงเหลือ(ยอดตรวจนับ) (กศก. 65) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนกลาง และคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขาย จัดทำ ณ วันที่มีการเข้าตรวจนับสินค้า

10.7 บัญชีรายละเอียดสินค้าคงเหลือ (กศก. 66) ให้คลังสินค้าที่นครพนมกลาง และคลังสินค้าที่นครพนมเพื่อขาย จัดทำ ณ วันสิ้นงวดบัญชี

10.8 บัญชีรายละเอียดสินค้าที่มีได้ส่งออกภายในกำหนด (กศก. 66/1) ให้คลังสินค้าที่นครพนมนอกเขตสนามบินจัดทำโดยเปรียบเทียบข้อมูลบัญชีรายละเอียดการขายสินค้า (กศก. 62) กับบัญชีรายละเอียดการส่งออกสำหรับคลังสินค้าที่นครพนมเพื่อขาย (กศก. 63) เพื่อสรุปการเสียภาษีอากรสำหรับสินค้าที่มีได้ส่งออกภายในระยะเวลาที่กำหนด

10.9 บัญชีรายละเอียดของของตามแบบ กศก. 59-66 นี้ ให้ยื่นต่อกรมศุลกากรภายใน 30 วัน นับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีทุก 3 เดือน ส่วนบัญชีรายละเอียดสินค้าที่มีได้ส่งออกภายในกำหนด(กศก. 66/1) ให้ยื่นต่อกรมศุลกากรโดยสรุปเป็นรายเดือน โดยจะต้องเก็บรักษาบัญชีรายละเอียดของของตามแบบกศก.ดังกล่าวไว้ ณ คลังสินค้าที่นครพนมประเภทร้านค้าปลอดอากรเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองเอกสารหลักฐานนั้น หากผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งไม่ได้จัดทำเอกสารให้ครบถ้วนตามแบบที่กำหนด ทั้งของนำเข้าและของภายในประเทศถือว่าไม่เจตนาหลีกเลี่ยงภาษีอากร กรมศุลกากรมีอำนาจที่จะบอกเลิกสัญญาประกันและทัณฑ์บนได้

10.10 ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าที่นครพนมเพื่อขายต้องยื่นงบการเงินแสดงยอดขายหรือรายได้ โดยแยกการขายของนำเข้าและของภายในประเทศ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตได้ตรวจรับรองแล้ว ต่อกรมศุลกากรภายใน 90 วัน นับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

11. การดำเนินการสำหรับคลังสินค้าที่นครพนมประเภทร้านค้าปลอดอากรที่มีอยู่ ในปัจจุบัน บรรดาคลังสินค้าที่นครพนมประเภทร้านค้าปลอดอากรที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งคลังสินค้าที่นครพนมกลาง และคลังสินค้าที่นครพนมเพื่อขายให้มีสถานะเป็นคลังสินค้าที่นครพนมกลาง หรือคลังสินค้าที่นครพนมเพื่อขายตามประกาศฯ นี้แล้วแต่กรณี โดยผู้ประกอบการมีต้องมาทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนต่อกรมศุลกากรใหม่ จนกว่าจะขอต่ออายุคลังสินค้าที่นครพนม ทั้งนี้ต้องปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าที่นครพนมประเภทร้านค้าปลอดอากรตามประกาศฯ นี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2548

(นายชวลิต เศรษฐมณีกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร



ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 23/2547

เรื่อง ระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดง สินค้าหรือนิทรรศการ
(คสท.)

ด้วยกรมศุลกากร เห็นเป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป สำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ (คสท.) เพื่อประโยชน์ในการนำของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หรือของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุในประเทศ ซึ่งมีเงื่อนไข ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายศุลกากรหรือ กฎหมายอื่น หรือของในประเทศซึ่งไม่มีค่าอากร เข้ามาจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ หรือเพื่อกิจการอื่น ๆ อัน เป็นการช่วยสนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการผลิต การประกอบอุตสาหกรรม และ การค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนการจูงใจให้มีการลงทุนภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น กอปรกับเพื่อเป็นการลดขั้นตอน และระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนลงร้อยละ 30-50 % จากที่กำหนดไว้ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 จึงให้ยกเลิกประกาศกรมศุลกากรที่ 96/2540 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2540 เรื่อง ระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับ จัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ (คสท.) และกำหนดระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ (คสท.) ดังต่อไปนี้

1. หลักการ

คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่อธิบดีกรมศุลกากรเป็นผู้อนุมัติให้จัดตั้ง เพื่อประโยชน์ในการนำของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หรือของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุในประเทศ ซึ่งมีเงื่อนไขได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่น หรือ ของในประเทศซึ่งไม่มีค่าอากรเข้ามาจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ หรือเพื่อกิจการอื่น ๆ ที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร อันจะเป็นการช่วยสนับสนุนการผลิต การประกอบอุตสาหกรรมและการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งต้องจัดสร้างตามเงื่อนไขที่กำหนดและรักษาไว้ด้วยทุนทรัพย์ของตนเอง

2. คุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้ง

2.1 ผู้รออนุมัติจัดตั้ง คสท. จะต้องเป็นรัฐวิสาหกิจหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล หรือ บริษัทมหาชน จำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 หรือบริษัทจำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กรณีที่เป็นบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ประสงค์จะขอจัดตั้ง คสท. ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา จะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระมูลค่าหุ้นแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท ในเขตพื้นที่อื่นจะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระมูลค่าหุ้นแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท

2.2 ผู้ขอขออนุมัติจัดตั้ง คสท. ต้องไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร จากการตรวจสอบย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันที่ยื่นคำขออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายอาจผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบในข้อนี้ได้ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร

3. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้ง

3.1 สถานที่จัดตั้ง คสท. จะต้องอยู่ในบริเวณที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสม ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้สะดวกและรัดกุมภายในพื้นที่ดังกล่าวจะต้องจัดให้มี สถานที่จัดแสดงสินค้าหรือพิธีการ แยกต่างหากจากสถานที่เก็บและตรวจของด้วย

3.2 ต้องเป็นบริการสาธารณะ

3.3 จะต้องดำเนินการก่อสร้างตามแบบแปลนแนบมา (พิมพ์เขียว) ที่กรมศุลกากรรับรอง โดยอาณาเขตที่ขอจัดตั้งต้องเป็นสถานที่ที่มีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย สามารถควบคุมได้ มีสถานที่เก็บของ สถานที่จัดแสดงสินค้าหรือพิธีการไว้อย่างเหมาะสม

3.4 จะต้องจัดให้มีสถานที่ขึ้นศุลกากรเป็นที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงานและเครื่องมือเครื่องใช้ในการตรวจสอบสินค้า

3.5 ต้องจัดให้มีระบบควบคุม ตรวจสอบ ติดตามสินค้าด้วยเครื่องมือที่ทันสมัยโดยจะต้องจัดให้มี

3.5.1 เครื่องคอมพิวเตอร์และระบบบริหารจัดการใน คสท. พร้อมระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงการจัดวางระบบสายสัญญาณ สื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการควบคุมการรับมอบ - ส่งมอบ การขนย้าย การเก็บรักษา การควบคุมและตรวจปล่อยสินค้าด้วยระบบรหัสแถบเส้น (Bar Code System) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ใช้ในการตรวจสอบ ควบคุม และการค้นหาข้อมูลของสินค้าที่นำเข้ามาใน คสท. รวมตลอดถึงเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เจ้าหน้าที่ต้องใช้ในด้านพิธีการศุลกากร ซึ่งระบบทั้งหมดดังกล่าวจะต้องสามารถเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์สำหรับการบริหารสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรและระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange : EDI) หรือระบบ คอมพิวเตอร์อื่นตามที่กรมศุลกากรกำหนด

3.5.2 เครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยอื่น ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการใน คสท. เช่น ระบบกล้อง วงจรปิด (CCTV) ที่มีความสามารถในการบันทึกภาพเหตุการณ์บุคคล หมายเลขทะเบียนยานพาหนะ หมายเลขตู้คอนเทนเนอร์

และ/หรือสิ่งที่ผ่านเข้า-ออก และเปิดตรวจสอบข้อมูลภายหลังได้ไม่น้อยกว่า 60 วัน ระบบควบคุมทางบัญชี (Inventory Control) เครื่องชั่งน้ำหนักอิเล็กทรอนิกส์และระบบควบคุมอื่น ๆ ตามความจำเป็นที่กรมศุลกากรกำหนด

3.6 หลักฐานการควบคุมและทะเบียนบัญชี ให้ใช้คอมพิวเตอร์ควบคุมตามแบบที่กำหนดและผู้ใช้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการจะต้องดูแลรักษาหลักฐานการควบคุมทะเบียนบัญชี และข้อมูลคอมพิวเตอร์ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันปล่อยของ และพร้อมที่จะให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

3.7 ชนิดของที่เก็บใน คสท. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายและการนำของเข้าหรือส่งของออกจะต้องนำเข้าหรือส่งออก ณ ท่าเรือที่เรือสำเนียงินศุลกากรที่กรมศุลกากรอนุมัติแล้วเท่านั้น

3.8 ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปี ตามที่รัฐมนตรีกำหนด ในกฎกระทรวง ค่าธรรมเนียมประจำปีจะสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุก ๆ ปี และจะต้องชำระค่าธรรมเนียม ประจำปีถัดไปก่อนวันที่ 31 ธันวาคม ของปีปัจจุบัน

3.9 ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการต้องดูแลรักษาสถานที่ ระบบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ได้ จัดให้มีไว้ใช้ดังกล่าวข้างต้น และจะต้องดูแลหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะให้เจ้าหน้าที่ ศุลกากรตรวจสอบตลอดเวลา รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุง การพัฒนาระบบ และจัดหาเพิ่มเติมตามที่กรมศุลกากร กำหนด

3.10 กรมศุลกากรจะอนุมัติให้จัดตั้ง คสท. เพียงเท่าที่เห็นว่าจำเป็น โดยจะพิจารณาขีดความสามารถในการดำเนินการ ความรัดกุมในการควบคุมตรวจสอบและการเสี่ยงต่อความเสียหายในค่าอากรรวมทั้งอัตรากำลังของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงานประจำ คสท. ด้วย

3.11 อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายอาจผ่อนผันหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไข ตาม ระเบียบนี้ได้ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร

4. การยื่นคำขอและการพิจารณาคำขอจัดตั้ง

4.1 ให้ผู้ขอจัดตั้งยื่นคำขอจัดตั้งต่อส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักสิทธิประโยชน์ ทางภาษีอากร กรมศุลกากร พร้อมเอกสารประกอบรายละเอียดตามที่แนบท้ายประกาศฯ นี้

4.2 เมื่อกรมศุลกากรได้รับคำขอจัดตั้ง จะตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร หากผู้ขออนุมัติจัดตั้งได้ยื่นเอกสารถูกต้องครบถ้วนตามข้อ 4.1 จะรับคำขอจัดตั้งไว้พิจารณา และไปตรวจสอบสถานที่ขออนุมัติจัดตั้งภายในกำหนด 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอจัดตั้งไว้พิจารณา หากกรมศุลกากรพิจารณา แล้วเห็นว่าไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้จะอนุมัติในหลักการให้จัดตั้ง คสท. โดยจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ตรวจสอบสถานที่ หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จและไม่ได้แจ้งข้อขัดข้องให้ผู้ขอจัดตั้งทราบภายในกำหนดให้ถือว่ากรมศุลกากรได้อนุมัติในหลักการให้จัดตั้ง คสท. โดยปริยาย

4.3 ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งจะต้องดำเนินการก่อสร้างอาคารสถานที่และจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน เครื่องมือเครื่องใช้ในการตรวจสอบสินค้าให้ครบถ้วนตามที่กรมศุลกากรกำหนด และเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จจะต้องแจ้งให้กรมศุลกากรทราบเพื่อขอเปิดดำเนินการ กรมศุลกากรจะไปทำการตรวจสอบสถานที่ หากพบว่าผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งได้ดำเนินการก่อสร้างและจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน และเครื่องมือเครื่องใช้ในการตรวจสอบสินค้าครบถ้วนถูกต้องตามที่กรมศุลกากรกำหนดแล้วจะอนุมัติให้เปิดดำเนินการ และแจ้งให้ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งมาทำสัญญาประกันและพันธบัตรต่อไป ทั้งนี้ กรมศุลกากรจะดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งขอเปิดดำเนินการ

5. การทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน และการวางค้ำประกัน

ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการจะต้องทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนเพื่อป้องกันความเสียหาย ที่อาจเกิดแก่กรมศุลกากรและเพื่อผูกพันให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่กรมศุลกากรกำหนดขึ้นตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ และจะต้องวางหนังสือค้ำประกันของธนาคารจำนวน 1 ล้านบาท ทั้งนี้ หากมีพฤติการณ์แวดล้อม เช่น วัจเงินดังกล่าวนี้กรมศุลกากรมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นภายหลังได้ และในกรณีกรมศุลกากรสั่งเพิ่ม วงเงินค้ำประกันให้ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการส่งหนังสือค้ำประกันของธนาคารเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องดังกล่าวจากกรมศุลกากร

ในกรณีที่ คสท. ได้ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี และผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งฯ ประสงค์จะขอผ่อนผันการวางค้ำประกันให้ยื่นคำร้องขอผ่อนผันการวางค้ำประกัน พร้อมผลการดำเนินงานจากงบการเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีได้รับรองว่าเป็นกิจการที่มีกำไรย้อนหลัง 3 ปีบัญชี ติดต่อกันและไม่มียอดขาดทุนสะสมต่อกรมศุลกากร เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

กรณี คสท. ได้ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี และผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งฯ ประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ค้ำประกันจากหนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นหลักทรัพย์อย่างอื่น เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน บัญชีเงินฝากธนาคาร เป็นต้น ให้ยื่นคำร้องแจ้งความประสงค์ต่อกรมศุลกากร เพื่อพิจารณาอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่อไป

หาก คสท. แห่งใดได้รับการผ่อนผันการวางค้ำประกันได้กระทำผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะพิจารณา ให้วางหนังสือค้ำประกันของธนาคารตามหลักเกณฑ์ในวรรคแรก

6. เงื่อนไขการนำของเข้าเก็บใน คสท.

ก่อนที่จะนำของเข้าเก็บใน คสท. ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง คสท. จะต้องยื่นขออนุญาตจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการแต่ละครั้งต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแล คสท. นั้น โดยระบุชื่องาน แสดงสินค้าหรือนิทรรศการและระยะเวลาที่จัดแสดงและสินค้าหลักที่จัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ

ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศที่จะนำเข้าเก็บใน คสท. จะต้องดำเนินการ ณ ท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรที่กรมศุลกากรอนุมัติแล้วเท่านั้นและกรมศุลกากรอาจกำหนดให้เก็บของเฉพาะบางชนิดหรือ บางประเภทหรือเฉพาะของในบางลักษณะก็ได้

7. การนำของจากต่างประเทศเข้าเก็บใน คสท.

ให้ผู้นำของเข้ายื่นใบขนสินค้าขาเข้าและแบบแสดงภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมคู่ ฉบับ 2 ฉบับ บัญชีราคาสินค้าพร้อมสำเนา 2 ฉบับ ธ.ศ.2 (ถ้ามี) แบบแสดงรายการสินค้า ราคา ภาษีอากรต่อหน่วยตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด พร้อมคู่ฉบับ 3 ฉบับ คำขออนุญาตนำของเข้า คสท. พร้อมสำเนา 1 ฉบับ ตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนดต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแล คสท. นั้น เพื่อผ่านพิธีการและนำของเข้าเก็บใน คสท. ภายใน 30 วัน นับแต่วันนำของเข้า

เมื่อผ่านพิธีการศุลกากรแล้วให้นำใบขนสินค้าขาเข้าฯ ไปทำการตรวจปล่อยสินค้า ณ ท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรที่นำของเข้า เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ทำการตรวจปล่อยสินค้าแล้วให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนลงลายมือชื่อในสมุดทะเบียนรับสำเนาใบขนสินค้าขาเข้าฯ และของไปมอบให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับ คสท. เพื่อทำการรับเข้าเก็บใน

คสท. โดยเจ้าของ คสท. หรือตัวแทนจะต้องลงลายมือชื่อรับสินค้าเข้ากับในคสท. ไว้หลังสำเนาใบขนส่งสินค้าเข้า

8. การนำของจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกและเขตปลอดอากรเข้าเก็บใน คสท.

การนำของจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกและเขตปลอดอากรเข้าเก็บใน คสท. เพื่อแสดงสินค้า หรือ นิทรรศการ ให้ยื่นคำขออนุญาตนำเข้าของเจ้า คสท. พร้อมแบบแสดงรายการสินค้า ราคา คำภาวชิอากรต่อหน่วย ต่อสำเนียงานศุลกากรที่กำกับคู่ คสท. นั้น เมื่อได้รับอนุญาตให้นำคำขออนุญาตนำเข้าของเจ้า คสท. ไปประกอบ ใบขนส่งสินค้าเข้า เพื่อผ่านพิธีการนำของออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกหรือเขตปลอดอากรและนำเข้าเก็บใน คสท. ต่อไป

9. การโอนย้ายของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าหรือ คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปเข้าเก็บใน คสท.

ให้ยื่นแบบแสดงการขนย้ายหรือโอนวัตถุดิบและ/หรือสินค้าพร้อมแบบแสดงรายการสินค้า ราคาและ คำภาวชิอากรต่อหน่วย ต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังสินค้าทัณฑ์บนที่โอนและปฏิบัติพิธีการเช่นเดียวกับการนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปไปยัง คลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น ๆ

10. การโอนย้ายของจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น ๆ เข้าเก็บใน คสท.

ให้ยื่นคำร้องขออนุมัติต่อผู้อำนวยการส่วนหรือนายด่านศุลกากรที่กำกับคู่คลังสินค้าทัณฑ์ บนที่ขอโอนเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 9

11. การนำของที่ได้รับยกเว้นอากรอื่นและของภายในประเทศที่ไม่มี คำภาวชิอากรเข้า ร่วมแสดงใน คสท.

ของที่ได้รับยกเว้นอากรโดยมีเงื่อนไขตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่น นอกจากข้อ 8, 9 และ 10 และของในประเทศซึ่งไม่มีคำภาวชิอากรให้นำเข้าไปแสดงในงานแสดง สินค้าหรือนิทรรศการได้เป็นการชั่วคราว โดยไม่ถือ เป็นการโอนหรือจำหน่ายไปยัง คสท. ทั้งนี้ จะต้องยื่นคำร้องขอนำเข้าไปร่วมแสดงใน คสท. ตามแบบแบบท้ายประกาศนี้ ต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับ คสท. นั้น ๆ

12. การจัดพื้นที่สำหรับการเก็บของใน คสท.

ของที่นำเข้าเก็บใน คสท. จะต้องจัดแยกประเภทเป็นหมวดหมู่ เว้นช่องทางให้สามารถตรวจสอบได้ โดยสะดวก

สำหรับของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่นและของภายในประเทศ ที่ไม่มี คำภาวชิอากรตามข้อ 11 ให้นำเข้าไปเก็บเพื่อแสดงในสถานที่สำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการโดยตรง มีให้นำเข้าเก็บใน สถานที่เก็บสินค้า

13. การนำของออกจาก คสท. เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร

13.1 การนำของที่นำเข้าเก็บใน คสท. ส่งออกนอกราชอาณาจักรให้ผู้ส่งออกยื่นใบขนส่งสินค้าออกพร้อมบัญชีรายละเอียดที่แสดงว่าของดังกล่าวนำเข้าหรือโอนมาตามใบขนส่งสินค้าเข้า หรือ ใบขนย้าย วันนำเข้าหรือวันที่รับโอน จำนวนที่นำเข้าหรือรับโอนและจำนวนคงเหลือแบบติดใบขนส่งสินค้าออกปฏิบัติพิธีการศุลกากร ที่เกี่ยวข้องตามปกติ

13.2 การจำหน่ายของที่นำเข้าจากต่างประเทศที่ได้รับยกเว้นอากรโดยมีเงื่อนไขตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่นหรือของในประเทศซึ่งไม่มีคำภาวชิอากร ซึ่งนำเข้าร่วมแสดงใน คสท. ส่งออก นอก

ราชอาณาจักร ให้ผู้ส่งออกจัดทำใบขนสินค้าขาออกเพื่อปฏิบัติพิธีการศุลกากรที่เกี่ยวข้องตามปกติ ในกรณีที่ประสงค์จะขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับของในประเทศซึ่งไม่มีค่าภาษีอากร ให้เพิ่มคู่ฉบับใบขนสินค้าขาออกฉบับมูลค่าเงินเพื่อใช้ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อกรมสรรพากร

13.3 การจำหน่ายของตามข้อ 13.1 และ 13.2 ของนอกราชอาณาจักร โดยนำติดตัวผู้โดยสารออกไปให้จำหน่ายได้เฉพาะชาวต่างประเทศที่จะเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรหรือคนไทยที่มีหนังสือเดินทางและหลักฐานที่แสดงว่าจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร เช่น บัตรโดยสารเครื่องบิน ฯลฯ และให้กระทำโดยวิธีการสั่งซื้อล่วงหน้า (Pre Order) เท่านั้น การนำส่งได้รับบรรจุของที่สั่งซื้อในตู้ไปรษณีย์ที่มองเห็น ของได้ชำระเงินจากภายนอก และรัดแถบปิดปากถุงให้เรียบร้อย และนำไปส่ง ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ ในห้องผู้โดยสารขาออก โดยให้ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง คสท. จัดทำคำร้องขอขนย้ายโดยมีสำเนา 3 ฉบับ ตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนดยื่นปฏิบัติพิธีการต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับ คสท.

การจำหน่ายของตามวรรคแรก อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายอาจกำหนดวิธีการตามที่เห็นสมควรก็ได้

14. การจำหน่ายของที่นำเข้าเก็บใน คสท. เพื่อบริโภคภายในประเทศ

14.1 การจำหน่ายในระหว่างการจัดงานแสดงสินค้าหรือนิทรรศการของที่นำเข้าเก็บใน คสท. และประสงค์จะนำออกจาก คสท. เพื่อบริโภคภายในประเทศในระหว่างการจัดงานแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ ให้ยื่นใบขนสินค้าเข้าพิเศษฯ (กศก.102) พร้อมบัญชีรายละเอียดการนำของออกจาก คสท. ตามแบบที่กำหนดเพื่อชำระภาษีอากรเป็นรายวันหรือตามที่ สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแล คสท. นั้นเห็นสมควร

14.2 การจำหน่ายในช่วงเวลาที่ไม่มีการจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการของที่นำเข้าเก็บใน คสท. และประสงค์จะนำออกจาก คสท. เพื่อบริโภคภายในประเทศในช่วงเวลาที่ไม่มีการจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ ให้ยื่นใบขนสินค้าเข้า (กศก.99/1) เพื่อปฏิบัติพิธีการศุลกากรเช่นเดียวกับการนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

15. การโอนหรือจำหน่ายของที่นำเข้าเก็บใน คสท. ไปยัง คสท. อื่น หรือคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น ๆ

15.1 ให้ผู้นำของเข้ายื่นคำร้องขออนุมัติต่อผู้อำนวยการส่วนหรือนายด่านศุลกากร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ยื่นแบบแสดงการขนย้ายหรือโอนวัตถุต้นและ / หรือสินค้า ตาม แบบแนบท้ายประกาศนี้ โดยได้รับความยินยอมจากเจ้ารองหรือผู้ปกครอง คสท. พร้อมสำเนา 3 ฉบับ ต่อ เจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับ คสท. เพื่อปฏิบัติพิธีการศุลกากรต่อไป

กรณีของที่จะโอนไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าจะต้องเป็นของที่นำไปผลิตผสม ประกอบ บรรจุหรือดำเนินการอื่นใด ในคลังสินค้าทัณฑ์บนและต้องได้รับอนุมัติศุลกากรผลิตแล้ว หรืออยู่ในระหว่างพิจารณาสูตรการผลิต

15.2 การนับระยะเวลาเก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บนที่รับโอน

ให้นับระยะเวลาการเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนที่รับโอนเหมือนการนำของจากต่างประเทศเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยให้ถือเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่ปล่อยของนั้นออกจาก คสท.

16. การจำหน่ายของที่นำเข้าเก็บใน คสท.ให้แก่บุคคลอื่นที่มีสิทธิได้รับยกเว้นอากร

16.1 การจำหน่ายของที่นำเข้าเก็บใน คสท. ให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ให้ถือปฏิบัติตามประกาศกรมศุลกากร ที่ 73/2546 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2546 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการจำหน่ายของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482

16.2 การจำหน่ายของที่นำเข้าเก็บใน คสท. ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิธีศุลกากรหรือกฎหมายอื่นให้ถือปฏิบัติตามประกาศกรมศุลกากรที่ 4/2547 ลงวันที่ 13 มกราคม 2547 เรื่อง ระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป ข้อ 14

17. การจัดทำทะเบียนบัญชี

ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง คสท. จะต้องทำหลักฐานควบคุมทะเบียนบัญชีเพื่อรายงานปริมาณของนำเข้าของส่งออก และของคงเหลือ โดยระบบคอมพิวเตอร์ตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด ยื่นต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแล คสท. ทุกงวด 1 เดือน นับแต่เริ่มดำเนินการโดยให้จัดทำ 2 ชุด

18. ระยะเวลาการเก็บของใน คสท.

ของที่นำเข้าเก็บหรือนำเข้ามารวมจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการเป็นการชั่วคราวใน คสท.จะต้องนำออกจาก คสท. ภายใน 60 วัน นับแต่วันสิ้นสุดการจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ กรมศุลกากรมีอำนาจ สั่งให้ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง คสท. ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร หรือเรียกเก็บค่าภาษีอากรเป็นของบริโภค ภายในประเทศ หรือดำเนินการอย่างอื่นได้ตามที่เห็นสมควร โดยมีคั้งแจ้งให้ผู้นำของเข้าซึ่งเป็นเจ้าของทราบก่อน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547



(นายรวลิต เศรษฐเมธีกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร





ประกาศกรมตุลาการ

ที่ 21/2547

เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้ซ่อมหรือสร้างเรือ

ด้วยกรมตุลาการเห็นเป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบปฏิบัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้ซ่อมหรือสร้างเรือ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว อันเป็นการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนลงจากที่กำหนดไว้ในปัจจุบัน และเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบการอุตสาหกรรม ซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ พุทธศักราช 2469 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 จึงโดยยกเลิกประกาศกรมตุลาการ ที่ 37/2538 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2538 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้ซ่อมหรือสร้างเรือ และกำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้ซ่อมหรือสร้างเรือไว้ดังนี้

1. หลักการ

คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับผู้ซ่อมหรือสร้างเรือ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นที่เก็บส่วนประกอบอุปกรณ์ประกอบและวัสดุสำหรับซ่อมหรือสร้างเรือตามนโยบายประกาศกรมตุลาการที่ 36/2538 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2538 เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการยกเว้นอากรสำหรับของตามประเภทที่ 7 ภาค 4 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราตุลาการ พ.ศ. 2530

2. คุณสมบัติของผู้ขออนุมัติจัดตั้ง

2.1 เป็นผู้ที่ดำเนินการซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ ซึ่งมีผู้ถือหนังสือภาษีไทย เกินร้อยละ 50 เว้นแต่ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

2.2 เป็นผู้มีความสามารถในการซ่อมหรือสร้างเรือเดินทะเล หรือส่วนของเรือเดินทะเลที่มีขนาดเกิน 60 ตันกรอสขึ้นไป โดยมีหนังสือรับรองความสามารถจากสำนักส่งเสริมการลงทุนสงฆ์ทางน้ำและพาณิชย์นาวี

3. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้ง

3.1 สถานที่ขอจัดตั้งจะต้องอยู่ในบริเวณที่อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเห็นว่าเหมาะสม ซึ่งเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้สะดวก

3.2 อาณาเขตที่ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ ต้องมีรั้วล้อมรอบประตูเข้า-ออก และอาคารต้องมั่นคง แข็งแรง เว้นแต่โดยสภาพของกิจการไม่จำเป็นต้องมีรั้วหรือโดยสภาพแวดล้อมสามารถดำเนินการ ก่อสร้างสิ่งอื่นทดแทนรั้วได้

3.3 จัดให้มีสถานที่ทำการสำหรับเจ้าหน้าที่ตุลาการ พร้อมเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน และเครื่องมือเครื่องใช้ในการตรวจสินค้ารวมถึงเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์สำหรับการบริหารสิทธิ

ประโยชน์ทางภาษีอากร และระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลทาง อิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONIC DATA INTERCHANGE : EDI) ของ กรมศุลกากร

3.4 ยินยอมและให้ความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้ตลอดเวลา

3.5 หลักฐานการควบคุมและทะเบียนบัญชีให้ใช้คอมพิวเตอร์ควบคุม ตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องดูแลรักษาไฟล์อยู่ในสภาพเรียบร้อยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีนับแต่วันตรวจสอบปล่อยของ และพร้อมที่จะให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

3.6 เสียค่าธรรมเนียมประจำปีตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

3.7 ปฏิบัติตามประกาศกรมศุลกากร ระเบียบปฏิบัติกรมศุลกากร ที่เกี่ยวข้องกับคลังสินค้าทัณฑ์บน และ คำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่

4. การยื่นคำขอและการพิจารณาคำขอจัดตั้ง

4.1 ให้ผู้ขอจัดตั้งยื่นคำขอจัดตั้งต่อส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากรตามแบบกศก.13 แนบท้ายประกาศนี้พร้อมเอกสารดังต่อไปนี้ จำนวน 2 ชุด เว้นแต่ รายการที่ 4.1.4 จำนวน 3 ชุด

4.1.1 หลักฐานการจดทะเบียนนิติบุคคล หนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับทะเบียน ผู้ถือหุ้นและ ทะเบียนการค้า

4.1.2 ใบอนุญาตตั้งโรงงาน และใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

4.1.3 หนังสือรับรองจากสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ว่าด้วยขีดความสามารถในการซ่อมหรือสร้างเรือเดินทะเล หรือส่วนของเรือเดินทะเลที่มีขนาดเกินกว่า 60 ตันกรอสขึ้นไป

4.1.4 แบบแปลนแผนผังแสดงอุ้มน้ำหรือสร้างเรือ อาคารสถานที่ และบริเวณที่จะขออนุมัติจัดตั้ง คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มน้ำหรือสร้างเรือ

4.1.5 หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มน้ำหรือสร้างเรือ

4.2 เมื่อผู้ขออนุมัติจัดตั้งยื่นคำขออนุมัติจัดตั้งพร้อมเอกสารครบถ้วนแล้ว กรมศุลกากรจะรับคำขออนุมัติ ไว้พิจารณาและไปตรวจสอบสถานที่ที่ขอจัดตั้งภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอจัดตั้ง พร้อมเอกสารถูกต้องครบถ้วน ซึ่ง หากผลการตรวจสอบพบว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนดไว้ กรมศุลกากรจะอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ไปตรวจสอบสถานที่

5. การทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน และการวางค่าประกัน

ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการจะต้องทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนตามแบบที่กำหนด เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่กรมศุลกากร และเพื่อผูกพันให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่กรมศุลกากรกำหนดขึ้น โดยกำหนดวงเงินแห่งความรับผิดชอบในหนังสือคำประกันของธนาคาร ให้มีจำนวนร้อยละ 10 ของค่าภาษีอากรที่ติดบัญชีแต่ไม่เกิน 1 ล้านบาท ทั้งนี้ หากมีพฤติการณ์แวดล้อมอื่น ๆ วงเงินดังกล่าวนี้กรมศุลกากรมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นภายหลังได้ และในกรณีกรมศุลกากรสั่งเพิ่มวงเงินค่าประกัน ให้ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการส่งหนังสือคำประกันของธนาคารเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องดังกล่าวจากกรมศุลกากร

ในกรณีที่คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มน้ำ หรือสร้างเรือได้ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปีหากมีความประสงค์จะขออนุญาตดำเนินการวางค่าประกัน ให้ยื่นคำร้องขออนุญาตดำเนินการวางค่าประกันต่อกรมศุลกากรพร้อมด้วยงบการเงินตาม

ข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีได้รับรองว่าเป็นกิจการที่มีกำไรย้อนหลัง 3 ปี ติดต่อกันและไม่มียอดขาดทุนสะสม

กรณีคลังสินค้าหักง้อสำหรับผู้ซ่อมหรือสร้างเรือใดดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี หากมีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ในการค้ำประกันด้วยหนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นหลักประกันอย่างอื่น เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน บัญชีเงินฝากธนาคาร เป็นต้น ให้ยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลง หลักทรัพย์ค้ำประกันต่อกรมศุลกากร ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ในการค้ำประกันดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่กรมศุลกากรกำหนด

หากคลังสินค้าหักง้อสำหรับผู้ซ่อมหรือสร้างเรือแห่งใดได้รับการผ่อนผันการวางค้ำประกันได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กรมศุลกากรมีอำนาจ สั่งให้วางค้ำประกันภายหลัง โดยให้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

6. การยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อนำของเข้าเก็บในคลังสินค้าหักง้อบน ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง

คลังสินค้าหักง้อบน จะต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้

6.1 กรณีการนำเข้าส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุที่ใช้ในการซ่อมหรือสร้างเรือหรือ ส่วนของเรือที่มีสัญญาจ้าง

ให้จัดทำใบขนสินค้าขาเข้า (กศก. 99/1) โดยจะต้องเขียนด้วยบรรจงหรือพิมพ์หรือประทับตราไว้ ตอนบนของต้นฉบับใบขนสินค้าขาเข้า และสำเนาทุกฉบับว่า "เป็นของนำเข้าคลังสินค้าหักง้อบนบริษัท" ตามสัญญาซ่อม/สร้างเรือชื่อ"

6.2 กรณีการนำเข้าส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุสำหรับเป็นของคงคลัง (กรณีการซ่อมเร่งด่วนที่ไม่มีสัญญาจ้าง)

ให้จัดทำใบขนสินค้าขาเข้า (กศก. 99/1) โดยจะต้องเขียนด้วยตัวบรรจงหรือพิมพ์หรือประทับตราไว้ตอนบนของต้นฉบับใบขนสินค้าขาเข้า และสำเนาทุกฉบับว่า "เป็นของนำเข้าคลังสินค้าหักง้อบนบริษัท"

ต้องยื่นใบขนสินค้าขาเข้า ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันนำของเข้า และต้องนำของเข้าเก็บในคลังสินค้าหักง้อบนภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันนำของเข้า

7. การตรวจปล่อย การขนย้ายของจากโรงพักสินค้าหรือด่านศุลกากร ไปเก็บไว้ในคลังสินค้าหักง้อบน ให้ปฏิบัติตามดังนี้

ให้ทำการตรวจปล่อย ณ ท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรที่นำของเข้าโดยเมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรที่นำของเข้าทำการตรวจปล่อยแล้ว ให้ผู้ได้รับอนุมัติฯ หรือตัวแทนลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี รับของตามจำนวนที่ตรวจปล่อยไว้ในต้นฉบับใบขนสินค้าขาเข้า และสำเนา แล้วนำสำเนาใบขนสินค้าขาเข้า พร้อม เอกสารที่เกี่ยวข้องและของไปมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้ควบคุมคลังสินค้าหักง้อบนเพื่อบันทึกการรับของเข้าเก็บในคลังสินค้าหักง้อบน

8. การเก็บของในคลังสินค้าหักง้อบน

การเก็บของในคลังสินค้าหักง้อบน ต้อง แยกเก็บของที่มิใช่สัญญาจ้างกับของคงคลังออกจากกัน และต้อง จัดแยกประเภทเป็นหมวดหมู่ และเว้นช่องทางให้พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรสามารถตรวจสอบได้โดยสะดวกและทั่วถึง

9. หลักฐานควบคุมและทะเบียนบัญชี

ต้องจัดให้มีหลักฐานควบคุมและทะเบียนบัญชี เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรสามารถตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับการนำของเข้าเก็บ การใช้ของไปแต่ละขั้นตอนของการซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ ผลการซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ และของคงเหลือ หลักฐานดังกล่าวอย่างน้อยต้องประกอบด้วยบัญชีและบัตรควบคุมของแยกประเภทสำหรับของแต่ละชนิดที่นำเข้า โดยระบุชื่อยานพาหนะและวันนำเข้า เลขที่ใบอนุญาตนำเข้า ชนิดและปริมาณ ของที่นำเข้าเก็บ วันนำเข้าเก็บ ปริมาณที่เบิกไปใช้ เลขที่ใบเบิกจ่าย วันเบิกจ่าย ยอดการเบิกจ่าย และยอดคงเหลือ

10. การนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อใช้ในการซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ

กรณีนำของไปใช้ในการซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือที่ได้รับยกเว้นอากรตามประเภทที่ 7 ภาค 4 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามประกาศกรมศุลกากรที่ 36/2538 และต้องปฏิบัติตามต่อไป

10.1 ยื่นคำร้องขอยกเว้นอากรต่อส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น ๆ ตามแบบแนบท้ายประกาศกรมศุลกากรที่ 36/2538 พร้อมสัญญาจ้างและแบบเรือ เรนแต่ในกรณีที่น่าไปใช้ซ่อมเรือ หรือส่วนของเรือโดยรับส่วน ให้แสดงใบสั่งซ่อมและภาพถ่ายทะเบียนเรือแทน ทั้งนี้ ให้ยื่นเฉพาะครั้งแรกก่อนเบิกของไปใช้ โดยยื่นจำนวน 3 ชุด และต้องยื่นแก้ไขหากรายละเอียด สังก้าวได้เปลี่ยนไปจากเดิม โดยยื่นก่อนที่จะเบิกส่วนประกอบอุปกรณ์ประกอบ และวัสดุที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมไปใช้

10.2 จัดทำหลักฐานการเบิกจ่ายทุกครั้งที่มีการเบิกจ่ายของเพื่อนำไปใช้ในการซ่อมหรือสร้างเรือ โดยหลักฐานการเบิกจ่ายจะต้องระบุว่าจะนำไปซ่อมหรือสร้างเรือลำใด ตามสัญญาจ้างหรือตามใบสั่งซ่อมได้ ทั้งนี้ ให้ระบุชื่อและหมายเลขเรือ ปริมาณที่ขอเบิก และเลขที่ใบอนุญาตนำเข้า ที่นำเข้าเก็บ พร้อมระบุสถานที่ซ่อมหรือสร้างเรือด้วย โดยจะต้องรวบรวมใบเบิกจ่ายส่งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อตรวจสอบอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ นอกคลังสินค้า ทัณฑ์บนฯ จะต้องยื่นคำร้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้ควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนก่อน

11. การดำเนินการกับเรือหรือส่วนของเรือที่สร้างหรือซ่อมเสร็จแล้ว

เมื่อซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตามใบสั่งซ่อมหรือสัญญาจ้าง ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องยื่นหนังสือต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อนัดหมายให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรไปทำการตรวจสอบเรือหรือส่วนของเรือที่ซ่อมหรือสร้างเสร็จแล้ว และดำเนินการดังต่อไปนี้

11.1 สำหรับเรือที่ใช้ภายในประเทศ

ให้จัดทำใบประทวนของใช้ในบ้านเมือง (แบบที่ 395) เพื่อสรุปรายการส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุที่ใช้ต่อการซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ 1 ลำ โดยบันทึกหรือประทับตราใบประทวนของใช้ในบ้านเมืองว่า "ของที่ได้รับยกเว้นอากรตามประเภทที่ 7 ภาค 4 แห่ง พ.ร.ก. พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530" จำนวน 4 ชุด พร้อม สำเนาใบอนุญาตนำเข้า ที่นำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน ยื่นต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบพิธีการศุลกากรคลังสินค้าทัณฑ์บน ผ่านเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อปฏิบัติพิธีการออกเลขยกเว้นอากรและตรวจปล่อยเรือต่อไป

ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องซ่อมหรือส่วนของเรือโดยรับส่วน ให้จัดทำใบประทวนฯ พร้อมคำร้องขอตรวจปล่อยเรือหรือส่วนของเรือเพื่อส่งมอบภายในกำหนดตามสัญญายื่นต่อ เจ้าหน้าที่ศุลกากร กำกับคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อนำเสนอหัวหน้าฝ่ายที่มีหน้าที่กำกับคลังสินค้าทัณฑ์บน นั้น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อผ่อนผันให้ส่งมอบเรือหรือส่วนของเรือก่อนปฏิบัติพิธีการต่อไป

11.2 สำหรับเรือที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

กรณีสร้างเรือให้จัดทำใบขนสินค้าขาออกตามปกติ และเพิ่มสำเนาอีก 1 ชุด เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการขอใบปล่อยเรือเพื่อเดินทางออกนอกราชอาณาจักร โดยสำแดงชื่อเรือ ขนาดเรือ ในช่องชนิดของ พร้อมใบสรุปรายการส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุที่ใช้ในการสร้างเรือ สำเนาใบขนสินค้าขาเข้า และเอกสารประกอบใบขนสินค้าขาออกอื่น ๆ

กรณีซ่อมเรือหรือส่วนของเรือ ให้จัดทำใบขนสินค้าขาออกโดยสำแดงรายการ ส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุที่ใช้ในช่องชนิดของ พร้อมสำเนาใบขนสินค้าขาเข้า และเอกสารประกอบใบขนสินค้าขาออกอื่น ๆ

ทั้งสองกรณีให้บันทึกหรือประทับตราไว้ในใบขนสินค้าขาออกว่า "สร้าง/ซ่อมจากส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุที่ได้รับการยกเว้นอากรตามประเภทที่ 7 ภาค 4 แห่ง พ.ร.ก. พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530" แล้วยื่น ต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบพิธีการศุลกากรคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ ต่อไป

กรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องขอส่งมอบเรือหรือส่วนของเรือโดยรีบด่วน ให้จัดทำ คำร้องขอตรวจปล่อยและนำของออกนอกราชอาณาจักรตามแบบแนบท้ายประกาศฯ นี้ พร้อมเอกสารอื่น ๆ ตามที่กล่าวข้างต้น โดยใบสัญญาประกันทัณฑ์บนที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนใดให้ไว้ต่อกรมศุลกากรแทนการวางประกันค่าภาษีอากรในการส่งออก เมื่อส่งมอบเรือแล้วจะต้องรีบดำเนินการจัดทำใบขนสินค้าขาออกในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ แต่ไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนที่ส่งออก

12. การจัดทำรายงาน

ต้องจัดทำรายงานบัญชีการนำของเข้าเก็บ บัญชีการใช้ของในการซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ บัญชีแสดงของคงเหลือ และรายงานผลการดำเนินงานอื่น ๆ ตามที่กรมศุลกากรกำหนด

13. การนำของไปใช้ในการซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือที่ไม่ได้รับการยกเว้นอากร

หากมีความจำเป็นจะขอ นำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนไปใช้ในการซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ ซึ่งไม่ได้รับการยกเว้นอากร ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมศุลกากรกำหนด ให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้า เพื่อชำระอากรโดยปฏิบัติตามพิธีการตามปกติ แล้วนำใบขนสินค้าขาเข้า พร้อมสำเนามอบให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อตรวจปล่อยต่อไป

14. ระยะเวลาการเก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บน

หากของที่นำเข้าเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน มิได้นำไปใช้ซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือภายในกำหนดเวลา 3 ปี นับแต่วันนำเข้า ผู้นำเข้าจะต้องชำระภาษีอากร โดยถือเป็นการนำเข้ามาตามปกติหรือ ส่งออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันควรแก่กรณีกรมศุลกากรอาจจะขยายระยะเวลาออกไปได้

15. การดำเนินการกับของที่เสียหรือเสื่อมคุณภาพ

กรณีมีของที่เสียหรือเสื่อมคุณภาพ ให้ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือทำลาย การทำลายต้องปฏิบัติตามประกาศกรมศุลกากร ที่ 72/2545 ลงวันที่ 9 กันยายน 2545 เรื่อง ระเบียบพิธีการสำหรับการยกเว้นอากรสำหรับของที่นำเข้าเก็บรักษาไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ซึ่งเสียหรือเสื่อมคุณภาพที่ทำลายตามระเบียบพิธีการที่กรมศุลกากรกำหนดตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและการยกเว้นอากรศุลกากรตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ข้อ 3 (3.7)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547



(นายสวัสดิ์ เศรษฐเมธีกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร



ที่ กค 0516/ว1776

25 ธันวาคม 2546

เรียน หัวหน้าส่วนราชการระดับสำนัก กอง และค่านตุลาการทุกแห่ง เพื่อทราบ



(นายณรินทร์ กัลยาณมิตร)

เลขาธิการกรม ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมตุลาการ

(สำเนา)

ประกาศกรมตุลาการ

ที่ 87/2546

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการยื่นคำขอ การอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร
การขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร และการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามา
ในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับเขตปลอดอากรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สามารถอำนวยความสะดวก รวดเร็ว ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ พุทธศักราช 2469 ประกอบกับ มาตรา 97 ตี มาตรา 97 จัตวา มาตรา 97 เบญจ และมาตรา 97 นว แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2543 จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้ยกเลิกประกาศกรมตุลาการที่ 55/2544 เรื่อง การจัดตั้งเขตปลอดอากร ลงวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2544
2. ให้ยกเลิกประกาศกรมตุลาการที่ 45/2545 เรื่อง กำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับเขตปลอดอากร ลงวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2545 เฉพาะในส่วนที่ว่าด้วยการจัดตั้งเขตปลอดอากรและการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร
3. ให้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการยื่นคำขอ การอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร การขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร และการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ประกอบด้วย 3 หมวด ดังรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2546



(นายชวลิต เศรษฐเมธีกุล)

อธิบดีกรมตุลาการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบหรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"สินค้า" หมายความว่า สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร

"ผลิต" หมายความว่า ประกอบ แปรรูป แปรรสภาพ หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

"การส่งสินค้าออก" หมายความว่า

(๑) การส่งของออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๗)

(๓) การขายสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๘)

"เงินชดเชย" หมายความว่า เงินที่จะจ่ายชดเชยค่าภาษีอากร ซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิตสินค้าส่งออก ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยในรูปของบัตรภาษี

"ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย" หมายความว่า ผู้ทำการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดี กรมศุลกากร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนซึ่งคณะรัฐมนตรี แต่งตั้ง เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกิจการที่อาจได้รับเงินชดเชย

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๖ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่

มาตรา ๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ วรรคสอง

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งขอม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งที่มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ๑๒ (๑) กำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับชนิดและหรือประเภทสินค้าที่จะได้รับเงินชดเชย
- (๒) กำหนดชนิดและหรือประเภทสินค้าที่ไม่ได้รับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๒ (๓)
- (๓) ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอัตราเงินชดเชย
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไขและกำหนดเวลา การจ่ายเงินชดเชย
- (๕) กำหนดภาชีอากรที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะนำบัตรภาชีไปชำระได้ตาม

มาตรา ๑๘ (๕)

(๖) กำหนดภาชีอากรที่ยกเว้นไม่จ่ายเงินชดเชยตามมาตรา ๑๓ (๕)

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ค่าของสินค้าดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนจะต้องชำระจากเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

(๘) กำหนดประเภทสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ขายให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การใช้อำนาจตาม

(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับ อนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ วรรคสอง การประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยตาม (๑) ให้ใช้บังคับตามวันที่กำหนดไว้ในประกาศแต่จะใช้บังคับก่อนวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๑ (๑) แล้ว การส่งสินค้าออกให้ได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่สินค้าดังต่อไปนี้ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชย

- (๑) แร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
- (๒) สินค้าที่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก
- (๓) สินค้าที่คณะกรรมการกำหนดมิให้ได้รับเงินชดเชย

มาตรา ๑๓ ค่าภาษีอากรที่จะกำหนดเงินชดเชยให้ได้แก่ภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ในมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้นแต่ไม่รวมถึง

- (๑) ภาษีเงินได้
- (๒) ค่าภาคหลวง หรือค่าภาระอย่างอื่นที่เรียกเก็บจากทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) ภาษีอากรที่อาจขอคืนได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว เว้นแต่กรณีที่ไม่ใช้สิทธิ์ขอคืนตามกฎหมาย และคณะกรรมการเห็นสมควรให้ได้รับเงินชดเชย
- (๔) ภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) ภาษีอากรตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ การกำหนดอัตราเงินชดเชยให้กำหนดเป็นอัตราทั่วไป เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุพิเศษจะกำหนดอัตราเงินชดเชยให้แตกต่างไปจากอัตราทั่วไปก็ได้ตามควรแก่กรณี การกำหนดอัตราเงินชดเชยตามวรรคหนึ่งจะกำหนดตามสภาพตามราคาส่งออกตามประเภทที่เกิดอัตราศุลกากร หรือตามชนิดหรือประเภทของของที่ส่งออก หรือโดยวิธีอื่นก็ได้ ในกรณีที่กำหนดตามราคาส่งออก ให้ถือราคาสำหรับของขาออกตามกฎหมายว่า ด้วยศุลกากรเป็นราคาส่งออก เว้นแต่กรณีที่มีการกำหนดราคาเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรี กำหนดให้ถือราคาเฉลี่ยดังกล่าวเป็นราคาส่งออก และราคาเฉลี่ยที่กำหนดจะใช้บังคับเกินหนึ่งปี มิได้

มาตรา ๑๕ ให้กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิตกันเงินภาษี อากรที่ส่วนราชการนั้นได้จัดเก็บหรือรับไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินชดเชย โดยไม่ต้องนำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

การกันเงินภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของภาษีอากรที่ได้จัดเก็บหรือรับไว้ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุอันควร รัฐมนตรีจะสั่งให้กันเพิ่มเกินร้อยละหนึ่งก็ได้ แต่จะต้องไม่เกินร้อยละสอง

มาตรา ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการกำหนดอัตราเงินชดเชย สำหรับสินค้าที่คณะกรรมการยังมิได้กำหนดอัตราเงินชดเชย ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้านั้นได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยให้มีผลบังคับย้อนหลังก็ได้ แต่จะย้อนหลังไปชดเชยสำหรับการส่งออกสินค้าออกที่กระทำไปก่อนวันที่มีการยื่นคำขอเกินหกเดือนไม่ได้

มาตรา ๑๗ การขอรับเงินชดเชย ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งประสงค์จะขอรับเงินชดเชยยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่งออกสินค้าออก เว้นแต่ในกรณีที่มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยย้อนหลังตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินชดเชยสำหรับการส่งออกสินค้าออกที่ได้กระทำไปก่อนวันประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยในราชกิจจานุเบกษา ต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๘ การจ่ายเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔) โดยให้กรมศุลกากรจ่ายเป็นบัตรภาษี เพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยนำไปชำระภาษีอากรดังต่อไปนี้

- (๑) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บ ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย
- (๒) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องนำส่งตามประมวลรัษฎากร
- (๓) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บแทนราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย
- (๔) ภาษีอากรอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้นำบัตรภาษีไปชำระได้

มาตรา ๑๙ บัตรภาษีมีสองชนิด คือ

- (๑) ชนิดบอกราคา
- (๒) ชนิดไม่บอกราคา

แบบ ลักษณะ ราคาและรายละเอียดของบัตรภาษีให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ บัตรภาษีให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออก แต่ถ้าอธิบดีเห็นสมควรอาจพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีสิทธิ ได้รับเงินชดเชย ไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปชำระภาษีอากรได้ เพราะเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๒) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย ไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ภายในกำหนดอายุของบัตรภาษีนั้น

การต่ออายุบัตรภาษีตามวรรคหนึ่งให้อธิบดีพิจารณาต่ออายุให้ได้คราวละสามปี และจะพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ไม่เกินสองคราว

การยื่นคำขอให้ต่ออายุบัตรภาษีต้องยื่นก่อนบัตรภาษีหมดอายุและให้ยื่นคำขอตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยเห็นว่าตนจะไม่สามารถนำบัตรภาษีที่จะได้รับประโยชน์ได้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะขออนุมัติจากอธิบดีเพื่อโอนสิทธิในบัตรภาษีไปให้แก่บุคคลอื่นก็ได้โดยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แต่การขอโอนสิทธิตามมาตรานี้จะต้องกระทำก่อนการออกบัตรภาษี

มาตรา ๒๒ บัตรภาษีที่ออกให้ต้องเป็นบัตรภาษีระบุชื่อผู้ถือและจะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การโอนให้ทายาทผู้รับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีซึ่งถึงแก่ความตาย

(๒) การโอนให้ผู้ซึ่งรับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีมาดำเนินการต่อไป

(๓) การโอนให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันเกิดจากการควบเข้ากันระหว่างนิติบุคคลผู้มีชื่อในบัตรภาษีและนิติบุคคลอื่น

(๔) การโอนให้แก่บุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษี ในกรณีอนุมัติตาม (๔) อธิบดีจะอนุมัติได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ ผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๑) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม หรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้มีชื่อในบัตรภาษีถึงแก่ความตายแล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

สำหรับผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม เว้นแต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควร จะผ่อนผันให้นำบัตรภาษีมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บัตรภาษีหมดอายุก็ได้

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่มีอายุการใช้เท่ากับบัตรภาษีเดิมและอาจต่ออายุได้อีกตามที่กำหนดในมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บัตรภาษีชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้มีชื่อในบัตร
ภาษียื่นความจำนงขอรับบัตรภาษีใหม่แทนตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่ตามวรรคหนึ่งมีอายุการใช้และอาจต่ออายุได้อีกเพียง
เท่าที่มีอยู่ในบัตรภาษีเดิม

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการและพนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจง
เป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการ
พิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ยื่นคำ
ขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชย ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระ
อาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบเอกสาร หลักฐานหรือสิ่งใดอันเกี่ยวกับการยื่นคำ ขอ
ของผู้ยื่น ในกรณีให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือ หลักฐาน
จากผู้ยื่น หรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการและพนักงาน
เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อ
บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๖ หรือ
ผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๗ ไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควร
ในการปฏิบัติงานของกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการหรืออธิบดี แล้วแต่กรณีมี
อำนาจยกคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือยกคำขอรับเงินชดเชยของผู้ยื่นทั้งหมดหรือ
บางส่วนได้

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการส่งสินค้าคืนและต้องคืนเงินค่าสินค้านั้นให้แก่ผู้ซื้อที่มี
สิทธิ์ได้รับเงินชดเชยซึ่งได้รับเงินชดเชยไปแล้วต้องคืนเงินชดเชยเป็นจำนวนตามส่วนของสินค้า
ที่รับคืนให้กรมศุลกากร ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่นำสินค้าเข้า หรือภายในหกสิบวันนับแต่วัน
ได้รับสินค้าคืนสำหรับกรณีที่ขายสินค้าภายในประเทศ

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่ชำระคืนเงินชดเชยภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินชดเชยที่ต้องชำระคืนจนกว่าจะชำระคืนเงินชดเชยครบถ้วน

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๒๕ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดแจ้งความเท็จหรือให้ถ้อยคำเท็จหรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดงกับคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีการประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชย หรือเพื่อให้มีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นตามข้อความถ้อยคำหรือพยานหลักฐานอันเป็นเท็จนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือไม่เกินสี่เท่าของเงินชดเชยที่ขอหรือที่จ่ายให้ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษ ตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ เป็นนิติบุคคล ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๓ ประกาศและระเบียบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งออกสินค้าออกในทางภาษีอากร และการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากรแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่องค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งประกาศอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากร ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นประกาศหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าคำขอที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากรที่ได้ยื่นไว้ตามประกาศและระเบียบเดิมดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคำขอที่ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ที่ได้ยื่นคำขอคงได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศและระเบียบเดิม

มาตรา ๓๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรสนับสนุนให้มีการส่งสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยออกไปจำหน่ายต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการขายสินค้าในตลาดโลกด้วยวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออก เป็นการลดภาระภาษีอากรทางอ้อมซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิต โดยการจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรให้ และ สมควรวางมาตรการระบบการชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งสินค้าออกที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ซึ่ง ไม่ได้กำหนดเป็นกฎหมายให้มีมาตรการรัดกุมและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สุนันทา/แก้วไช

๒/๑๐/๔๔

A+B (C)

ทรงยศ/สราวุฒ/จิตทำ

๑๙ พ.ค. ๔๖

วาทีณี/บัณฑิตพล/ปรับปรุง

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙





พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๖๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัด
อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ของที่นำเข้ามาหรือพาเข้ามาในหรือส่งหรือพาออกไปนอกราชอาณาจักรนั้น
ให้เรียกเก็บและเสียอากรตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรที่ายพระราชกำหนดนี้ หรือตามที่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีตามที่บัญญัติไว้
ในพระราชกำหนดนี้

ในการคำนวณเงินอากรที่ต้องเสียหรือจ่ายคืนแต่ละรายการ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากรจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศกำหนดอัตราอากรตามราคาหรือตามสภาพ สำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศที่ร่วมลงนามหรือลักษณะตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไปด้วยก็ได้

การประกาศ การยกเลิก หรือการเปลี่ยนแปลงประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๑๔ จัตวา ให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจพิจารณากำหนดถิ่นกำเนิดของของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเป็นการล่วงหน้า

การพิจารณากำหนดถิ่นกำเนิดของของที่จะนำเข้ามาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศนั้น และมีให้มีผลย้อนหลัง”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๑๕/๑ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประเมินภาษีอากรและการเสียภาษีอากร ให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจพิจารณาตีความพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดนี้ เพื่อจำแนกประเภทของของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการล่วงหน้า ก่อนที่จะมีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรได้”

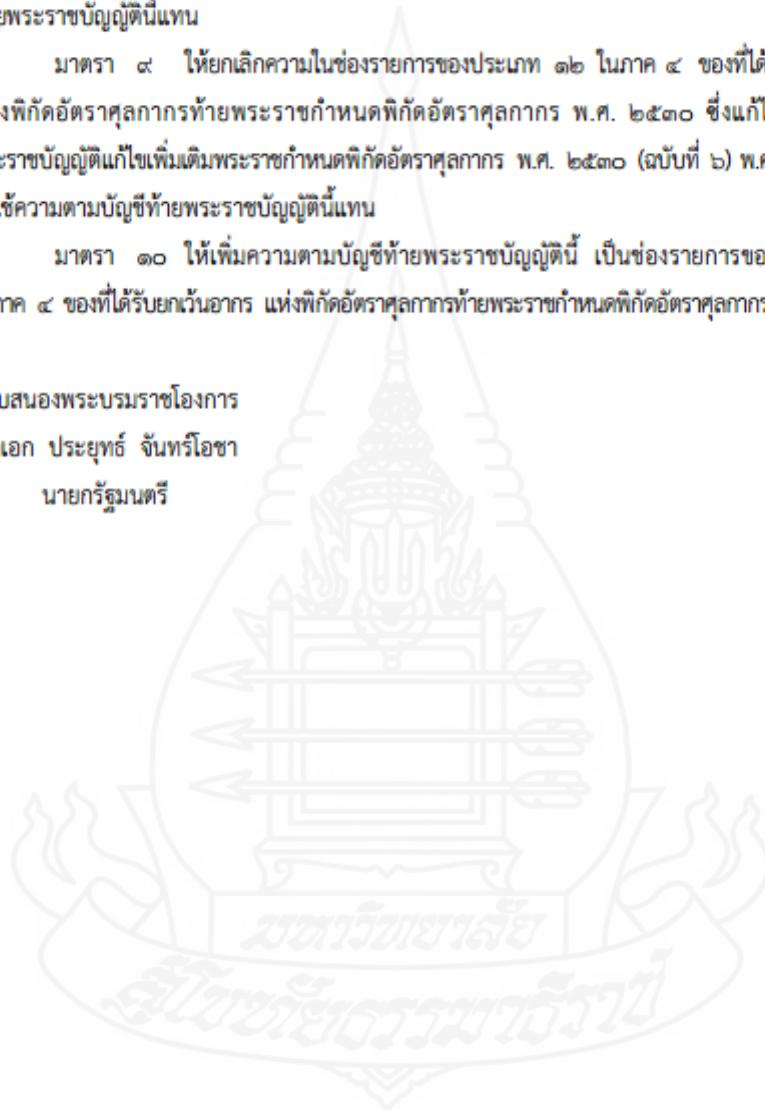
มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในข้อรายการของประเภท ๒ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากรแห่งพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภท ๑๐ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร แห่งพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชี ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภท ๑๒ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร แห่งพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ ให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นช่องรายการของประเภท ๑๔ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร แห่งพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี



บัญญัติท้ายพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภาค ๔
ของที่ได้รับยกเว้นอากร

ประเภท	รายการ
๒	<p>ของที่นำเข้ามาในประเทศไทยซึ่งได้เสียอากรไว้ครบถ้วนแล้ว และภายหลังส่งกลับออกไปช่อม ณ ต่างประเทศ หากนำกลับเข้ามาภายในหนึ่งปีหลังจากที่ได้รับใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามาซึ่งได้ออกให้ในขณะที่ส่งออกแล้ว หรือของที่ได้รับอนุญาตให้นำออกไปผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ณ ต่างประเทศ หากนำกลับเข้ามาภายในหนึ่งปีนับจากวันที่ได้รับอนุญาตให้นำออกไป</p> <p>หมายเหตุ ก. ของที่ได้รับยกเว้นอากรตามประเภทนี้ ให้ได้รับยกเว้นเพียงเท่าราคาหรือปริมาณแห่งของเดิมที่ส่งออกไปเท่านั้น</p> <p>ข. ในการคำนวณเงินอากรสำหรับของที่ส่งออกไปช่อมให้ถือตามพิกัดอัตราอากรของของเดิมที่ส่งออกไปช่อม โดยคำนวณจากราคาหรือปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการขนส่งและการประกันภัย ส่วนการคำนวณเงินอากรสำหรับของที่ผ่านกระบวนการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ให้ถือตามสภาพของราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในขณะนำกลับเข้ามา โดยไม่ต้องนำของเดิมที่ส่งออกไปมาคำนวณภาษี</p> <p>ค. อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะสั่งให้ได้รับการยกเว้นจากบทบัญญัติที่ว่าด้วยใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามาหรืออาจอนุญาตให้ขยายกำหนดเวลาออกไปอีก ตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้</p> <p>ง. สำหรับการส่งของออกไปเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด หรือการกำหนดรายละเอียดหรือการพิสูจน์ความถูกต้องแห่งของใด ๆ รวมทั้งการอนุญาตให้ขยายกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง</p>

ประเภท	รายการ
๑๐	ของที่ได้รับเอกสิทธิ์ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่กับองค์การสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญากับนานาประเทศ หรือทางการทูตซึ่งได้ปฏิบัติต่อกัน โดยอัยกาศยไมตรี หรือตามความตกลงที่ประเทศไทยมีกับ องค์การต่างประเทศเป็นการเฉพาะ
๑๒	ของที่นำเข้าซึ่งแต่ละรายมีราคาไม่เกินที่อธิบดีกรมศุลกากร ประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๑๙	ภาชนะสำหรับบรรจุของ รวมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้บรรจุ ยืด รัด กั้นกระแทก ไม่ว่าจะทำด้วยวัสดุใด ๆ ก็ตาม ที่นำเข้ามาและจะส่งกลับออกไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด



หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยได้ผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่กำหนดให้ประเทศภาคีสมาชิกต้องลดหรือเพิ่มอัตราศุลกากรตามราคาหรือตามสภาพ แต่พิกัดอัตราศุลกากรตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ กำหนดการจัดเก็บอากรศุลกากรในบางกรณีโดยถือตามราคาหรือตามสภาพอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ทำให้ไม่อาจดำเนินการลดหรือเพิ่มอัตราศุลกากรให้แตกต่างจากพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อเป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศได้ ดังนั้นเพื่อให้รัฐมีเครื่องมือในการส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมกับต่างประเทศ และให้การยกเว้นอากรศุลกากรครอบคลุมไปถึงของที่ได้รับเอกสิทธิ์ตามความตกลงที่ประเทศไทยมีกับองค์การต่างประเทศเป็นการเฉพาะ ตลอดจนก่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีความยืดหยุ่นมากขึ้นในการจัดเก็บอากรศุลกากรสำหรับของที่มีมูลค่าเล็กน้อย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดอัตราศุลกากรตามราคาหรือตามสภาพได้ และกำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจพิจารณากำหนดถิ่นกำเนิดของของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ และพิจารณาตีความพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนกประเภทของของในพิกัดอัตราศุลกากรเป็นการล่วงหน้าก่อนการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมรายการประเภทของของที่ได้รับยกเว้นอากรศุลกากรให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้



ภาคผนวก จ

แบบสอบถาม





แบบสอบถาม

เรื่อง สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ

เรียน ท่านกรรมการผู้จัดการ

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่มีต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ

ในการนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดสละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้ตามความเห็นของท่านเอง หรือโปรดมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในบริษัทของท่านเป็นผู้ตอบแบบสอบถามนี้ โดยคำตอบที่ได้จะถือเป็นความลับ ผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมเท่านั้น

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้ต่อผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศโดยตรง และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ต่อไป

โปรดส่งแบบสอบถามคืนภายใน วันที่ พ.ศ. โดยใช้ซองจดหมายที่แนบมานี้ หรือหากท่านประสงค์จะโทรสาร กรุณาส่งมาที่หมายเลข..... ทั้งนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายคณัยณัฏฐ์ โชคอำนวย

ผู้ศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ (คำถามมี 5 ข้อ)

1. ลักษณะการประกอบธุรกิจ

1. ผลิตสินค้าและจำหน่ายภายในประเทศเท่านั้น
2. ผลิตสินค้าและจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. ผลิตสินค้าและส่งออกต่างประเทศทั้งหมด

2. การนำเข้าและส่งออก

1. มีการนำเข้าสินค้า / เครื่องจักร / วัตถุดิบจากต่างประเทศ
2. ไม่มีการนำเข้าสินค้า / เครื่องจักร / วัตถุดิบจากต่างประเทศ

3. ทุนจดทะเบียนบริษัท

- | | |
|--|---|
| 1. <input type="checkbox"/> น้อยกว่า 5 ล้านบาท | 2. <input type="checkbox"/> 5 – 50 ล้านบาท |
| 3. <input type="checkbox"/> 51 – 100 ล้านบาท | 4. <input type="checkbox"/> มากกว่า 100 ล้านบาท |

4. ปีที่จดทะเบียนบริษัท

- | | |
|---|---|
| 1. <input type="checkbox"/> ก่อน พ.ศ.2545 | 2. <input type="checkbox"/> ช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 |
| 3. <input type="checkbox"/> ช่วงปี พ.ศ. 2551 – 2555 | 4. <input type="checkbox"/> ช่วงปี พ.ศ. 2556 - 2558 |

5. จำนวนการจ้างงานในปัจจุบัน

- | | |
|---|--|
| 1. <input type="checkbox"/> ไม่เกิน 50 คน | 2. <input type="checkbox"/> 51 – 100 คน |
| 3. <input type="checkbox"/> 101 – 150 คน | 4. <input type="checkbox"/> มากกว่า 150 คน |

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ (คำถามมี 3 ข้อใหญ่)

1. ท่านคิดว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีกฎหมายศุลกากรแบบใดที่มีประโยชน์ต่อกิจการของท่านมากที่สุด กรุณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยใส่หมายเลข 1, 2, 3, 4, 5

คำอธิบาย 1 หมายถึง มีประโยชน์มากที่สุด.....5 หมายถึง มีประโยชน์น้อยที่สุด ตามลำดับ

- _____ การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ
 _____ คลังสินค้าทัณฑ์บน
 _____ เขตปลอดภาษีอากร
 _____ การชดเชยภาษีอากร
 _____ ของที่ได้รับการยกเว้นอากร

2. ท่านคิดว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรในแต่ละข้อเป็นประโยชน์ ต่อกิจการของท่านมากน้อยเพียงใด ใน 5 ด้านต่อไปนี้

คำแนะนำ โปรดอ่านคำอธิบายความหมายของประโยชน์ในแต่ละด้าน ก่อนตอบแบบสอบถาม

(1) ด้านการตลาด หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีกฎหมายศุลกากรมีส่วนช่วยให้บริษัทของท่านมียอดขายเพิ่มขึ้น

(2) ด้านการลงทุน หมายถึง สิทธิทางภาษีกฎหมายศุลกากรที่มีส่วนช่วยให้กิจการมีการตัดสินใจในการลงทุนขยายกิจการ เช่น การขยายโรงงาน หรือมีการซื้อเครื่องจักรเพิ่ม

(3) ด้านการวิจัยและพัฒนา หมายถึง สิทธิทางภาษีกฎหมายศุลกากรที่มีส่วนช่วยให้กิจการมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เดิม หรือเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

(4) ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง สิทธิทางภาษีกฎหมายศุลกากรที่มีส่วนช่วยให้กิจการมีการตัดสินใจนำคอมพิวเตอร์ หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในกิจการ

- คำชี้แจง** โปรดแสดงความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี
 ศุลกากรของผู้ประกอบการกิจการค้าระหว่างประเทศ โดย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิด
 เห็นของท่านมากที่สุด (กรุณาทำทุกข้อ) โดยความคิดเห็นแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ
- 1 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด 4 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 2 หมายถึง เห็นด้วยมาก 5 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับ				
	เห็นด้วย มากที่สุด (1)	เห็นด้วย มาก (2)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (4)	เห็นด้วย น้อยที่สุด (5)
การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ					
(1) ด้านการตลาด					
(2) ด้านการลงทุน					
(3) ด้านการวิจัยและพัฒนา					
(4) ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ					
คลังสินค้าทัณฑ์บน					
(1) ด้านการตลาด					
(2) ด้านการลงทุน					
(3) ด้านการวิจัยและพัฒนา					
(4) ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ					
เขตปลอดภาษีอากร					
(1) ด้านการตลาด					
(2) ด้านการลงทุน					
(3) ด้านการวิจัยและพัฒนา					
(4) ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ					
การชดเชยภาษีอากร					
(1) ด้านการตลาด					
(2) ด้านการลงทุน					
(3) ด้านการวิจัยและพัฒนา					
(4) ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ					
ของที่ได้รับการยกเว้นอากร					
(1) ด้านการตลาด					
(2) ด้านการลงทุน					
(3) ด้านการวิจัยและพัฒนา					
(4) ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ					

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านมีข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร
ที่มีการบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

4.1 การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

.....
.....

4.2 คลังสินค้าทัณฑ์บน

.....
.....

4.3 เขตปลอดภาษีอากร (Free Zone)

.....
.....

4.4 การชดเชยภาษีอากร

.....
.....

4.5 ของที่ได้รับการยกเว้น (Outward Processing)

.....
.....

***** ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม *****

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายดณัยณัฐ โชคอำนวย
วัน เดือน ปีเกิด	22 กันยายน 2523
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
ประวัติการศึกษา	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. 2547
สถานที่ทำงาน	บริษัท แอดวานซ์ มารีน โลจิสติกส์ จำกัด
ตำแหน่ง	กรรมการผู้จัดการ

